

Muhayyel Gizliay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.12.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

17'li Yaşlarım

Bir sarı kalemin vardı 17'li yaşlarında
Neler yazdın, döktün derdini bembeyaz kağıtlara
Hiç yaşayanmayacağını bildiğin anılara
Sabahın 4'lerinde meze ettin gözlerini

Bende bir insanım çektim ayrılığın acısını
Ölümden betermiş dinledim üstadlarımı
Kolum uyuşurdu, hatırladım o yüksek masamı
İncelerseniz görürsünüz üzerindeki yaraları

Uykuyu unuttuğum günlerdi, hala da barışmadım
Menfaat uğruna bir kimsenin yanına yanaşmadım
Yalnız yürüdüm o sokağı, kimseye karışmadım
Alışırısın denilen şeylere de hala alışmadım

Muhayyel bu kin kime bu neyin öfkesi?
İyi niyetlerini sömürdüğünüz çocuk geri gelir mi?
Gelse ne olur basar mısın bağrına?
Hayır, ama onu umutlandırırdım yarınlara

Muhayyel Gizliay

20'li Yaş

Bir uzun yolculuktayım
Bitesi yok bu yolun değiştirmek mı lazım?
Bir dağın yamacındayım
Hep aynı yere bakıyor, yardan atlamak mı lazım?

Kimseye anlatamadım derdimi
Yanlış tercihlerimin sonuçlarını çekiyorum
Hiç yüzünü düşürmedim ailemin
Parası olan el üstünde olmayanı bir ben mi seviyorum?

Hoyratça yaşadığın 20 yaşının
Hesabını verdin çok şükür ölmeden
Kusuru yok biliyorum gözünün kaşının
Kusur aramadım kusuru örtmekten

Muhayyel ne zaman gelecek de muradına ereceksin
Belki de o treni kaçırdık, uçağa da binmem ben
Ne zaman gelecek de ben adam oldum diyeceksin
Düşündüm, kaymakam olmayıpta babamı ayağıma getirmeden

Muhayyel Gizliay

Acı Geceler

Sen yine de yarım koy beni,
Çıkmayayım aklımdan.
Unutma beni koyduğun yeri,
Yürütme arkandan.

Ne garip hala dermanı sende aramam.
Ne garip otuz demeden saçlarımın aklanması.
Ne garip dizimin eski mecalinin kalmaması.
Ne zordu bana, seni başkasının alması.

İhanet olsa silerdim, unuturdum seni.
Yanlışın olsa çizerdim, kırardım kalemimizi.
Bir gece de kuşattılar, ikimizin kalesini.
Nasıl sarıldın ona eş diye, biz bilmezdik başka teni.

Hani olmazdık başkasının birbirimizindik.
Hani Muhayyel yazmazdın ona bitirmiştik.
Hani hatırla bir gece ansızın delirmiştik.
Onlara göre bizler hep sevmiyor anılmıştık.

Mümkün müdür unutabilmek seni?
Mümkün müdür atmak kasetini?
Takmıyorum gündüzleri dert kasketini.
Yine de geceler, ah bu geceler...

Muhayyel Gizliay

Acı Haram

Sil at beni,
Ya da ne bileyim, bas şah damarıma kapat.
Yok et beni sevdandan azad et.
İnanki yoruldum, sensizlik ile kimsesizlikten.

Yerine koymaya çalıştığım herkesi,
Unuttum, geriye tekrar ismin kaldı.
İsmi geceleri tavana bakarak zikirlerim;
Çık oyna, alt ettin kendini yenilmez bileni.

Zincirli bileklerim bir olmaza,
Tek sen olsan da biz olmasa.
Kaç dilde denedim vazgeçmeyi,
Kaç dinde tövbe ettim sana.

Uzaklaş sol yanımdan, yetmez mi artık?
Vazgeçir beni bu olmazdan, barıştır bahtımla.
Aracı ol, olursan kalbim ile hayata.
Barışınlar artık dayanmıyor bunca duyguya.

Dönüp dolaşıp sana geliyorum.
Yer aynı, bank aynı, park aynı da biz neredeyiz?
Hayal dünyamdan aldığın tacı koy yerine,
Hatamız çok sevmek, biz haramız artık birbirimize.

Muhayyel Gizliay

Acı Hatıralar

Neresinden tutayım bu gece hatıraları?
Çekmediğim yanı kalmadı aşkın acısının.
Sensiz geçirilen her sonbaharın.
Ardı kışa değil, sensizliğe çıktı.

O çapkın delikanlı, ukala çocuk yok mu?
Kapandı içine, kafasını kaldırmıyor sensizlikten.
O çok sevdiğin dudakları yok mu?
Kapalı sürekli, hasret kalmış tebessümüne.

Serseriydi hani, oradan oraya; durmazdı yerinde,
Durağanlaştı, kimine göre olgunlaştı, hep savaştı.
Ne büyük konuştuysa başına geldi, başta sen...
Hiç çatışmadın, tutkundum; ne dersem ordaydın.

Yıllar aldı götürdü bizi, abi olduk bir çok yerde.
İçimi açamadım ben abi dediklerime.
Herkes yanlış bildi, istediğimde buydu.
Sen varken bu denli ağırlık yoktu.

Vefa göstermek mi lazım gelir şimdi? Anılara.
Halen hislerime kanıt ararken, vakur tavrın.
Her sene üç yaş aldık, gel gör beni neyledin.
Penceremdeyim, gel; tam bıraktığın yerdeyim.

Muhayyel Gizliay

Acı İhtilal

Toplayın konu komşuyu,
İhtilal var bu gece kalbimde.
Darbe yaptı o yine,
Düzelttim sandığım her ritmine.

Masum temiz yüzü, ikna edemedik; aksine.
Tertemiz saf sözü, yok diyemedik; dediğine.
Ela berrak gözü, git diyemedik; onu görünce.
Yaktı bu aşk, kimseyi üzmem anam bakma başkasına.

Binbir çeşit bilgi, paramparça izler silmekten.
Türlü türlü kalem, tükenmiş mecali yazmaktan.
Hep elimde farklı kazma, terledi alnım kazmaktan.
Vurdu bu aşk, kimseye demem iğne iplik getir yarama.

Sıcak bıçakla dağladı, zaman soğuturken; ısıtırım.
Neler duydum, yanımda arkandan laf konuşturmam.
Avucumda sakladım, gizlerim; bakmaya kıyamam.
Boğdu bu aşk, kimseye sarılmam, yılan getirme yanıma

Muhayyel Gizliay

Acı Rüya

Geçen gece bir rüya gördüm,
Eskisinden ağır yüküm.
Dünya denen yalın yerin,
Dışı seni içi beni yakar.

Fırına sürdürüm ömrümü.
Bol attım kömürünü.
Çok aradım ölümümü.
Dışı seni içi beni yakar.

Bir nefeslik ömre,
Sığar mı üç beş cümle,
Aşk olsun düşersek gönle,
Dışı seni içi beni yakar.

Tekrar kapalı perde.
Canlanır gözümde sahne.
İlacım şifadır kele,
Dışı seni içi beni yakar.

Muhayyel, daldı seyre.
Yüzünde anlamsız çehre.
Yazdı da aşk denilen metne,
Dışı seni içi beni yıkar.

Muhayyel Gizliay

Acılı Reis

Bir türkü  al Reis,
İzin ver yorgun sesle okumama.
Bir nasihat ver Reis.
G r, bil ama acıma halıma.

Nerede kaldı Reis o günler?
Deyiver, silinmiyor hatıralar.
Sana kız mı yok deme Reis.
Onsuz yürürken adım atılmıyor.

Sende yorgunsun Reis, seni hangi hayat yordu?
Bir zamanlar delidoluydun, huzur yanında olurdu.
Seni de mi kırdılar Reis? İki ekmek bizi doyururdu.
Vazge ir beni Reis, g l ki gözlerim çok yoruldu.

Tele yavaş vur Reis, ayak uydururum derdine.
Şeninde gam düşmüş bu gece sehmine.
İki minder atalım, dutun dibine,
Çayın benden, derdin telden gelsin Reis.

 zledin mi Reis, konuş benimle.
 zenmiş midir o da el alemin sevdiğine.
Bizde gözükmeyen, onlarda göz önünde.
Bir sigara yak Reis, devadır her sözüne.

Muhayyel Gizliay

Ağır Őartlar Altında

Ağır Őartlar altında sevdim ben seni.
KöŐküm yoktu, sarayım yoktu.
Aç kalıp, sigara alırdım; özenirdim derdine.
Yakmaya, kibrit yoktu çakmak yoktu.

Gecekondu mahallesinde bir kaç arkadaş.
Apartmanda oturanlarla alakamız yoktu.
Kışları pencerelere çekilen o muşamba.
Bazen Şehrin, köyden farkı yoktu.

Dosdoğru yaşıdım, seni içimde.
Sevmeyen, çekinen; çocuk çoktu.
Çok kez uyandım sabahın seherinde.
Ödün kırmaya o yaşıta gücüm yoktu.

Mahalle maçlarındaki hırçınliğım.
Şimdilerde bünyede eseri yoktu.
Oyunlarda en iyi olma hırslarım.
Gözümün gördüğünden gayrısı yoktu.

Oldukça zayıf, çirkin bir çocukluk.
İltifat et hep gözlerime gelirdi.
Gözlerimin senden sonra güzelleŐtiđini;
Hisseden yoktu, bilen yoktu.

Sert yaşıanırdı kışlar, rahatlığın haberi yoktu.
Konuşur haset insan, dünü bilmiyordu.
Kah Şehrin zirvesinde kah harabe bir evde.
Korkak yaşıayanlar bu yaşıantıya kötü diyordu.

Muhayyel tekrar bir düŐe daldı.
Çok kez oldu beladan belaya vardı.
Toprak bellenmiyor diye kazmayı eline aldı.
Kana yüksek doz karıştı, kimsenin haberi yoktu.

Muhayyel Gizliay

Ah Bir Bilsen

Kaldık durduk, bir karanlık altında.
Senin karanlığın ki gördüm, bahtından.
Kıyamadığın o ince çocuklara,
Neler aşıladılar, ah bir bilsen.

Kimsecikler dünleri konuşmadan,
Geçemez mi aydınlık yarınlara?
Çıkar mı huyun, kelamın falında;
Neler içirdiler, telveyi mazur gör sen.

Hapsetiler bizleri, siz yoktunuz burada.
İtibar zedelendi onca süslü oyunla.
Bilyelerimi aldılar, koydular bir sandala,
Göz önünde çocukluğun, sahiplidir tasalanma sen.

Kol kolaydık ayrıyken, en can alıcı mevzularda.
Bizim kavgalarımız yazmıyordu hiçbir mevzuatta.
Buruktu gönlümüz ama belli etmedik hiç yanımıza.
Yanında durmasınlar, yalnızlığın esirisin sen.

Bir esaret bedeli oluştu, malum oluşumda.
Varsayımın vardı, malumatları oluşuna.
Çökmüştü bedenimiz, öfke hala vardı yazışında.
Hafızana unutturamadın, kalbinden geçirme sen.

Hızla geçip giden yılların ardından,
Yeni bir umuda sarılma pahasına,
Sarsılmıştın hatırlıyorsun, gülümsedin onca olaya.
Dimdik duruyorsun, tökezlemeyi düşünme sen.

Muhayyel Gizliay

Aldanma Manzaraya

Aldanma sakın ha bu manzaraya
Yıkılalı çok oldu bu şehir
Şimdi içimdeki viraneler korkutur seni
Bilmiyorsan, bilme ne istediğim aklımdan değil

Yazsam da yazı, değiştirmiyor bu yazı
Yazı yaşasak da yazarak, bu yazı anlatmıyor bu yazı
Beklentiler mahvetti yazı, gözlerin anlattı bizimkisi kara yazı
"Ne istiyorsun?" Zemheri benim olsun siz keyifle yaşayın yazı

Kelimelerin bile eşi var, sen eşsizsin
Yıldızlar gece parlar Samet'i böyle gündüz göremezsin
Sen sana hediye, ben bana ağır bir yük
Korkup kaçmazsan elbet bi' gün tanıdım sanırsın

Ben beni anlayamadım ki, yazayım sana seni
Sen seni tanıyor musun ki, soruyorsun bana beni?
Ben seni sevdim yapını, sen beni sevme üzer benim yapım
Sen beni gelme görmezden, içmem; yenilesi senin yapın

Sametle konuşuyordun, Muhayyel ile muhattapsın
Bakmaz o ete kemiğe, gördüm evvelden ruhlarımız tanıdık
Onlar da kim deme, mukayese etme kendinle sıradanları
Tanışıklığımız yakın dersin de, Samet sevmez yeni insan tanımayı

Muhayyel Gizliay

Alp Han

Babaya hasımlık olur mu?

Yapma Alp Han.

Baba evlatsız durur mu?

Etme Alp Han.

&

Liseden dostum, işime gelince abi.

Önümüzde komutan, olgun dili.

Hoyrat tarafıyla tanışmayın,

Ne Samet'i takar ne Muhayyel'i...

Gurbette şimdi, nöbette şimdi,

Bi' canı yansa, durmaz; her yola girerdi.

O da farkında,

Değmeyeceklere harcadı,

O misilli gençliği...

&

Arar beni, ben de onu.

Sohbet koyulaşır da,

Konuşmayız hiçbir kulu.

"1549 Turbo TDI Polo"

Genelde benzeri olur sohbette konu...

Sever beni, ben de onu.

Sivas'ın yigidinden mertlik,

Ayazından sertlik almış.

Ayak izlerinden ise,

Çok toprak kalkmış...

&

Gurbette şimdi Alp Han

Babasıyla da düzeldi gibi arası

Tutumlu, zamanında olmadığından;

Sigara parası...

Gönlümün sarayında Alp Han,

Ona ettiğim sözleri, başkası edemez.

Bana ettiği sözleri namluya sürmez!

Hudutta şimdi Alp Han,

Gözlerinin sakladıklarını, kimseye diyemez...

Muhayyel Gizliay

Anımsayamıyorum

Tütün çekti canım, oysaki yeni sönmüştü.
Huyumu bilirsin, herkesten de iyi bilirsin.
Durmak bilmeyen bir beyinle bile,
An oluyor seni anlatmaya kelmimem yetmiyor.
Çok sızlandım sensizlikle bilirsin.
Öyle alışmışım ki sensiz olmaya,
Gelsen vereceğim tepkiden emin olamıyorum.
Ve inan neye benzediğini, anımsayamıyorum.

&

Yara bere içinde yüreğim, tonca haber.
Masamda birsürü dokunmadığım zerzevat.
Gazını taze dolurduğum bir çakmağım var,
Gelirsen mutlaka bir sigara ikram ederim.
İçip içmediğini bile anımsayamıyorum.

&

Bir kaç yıl oldu, hatırlarsan.
O günden bu güne eksik yaşıyorum.
Merak edersen söyleyeyim,
Ne kadar yara varsa kaşıyorum.
Ne kadar kutsallaştırdığım yer varsa,
Ani gidişlerimle kendimle yüzleşiyorum.
Ve çok daha kötüsü ben,
Beni sevdiğini bile anımsayamıyorm.

&

Hayalet oldu anılarım,
Kafamda binbir türlü senaryo yaşadı.
Kaç defa öldürdüm kendimi tahmin edemezsin.
Kaç defa oldu uğruna yaşattım kendimi,
Belki o kadar yaşamamışımdır henüz.
O kadar elimden alındı ki duygularım,
Bir duygu bozukluğu tanısıyla,
Ani bir acı çıksa karşıma ağlayamayabilirim.
Benden üzüldüğünde ağlama yetisini aldılar.
Çünkü üzülmeye duygusu koptu.
Bu yüzdendir ki kederi doruklarına kadar,
Sabah akşam tok karnına alıyorum.
Aklın kalmasın.

Ben, bende aklının kaldığını bile anımsayamıyorum.

&

Puslu havaları hala seviyorum,
Hala seviyorum seni hatırlatan her şeyi.
Bakakalıyorum hala senden iz olan yerlere.
Tövbelediğim gitmediğim yerlere;
Gidesim geliyor halen içten içe, kızıyorum.
Bunun için önünden bile geçmiyorum.
Yoruldum sanırsam artık.
Ben önümden geçtiğin anları bile anımsayamıyorum.

Muhayyel Gizliay

Anlam Koması

Yanmıyor diye tasalandığın,
O sokak lambasını,
Çok ısıtıyor diye,
Bir gece anlık sinirle,
En parlak anında patlattım.

&

Anlam üstüne anlam yüklediğim,
Anlamsız gelen şiirlere,
Bir anlam da sen yükle diye,
Bir çok cümleyi, en kafiye konulacak anda,
Kafiyeyi sen koy diye, ucunu açık bıraktım.

&

Kumaş, ucu ucuna denk geliyor diye,
Tam gelecek birisine hayırladım.
Ucu ucunayı, tam bilirsin diye de,
Bu cümleyi öte cümleyle bağdaştırdım.
Öte cümlelerin yanına, birde beylik yakıştırdım.

&

Çok okumakla çok yaşamak arasındaki,
O derin bağ ile firari öyküyü sarp sırta bağladım.
Yazdığım, çocukluk şiirlerimi okumamak için,
En ulaşılmaz dolap gözüne habersiz sakladım.
Bir düzine meseleyi, konuşmayı dilime yasakladım.

&

Sevilmemeyi, kötü alışkanlıklarım arasından çıkarırken,
Açıksözlülüğü, bırakabilmeyi istemek; ağırdı.
Arkamızdan konuşulanları duyan genç bir sağırdı.
İçimizdeki, helikopterle dahi söndürülemeyen bir yangınken;
En zoru, hiçbir şey olmamış gibi yapmak kolay mıydı?

&

Her gecenin sabahı yeni bir umudun filizi bize,
Sence de gerek yok değil mi artık, başka söze?
Muhayyel konuş, yararı var mı yazmanın ikimize?
Yazdıkça genişleyen ufkun, gördükçe daralmaya başladı.
Yoksa, yar mı bizi bizden kıskandı?

Muhayyel Gizliay

Antep Gezintisi

Arap, Kürt, Alevi, Türk...
Farklı milletler farklı milliyet.
Tabelalarına yazarken başka dil,
Hala bizim misin Antep?
&
Sözde sığınmacılar kuyumcu açmış,
Beni çeviren Kürt kızmış ve Türk açmış,
Sanki birileri Gaziliği bırakmış.
Hala bizden misin Antep?
&
Bu kadar farklı kültürü barındırmak,
Bağdat mı oldun Antep?
Bu kadar Türkçe aksanını unutmak,
Yoksa Arap mı oldun Antep?
&
Türkçe'nin altına Arapça yazmışsın,
İstanbul mu oldun Antep?
Nostalji kasetlerin üstüne Nurşani yazmışsın,
Hala umut var Antep.
&
Hepsi bizim, kimseyi dışlamak değil niyet,
Lakin Türklüğe leke getirme Antep.
Seni baştacı etmiş bu devlet,
Kör limanda bizi batırma Antep.
&
Muhayyel Antepte yorucu bir gün,
Samimi bir şehir, iyi yanlarını herkes konuşur.
Kara çarşaf bize değil ele de yakışmaz.
Titre, özüne dön Gaziantep.

Muhayyel Gizliay

Aranan

Bir iz göster kendinden,
Ben yedim kendi kendimi.
Olmayacağını biliyorum bir şeylerin kendinden,
Karşılıksız koyma sevgimi.

Bir yol göster en iyisinden,
Ben görmedim senden iyisini.
Uyumayacağını biliyorum düşüncenin dünden,
Karşılıksız koyma derdimi.

Bir şeyler söyle geceye.
Şahlansın gece her hecene.
Nur insin en karanlık şiirlere.
Sen yıkık koyma o heybetini.

Beni de boşver olur ya kendini de,
Sevgimizi sallandırma iptе.
Kah en üstte dur kah dipte,
Sen ağlar koyma bu gençliği.

İçim çoktan yemiş içini,
Nasıl sağlarım artık geçimi?
Onlara var olan sana hiç mi?
Gel sen sensiz koyma bu serveti.

Muhayyel Gizliay

Asi Sevdam

Kalemin asileşti son günlerde
Aklım hala o günlerde
İz arama izler derinlerde
Nereye koydun beni deli sevdam

Deliliğim sevdamdan bunu bilesin
Koşarak gelirim yeter ki el edesin
İzin verde hasımlar bilensin
Vuslatım sana deli sevdam

Siren sesiyle kaçışlarım
Bi' tenhada yatışlarım
Sahiydi Tanrıya yakarışlarım
Bir başıma bıraktın beni deli sevdam

Yarım sevdamdır, sevdam gizli
Yoksa maşuk mu bizi sezdi
Muhayyel yattığı yerden çok gezdi
Yoruldu dizlerim el et deli sevdam

Kime benzer bu sert sıfat
Kimden gelir bu cesaret, hangi zat
Sen atla de yeter ki farkermez kat
Hangi hanede beklersin beni deli sevdam

Muhayyel Gizliay

Aslan Kral

Tabiatda sıcak bir yaz gecesi idi.
Her şeyi örttüğünü zannediordu karanlık.
Orman eşrafının kral ilan ettiği,
O kudretli aslanın korunma görevini,
Diğer aslanlar üstlenmişti.
Görevi: diğer ormanların şerrinden,
Bizim kralı ve diğer hayvanları korumaktı.
Ama öyle olmadı...

&

Muhayyel hikayeyi uzaktan seyrediyordu.
Kralın korumacı aslanları,
Orman halkını umursamıyor,
Sadece kralı korumakla yetiniyordu.
Ve tabiki kralın payı olan,
Taze ceylan etinden yemek için...

&

Günlerden bir gün,
Ormandaki tilki ile kurt birbirine girmişti.
Ayırmak diğer aslanlara düşerdi.
İki taraftan birisi yıkılmadan,
Aslanlar gelmiyor,
Orman halkı ise sitemini aslan krala ediyordu.
Lakin aslan kralın bu düzenden haberi yoktu...

&

Aslan kral ne zaman ortaya çıksa,
Orman halkı tarafından ayıplanıyordu.
Düzeni anlatmaya kalkınca,
Diğer aslanlar her gece,
Orman halkından birisini parçalayıp yiyorlardı.
Peki çare neydi?

Peki Muhayyel nerede idi?

&

Muhayyel Orman halkından uzaklarda,
Yalnız başına,
Sadece seyrediyordu,
Sadece seyredebiliyordu.

Muhayyel Gizliay

Aşık Gurbeti

Yıllar oldu sen bu diyardan göçeli
Ufaktım hatırlamıyorum muhabbetini
Sazında inleyen sırma teliyle
"Deli Bekir eşeğine çüş dedi duydunuz mu?" Dedi Gurbeti

Boyun kısaymış, asaletin uzun
Ailenin en büyüğü dinlenirmiş sözün
Miltanın hep temiz, parlarmış yüzün
"Paran mı yok, pulun mu yok hayırsız" Dedi Gurbeti

Ömrün gurbette bitmiş, ırakta kalmış memleket
Eline sazı alınca toplanmış bütün millet
Onlara kolay olan hayat bize zillet
Kocadağın sırtında bir sigara yakmış Gurbeti

Çile demedin çektin yaban ellerde
Çok hediye verdin tanımadığın milletlere
Gelememiş bu cihandaki kötülöklere
Dünyayı sevmeyip, yaradana varmış Gurbeti

Muhayyel Gizliay

Aşksın işte

Elinden tutamam,
Sarıp sarmalayamam,
Kulağında fısıldayamam,
Böyle bir aşksın işte.

Kula diyemem,
Sensizliğe gelemem,
Git desen de gidemem,
Böyle bir aşksın işte.

Gözüne bakamam,
Oturupta konuşamam,
Yanıdakilerle yarışamam,
Böyle bir aşksın işte.

Uzaktan izlerim,
Herkesten gizlerim,
Deli olur gezerim,
Böyle bir aşksın işte.

Sanadır sözlerim,
Kendi kendime sızlarım,
Tuttuğum senin yaşların,
Böyle bir aşksın işte.

Hediyem yoktur verecek,
Cesaretim yoktur diyecek,
Bu gidişle Muhayyel eriyip bitecek,
Böyle bir aşksın işte.

Muhayyel Gizliay

Aşksız Sevdam

Size aşkı anlatamam
Sevdayı sorun bana
Kara camı parlatamam
Kırma demeyin bana

Benden bahsetmeyin ona
Sevmemiş olur adım
Aşkı koy bi' yana
Sevdalı oldu adım

Bi' tuttu bi' bıraktı
Bi' sardı yarayı bi' yaraladı
Bileklerim kaç gün kan ağladı
Resmimi vermeyin ona

Odur benim şahım, padişahım
Bakma, padişaha baş kaldıran soydanım
Gidecekse kelimem gitsin onun elinden
Sona erer şaka gelen yorgun anılarım

Ben haketmedim yalnız bırakılmayı
Hiç istemedim azad olmayı
Yaralasa da canı o canan
Ben hiç vazgeçmedim onun sevdalısı olmayı

Muhayyel kimdir senin bu sultanın
Üsteleme, ismini söylemeye korkarım
Hani korkmazdın hiçbir şeyden yalan mıydı sözlerin?
Korkum kendimden değil onun canından olmam

Muhayyel Gizliay

Ata Ana

Bi' yanım Türkmen bi' yanım Avşar
Bırakmamı bekleme ata anayı
Haksızlığa çatılır kaşlar
Dağlama, zor sardım o yarayı

Çok kazandınız doldu cepler
Benimle yollama istersen git ver
Çok testi kırdım, yük taşıyamam
Merak ediyorsan bak, gözükürler

Dilde hasetlik tabancada iğne
Hassastır dokunur kalbe
İstemiyorsan yalnız gitme
Onlar tam yirmi yaşımla gittiler

Sevdamı duyuracak kul yok
Kul varda o büyüktür diyen yok
Büyüktür diyenler gözüküyor buradan
Boşver yanlarında aç varken onların karın tok

Muhayyelim yine doldu dizgin
Şaşmaz genelde iyidir hissin
Özlersen beni arkana bak
Ben evvelden senin arkanda izdim

Vuslat nerede? Hangi kuytuda?
Söylemlerim üç senedir uykuda
Uyandı şimdi, duruyor dilimin altında
Biz ortalardayken bile gizdik

Muhayyel Gizliay

Atsız kalmam

Kelam isteme benden,
"Ya bu ne anlatıyor?" dersin.
Şiir isteme benden,
"Hiç öyle biri gibi değilsin" dersin.
Yazdıklarım ters oldu yaşantıma
Yaptıklarım yük oldu sol omzuma
&
Öyle birisi nasıl olunur yok merakım
Ben kravat bağlamayı bilmem
Ceketi sıcak olunca çıkarırım
Şiir okurken alkış beklemem
Şiir okurken titretmek isterim yüce dağları
Şiir okurken düşündürmek isterim insanı
Şiir okurken şaire saygıyla okurum,
Kelimeleri eğip bükmem,
"Korkma!" diye başlayan bir marşı
Ağlayarak, birincilik beklemem!
Mehmet Akif hayatta olsaydı
Şiirini ağlayarak okuyanlara
Malum yarışmalarda
Sonunculuğa layık görmezdi
Ne birinciliği?
&
Maziden;
Bir sarı kalem,
Yaş on yedi,
Masamda dilimden düşmeyen,
O isimler,
Duvarda dilimden düşmeyen,
O resimler,
Gönülde tahtından inmeyen,
O şiirler...
&
"Bu gün yollanıyorken
Bir gurbete yeniden
Belki bir kişi bile
Gelmeyecektir bize"
Arabanızı az ileri koyun,
Bu şehirde biz Atsız mı kalacağız?
"Bir kemiğin ardından
Saatlerce yol giden
İtler bile gülecek
Kimsesizliğimize"
İçiniz rahat durun,
Bu şehirde biz yolsuz mu kalacağız?

Muhayyel Gizliay

Avşar Elleri

Dayımla peş peşe Kocadağın ardında.
Dayım önde ben arkada.
Elde dipçiksiz siyah tüfek.
Heybemde çay ve kara demlik.
Ne hoş olurdu şimdi!

&

Yarpuz arayışı.
Baharı simgeleyen çiğdem...
Bazı bazı firezlerden kalkan bildircin.
On adım arkasında gizli sanılan sigara,
Ne lezzetlidir şimdi!

&

Babam uzaklardan gözüküyor.
Tıpkı amcam gibi dağı taşı iyi bilir.
Tam bu sırada aklıma sabah;
Kömbe kokusuyla uyandığım gelir.
Dönerken, Mahzuni türküleri ne şendir!

&

Akşam kurulan nizamcı okey masası.
Enişte kayın, iki eş, dört yoldaş...
Teyze oğlumla ikinci vites köy turu...
Bolca geceye dert dökülürken,
Deve yokuşunda yıldızlarla kahkahalar...

&

Gece herkesin istediği yerde uyuması...
Eski büyüklere rastlayıp, umuda dem konması...
Kalbimde bir tür, samimiyet koması...
Ayaz keserken soba sıcaklığının yüzüne vurması...
Avşar elleri, ne keyifli olurdu şimdi!

Muhayyel Gizliay

Ayyaş

Denize karşı şair olunmaz
Gördüm, ayyaş olunur
Benim kadehim şarapla dolmaz
Kederin yanında bize dert sorulur

Bizim dağlar eşkiyasız durmaz
Mavzer eşkiyadan sorulur
Bizim eşkiyalar bize mangır sormaz
Tanırlar, bizi tanıyan yılan durulur

Yolu atımız bilir, koşuşu yaman olur
Nalında binbir türlü iz bulunur
Biz yürürüz, at yorulur
Bizi bilir kurt, çakaldan korur

Denize karşı şair olan insan
Şahıs aşkını bilir, biz diğer taraftayız
Onlar dalga sesi dinlerken
Biz devlet aşkına yanmaktayız

Bize sevimsiz deniz, size bura deplasman
Sonu gözükmeyen aldatır, burada yanılmam
Kayalıklarda oturup Rus içkisi içmekten anlamam
Çay var otur kederde taze, yıldızsız yerde hayal kuramam

Muhayyel ne olacak bu halin?
Karışma herkes istediği gibi yaşasın
Yaşasın da durmuyor elim
O haldeyken insan esiri oluyor mu dilin?

Muhayyel Gizliay

Ayyıldızdan Başka Aşk Yakışmadı

Bırakamam zamana
Bırakmadıkça zaman bana
Tutmalıyız elimizde ipleri
Zaman yetişmez vakit geç olunca

Çalışsana elinde tutmayı her şeyi
Farkedersin o uçurtma kaçır elinden
Sürülünce kurşun namluya
Yaşadım azizim, tanımaz kardeş kardeşi

Ay Yıldızdan başka aşk yakışmadı
Beni ben tükettim başkası kalkışmadı
Bir taraf kınarken bir taraf alkışladı
Düşman kin bilirken, dost karanfil yakıştırdı

Muhayyel bu, bu çağın işi değil
Bu kar, bu kışın yazı değil
Bunlar it, bizim köyden tazı değil
Bu davul denginedir, bu denk bize kıyas değil.

Muhayyel Gizliay

Aziz Sevdam

Ne yaptım ben size?
Günahlarım kendime değil mi?
Ne ettim kutsal azize?
Ayıplarım gölgenize zarar mı?

Reva mıdır yalnız bırakılmak,
Ulu göğre bir başına bakmak?
Kader midir tanışık olmak,
Yoksa hayal miydi birlikte çay karıştırmak?

Hayat bir okyanus çok oldu ben boğulalı
Hatalardan ders çıkarıp aynılarını neden yaparım?
Alın şu gençliği benden, çok oldu yorulalı
İçim doğrulmuyor bizi sevdalayan şairler ölümden korkalı

Kişisel hayatımı sevdama yansıtmadım
Sevdamı kişiden öte kişiye sakladım
Günahkar bir delikanlıyım evet
O yapmaz dediğiniz her şeyi yaptım.

Ne ettim ben size vazgeçtiniz benden
Yoksa daha seveni mi buldunuz elden
Ben vazgeçmem bana uzattığınız elden
Kimden alırsınız bu sevdayı ben önemsizsem

Muhayyel devrin acizi oldu
Selaların müezzini
Samet bu asrın yabancı
Sevdam ise bir delinin yalancısı oldu

Muhayyel Gizliay

Bağrımı Açtıklarım

Bağrımı açtım nice insanlara
Onlar fırtına oldular başıma
Sevenler her şeye kanalar
Yazdıklarım ters oldu yaşantıma

Bir değilim herkesle, anlattırdınız kendimi
Hala unutmadım ilk kederimi
Az gelen şu çayın demini
Bol köy üstadım derdim çok bu gün

Şerden ağrı eksik olmaz
İçim dökülürse, geri sığmaz
Muhayyel devrin kuşağından sayılmaz
Kusurlarımı say üstadım yararım yok imiş

Eskiden gözüm karaydı, şimdi altı
Altı sene geçmiş kalemî ele alalı
O, kısa sürede olsa oldu babanın damadı
Bî' ateş ver üstadım tütün vaktim gelmiş

Dardayız dedik ki dardaydık o zamanlar
Son hislerimdi, bak onlar kurunun yanında yananlar
Olurya belki bir yerde bizi de iyi anarlar
Aman üstadım güzel huyum meğer kalmamış

İki kere iki dört etmez miydi?
Bize öğretilen dava hani mert idi?
On beşimde ettiğim kavgaların nedeni neydi?
Dur üstadım bî' haini olmadığın vatanın kalmış

Muhayyel karanlık çöktü üşüşün başıma
Er yatalım bu gece göğsüme yanaşma
Bu sefer sahi kestim umudumu ondan
Gururum çoktan gitti, adamlığıma kalkışma

Muhayyel Gizliay

Balkon Mesailer

Bir bağlama sesiyle,
Her gece balkon mesailer...
Külleri savrulmuş umudumun,
Bitmek bilmeyen hevesli hayalleri...
&
Her gece farklı şeye ekmek banıyor,
Hep en karanlık boşluğa bakıyor,
Karşımdaki duvarla selamlaşıyor,
Sonra istemeden de olsa uykuya dalıyorum.
&
Bunca liyakatsizliğe can sıkıyor,
Kederlerin yanına tütün ekliyor,
Virajları olabildiğince genişten alıyor,
Bir çıkış yolu arıyorum.
&
Tepetaklak bir güvercin misali,
Oradan oraya atıyorum bedenimi.
Zirvelerde bir keklik gibi kanat çırpma,
Neredeyse imkansız...
&
Zor olanlarda bile gözüm yok.
Kuytadaki imkansızlara kafayı taktım.
Kundaklanan mekalarımın,
Arka kapısında kurusıkı ihanetler...
&
Sakin ve sessizce, hedefe...
Hedef daima bilinçli bir şekilde...
Anlatmıyor hedefi hiçbir kelime.
Çünkü hedef daima kalpten bilinmekte.

Muhayyel Gizliay

Başıbüyük Sevdam

Neslin yabancıyıym, orkestranın çalgıcısı
Şehrin yabancıyıym, sokağın sanatçısı
Sevdanın aşığıym, aşkın yalancısı
Çok özendim sana sorma deli sevdam

Sömürdü kanımı ufacık iğneler
Asıl kanda kalmadı sevecek kimseler
Yokluğdan mi türedi ka hpeler
Çok mu kırgınsın bana? deli sevdam

Kırgınlık geçer de hasımlığa kan lazım
Muhayyel bu tarlayı biçer de Samet'e kan lazım
Başımızda duracak şerefli bir kul lazım
Başsız mı kaldın, başıbüyük sevdam

Muhayyel Gizliay

Başüstüne

Payın yalnızlık;
Kabul ettin, başüstüne!
Emeğin fırıncılık;
Besledin, başüstüne!
&
Hesabın doğruluk;
Elif dedin, başüstüne!
Çehreleyen haksızlık;
Yürüdün, başüstüne!
&
Naktin sevgin;
Vakti verdin, başüstüne!
Çelikten tavın;
Dövdün, başüstüne!
&
Yaran dermansız;
Tabip istemedin, başüstüne!
Merhemin devasız;
Dağladın, başüstüne!
&
Derdin ölçülmez;
Cefan hem el hem başüstüne!
Duruşun sarsılmaz;
Tahtın hem omuz hem başüstüne!
&
Yanlış fazla doğrudan;
Söyledin, başüstüne!
Olgunluk geride toyluktan;
Belirttin, başüstüne!
&
Teker çatlamış yanaktan;
Gördün, başüstüne!
Hayır sarılmış belayla;
Çektin, başüstüne!
&
Yön uçuruma gidermiş;
Tuttun, başüstüne!
O çocuk eskiden iyiymiş;
Sevmedin, başüstüne!

Muhayyel Gizliay

Bayram Gelir

Bayram gelir kurulur sofralar
Masalar donatılır buyur edilir dostlar
Soba sıcak, çayın altı kaynar
Çocuklar oynar meleşirken kuzular.

Camiide hutbe bellidir "Küsler barışsın"
Ne hazindir ki barışmaya yanaşmazlar
Kamet getirilir, telkin verilir "Saflar sıklaşsın"
Ne güzeldir ki o sabah oradadır tüm inananlar

Evlere dağılır, el öpülür
Harçlıklar dağıtılır, şeker götürürülür
Güzel kıyafetler giyilir, endam görünür
Köyün meydanında herkes birbirine gözüdür

Yakını vefat edenlerin ilk bayramında
Ziyarete gidilir ev sahibini
Acısı, tatlısı her anında
Üzmez bayram, onu göreni

Muhayyel işte bir bayram daha geldi
Ümitle görmeyi beklediğimiz
Köyde kimse kalmadı, hane de virane
Amma bayram devadır inan her derde

Muhayyel Gizliay

Beklenen Rastlantı

Ölürüm, ben çok güzel ölürüm;
Yaşamak isterken.
Denk gelmeyelim köpürürüm,
Durulmak keyfimden.
&
Er ya da geç olacak o rastlantı
Yok kaçtığım gölgemden
Ha Pınarbaşı ha Pozantı
Bildiğimden gayrı yok sevdiklerimden
&
Barut kokusu, çekildi mi orada?
Al bayrak dalgalanıyor mu?
Özgürlük dediğiniz kavram,
Kan akmadan şahnalıyor mu?
&
Sen ki masamın örtüsü,
Üzerime giydirilmen hayal.
Sen ki kalp süngüsü,
Mavzere taksam, Muhhayelin keyfi kral.
&
Öğle vakti, yine kederdeyim
Bu vakitlerde güneş ile gecedeğim
Gece adamıyım, güneşi neyleyim?
Yolların geçtiği, o şiirsel hanedeğim.

Muhayyel Gizliay

Beklenen Tebessüm

Bir tebessüm et bari.
Yeniden inandır beni sevmeye.
Ettiğin tebessümler yetmez oldu.
Baban ne der ola, deli bir çocuğa kız vermeye?

Hülyalara dalar çıkar, sarsılmış bünyem.
Çocukluktan hasta bronşlarla nefes alırım
Şadakatten başka yoktur verecek hediyem.
Belki bir gün, belki yarın oraya geri varırım.

Dümdüz, meşhur alfabenin ilk harfi gibi.
Dimdik, öylesine mütevazı öylesine neşeli.
Var mıdır ola o gönlünde bu kulun kıdemi?
Laf duymayı kaldıramam, gerisin geri gelirim.

Sen bir sinyal ver ben buradan görürüm.
Ne gerekiyorsa sevdaya dair götürürüm.
Beklemem gerekirse yetmediği kadar beklerim.
Yetişmediği yerde bir âh eder giderim.

Muhayyel Gizliay

Ben Eksik Kalayım

Varmış duydum pahalı ortamlarınız
Aman ben eksik kalayım
Ayağınıza göreymiş tüm yorganlarınız
Olsun ben yan uzatayım

Kalabalıkmışsınız, boş kalmıyormuş yanlarınız
Gücenmeyin bana, ben yerimde kalayım
Güçlüymüşsünüz, her şeyi başarırmışsınız
Çok güvenmeyin kendinize, bende sizin gibi Allahın kuluyum

Dayılarınız varmış, yarınlarınız garantiymiş
Rızkı var bile karıncanın, ben kuru ekmeğe razıyım
Dolu doluymuş masalarınız, her şeyiniz varmış
Ne güzel, aman ben eksik kalayım

Hızlıymışsınız, ne isteseniz oluyormuş
Boşverin beni ben sabırlı olanım
Günahtan korkmuyor gençlik yaşıyormuşsunuz
Aman azizim ben ölümü olanım

Muhayyel geceye bir sır ver
Sen ne olansın?
Ey gece bu sırra ses ver
Bi güneş görünce kaybolansın

Muhayyel Gizliay

Ben Şiirlerde Buldum

Kaybettiğim gençliğimi
Yorgun hayallerimi
Kırıldığım hikayeleri
Ben şiirlerde buldum

İstedığınız gibi olmadım
Bir doğru yol bulamadım
Belki hiçbir zaman adam olamadım
Ama insanlığı şiirlerde buldum

Bir duvara asılı umutlarım
Umutlardan bir haber yarınlarım
Elaleme göstermediğim, sakındığım yaralarım
Ben hepsini şiirlerde buldum

Muhayyel, sensin bana şiir yazdıran
Güzelliğinle temiz sayfaları kandıran
Sensin bana kasaptan ot aldıran
Ben şiiri sende buldum

Muhayyel Gizliay

Bensiz Sevdam

Her ne ise bilmiyorum yerime koyduğunuz
Ben koyamadım size verdiğimi yerine
Sizinde yandı mı o gece canınız
Çok seviyordum aklım ondan yerinde değildi belki de

Doğru neydi yanlışın dostu mu?
Yoksa yanlış doğrunun hasmı mı?
Size söylemedim dostlarım hasımlarımı
Siz yine de helal edin haklarınızı

Paraladım kendimi sevdamdan
Şimdi neredeyim? Sevdam da değil yanımda
Sevdamdan ricam durmasın bir kahpenin yanında
Kim ayırıyorsa ayırsın şimdi sapla samanı

Sigaralar sömürdü ciğerlerimi
Savaşım yarıda kaldı alt edemedim hainleri
Seneler önceki geçen günleri
Bekleme benden unutmamı deli sevdam

Muhayyel Gizliay

Berberlik ile Tutkunluk

Kiraz bassa yeniden dalları,
Biz Allah'ın garip kulları.
Dolaşsak yarpuzlar içinde.
Çalsak ömrümüze kınaları.

Yeniden aşsak sarp kayaları.
Alsak yanımıza en inançlı doğruları.
Barışsak artık ne olur kaderimizle.
Biz dumanlı dağların kurtları

Bolca yürüyelim, ufkumuzda pusular.
Yıldırılmaz bizleri puslu havalar.
Biliriz ardımızdan köpekler havlar.
Biz Torosların kimsesiz ardıçları.

Birbirimize tutkunken hayırlıdır kavga.
Beraberken içelim pınardan kana kana.
Yalnızlık yetmedi mi artık?
Sıklaştırp safları, duralım yan yana.

Bazı hediyeleşip bazı dertleşiriz.
Kah dipten kah tepeden şehri seyrederiz.
Hüznü bitirince belki biraz güleriz.
Biz memleketin sevda yaraları.

Gönlümüzdeki ateş, çok haneyi ısıtır.
Biliriz ki sarılmak ruhları yumuşatır.
Düşman planları dostu dosta kırdırır.
Biz Süleyman Şah'ın sarsılmaz otağı.

Muhayyel Gizliay

Bir Hayaldi İşte

Yadırgadı beni gerçeklik algısı,
Kurduğum yerde her şey çok güzel.
Kışları olmaz bende diz sızısı,
Taniyan hemen beş dakikada sever.
&
Ama ötesi yok.
Muhakkak kötü anılırsınız,
O en çok iyi anılmak istediğimiz,
Üç dört yerde.
İnce düşünceler içinde,
Aman kimse,
Bir şeyi yanlış anlamasın derken,
Yüzmeye başlatırlar bizi yanlışlar içinde.
&
Oysa bir kaç isteğin yanında,
Gece, yıllardır ekilmemiş bir tarlada,
Yakılan meşale misali,
Tek istek vardır bizim gibilerde.
Mezar taşımızın,
Ya da toprağa çakılan,
O defnedilirken kullanılan,
Tahta parçasının önünde.
"Yahu iyi adamdı." Denilmesi,
O meşale gibi aydınlık,
O meşale gibi büyüleyici
Ulaşılması yaşamaya bağlı olan,
Bir hayaldir işte.

Muhayyel Gizliay

Bir Kahvehane Köşesi

Bir kahvehane köşesinde
Demli çay iki de şeker
Kimseyi istemez yanında yöresinde
Biraz kıyılmış tütün birde sarma keder

Çay karıştırıldıkça şeker dağılır
Tütün yandıkça umutlar buğulanır
Şoba ısındıkça ayaklar ısınır
İhtiyaç yok kimseye bir dert, birde onu veren, bize yeter

Eski bir dost arar gözler
Taş sesleri eşliğinde etrafı izlerim
Kulak verirseniz anlarsınız, konuşulanları
Her konuşan ayrı bir demokrat ben hayret ederim

Herkes kendi çapında peşinde kurtarmayı vatanın
Ufak kalır senin burada yalanın
Herkes bilir yalan konuşulduğunu da
Kınanır eşrafı kanar gibi yapmayanın

Bir kahvehane köşesinde
Demi çay iki de şeker
Kimseyi istemez yanında yöresinde
Biraz kıyılmış tütün birde sarma keder

Muhayyel bu işe ne der, sorduk
Herkes haz aldığı şeyler için yaşamalı bu hayatta
Haz yanlış olsa bile
Yanlış, yanlıştır sen yine de yapma
Yanlış doğru olsa bile

Muhayyel Gizliay

Bir Kampüs Gecesi

O gece bir üniversite kütüphanesinde,
Başta yalnızdım ve hava soğuktu.
Parmak uçlarımın sıcaklığı sigaramdan,
Gözlerimdeki öfke, haberinden oldu.
Ben senin için, yanımda eski bir dostumla;
On beş kişinin arasında,
On beşine de vuracağım yerin hesabını yaparken,
Senin yerin sıcak yermiş sen beni çok yerdin
Sen tüm bunların hepsine
"Yapmasaydın" dedin.

&

O gece bir üniversite kütüphanesinde
Tavrından hiç haz etmediğim o çocuk
Ve iki sınıf arkadaşımın bile, bir şey istedim
Sonrasında yanlış yaptığım bir adamdan bile
Yanıma olmasını istedim.
Ben o gece kampüste, on beş değil;
Binlerce insanla bile,
Delice dövüşebilirdim.
Sen tüm bunların hepsine,
"Yapmasaydın" dedin.

&

Kampüste sabah beşe kadar dolaştırıp bedeni,
O kütüphanede uykuya bıraktım.
Tesadüfen Kızıltepe arkadaşım uyandırınca;
İmtihana yetiştim, geçemedim.
O imtihanı ben iki sene sonra geçtim.
Sen tüm bunların hepsine,
"Yapmasaydın" dedin.

&

Seneler geçti,
Yüzümüzdeki çizgiler belirginleşti,
Sıra yeniden bize geldi derken;
Beline zoraki kırmızı kuşak geçmiş...
O gözlerin bu cana karşı,
Sadakatin yanına mahcubiyet eklemiş...
Yansıması baskıladığım öfkemi,
Kontrol edememeye vardı.
Çevremde kim var kim yok,
O zaman o öfke herkesi kıldı.
Sen tatilde pozlar veriyordun.
Haberin olsaydı yine,
Sen tüm bunların hepsine
"Yapmasaydın" derdin.
Vefasız.

Muhayyel Gizliay

Bir Tütün Yaktım

Bir tütün yaktım seyreyledim maziyi
Beyazdı, ben boyadım karaya alnımdaki yazıyı
Kimseye kusur bulmam, öyle iş yok
Bulamadım sonunu yine de kazdım bu kazıyı

Fazla derinlere indik, heves uçtu buralardan
Öylesine sohbetler, yalanlar; kanıyorum yalandan
Haber yok gibi dağın şöyle bakınca tavşandan
İnanın farkındayım eteğimdeki hem taştan hem karıncadan

Çirkin geliyor insanlar ama sıfatsal değil
Ufak bir kız çocuğunda aranıyor tüm umudum
Soğuk geliyor kahkahalar ama gülüşsel değil
Bir küçük erkek çocuğunda ferahlıyor gülüşüm

İnsanlıktan bir şey çalmadılar aslında
Selam ver esnafa, o kafasını kaldırmasa da
Değişen bir şey yok, bakınca esasında
Ruh bakınca gözlere ortada, artık kıyafet bedeni saklamasa da

Eleştirmek hoş değil lakin durmuyor bu gönül
Dilim sussa da içim bir yargıç salonunda
O kuşa demiş olacak olsam süzül
Kuş yürür bırakır süzülmeyi, daima yaptığı şey olsa da

Bu devir iyi değil, eski devirlerden de çok farkı yok aslında
Paraya secde edenlerin, sarardı isimleri mezar taşlarında
Uyurken, "Bana dokunma" diyen insanlar gördüm
Yıkıyorlardı, çevirerek; dört insan tenesir başında

Muhayyel kedere sokma insanları zemheri olsa da
O yar deseydi bulurdun o gülü zemheri değil kürek yaksan
Derde koymayın kendizi gülümseyin
Sonra çoğalır aklar, irsi de olsa genç yaşınızda

Muhayyel Gizliay

Bir Yıldız Daha Kaydı

Bir yıldız daha kaydı bu gün karşı dağdan
Cenaze oldu adı, ismini sormayın
Bize emanetti büyük amcamdan
Rahata ermiştir, bu kadar ağlamayın

Bu kayan yıldız ısıttı mahalleyi
Yaşadım kafamdaki sahneyi
Yaktılar sobayı ısıttı haneyi
Derdi çok idi bu kadar yanmayın

Çok çekti bu cihanda
Ferahlamıştır elli yılı yanında
Artık dumanı tütmeyecek sacında
Ama acısı fazlaydı, bu kadar feryatlanmayın

Muhayyel kabullenmek midir lazım ölümü?
İsyen etmek bizlere yakışmaz
Evlat yanar komşu yanaşmaz
Sıkıntıyı çeken değil yanındakine bakın

Yine bir köy akşamı, taziyede yakınlar
Kış günü gitti, belki yetişmez kalabalıklar
Onlar bize şimdi uzaktan bakarlar
Ölüm haktır, size uğramazsa ağlayın

Muhayyel Gizliay

Biz Kavuşanlardanız

Benden bir şiir istersin içinde aşkımı anlattığım
Benzetmelerle kelimeleri daralttığım
Yüreğimi ortaya koyup da yazdığım
Bir şiir isteme yazamam iki gözüm biz kavuşanlardanız.

Gözlerimi geceye açsam
Susuzluktan yanarken sürahiye koşsam
Suyumu içip bir de tütün yaksam
Yine de yazamam iki gözüm biz kavuşanlardanız.

Sen mevlanın verdiği en büyük hediye
Kalemim titremez yazarken her derde
Elimde çırpınsa da sen diye
Yine de yazamam iki gözüm biz kavuşanlardanız.

Muhayyel Gizliay

Bize Emanet

Hüseyin emminin kerpiç evi,
Sofrasındaki çökeleği,
Duvarda asılı çiftesi,
Bu gün bize emanet.

Toprağın altında yatan,
Kefenim var mı yok mu bakmayan,
O Azizlerden kalan,
Yanakları kızarmış yavrular; bize emanet.

Hileli mal satanın,
Süte su katanın,
Kazancı haram olanın,
Hasımlığı bize emanet.

"Ey Türk Gençliği!" Diye başlayan,
Vazifeleri bir bir sayan, kudretin damarlardaki;
Asil kanda mevcuttur diyen,
Mustafa Kemal'in; kurtardığı bize emanet.

Muhayyel, titresin bedenlenmiş gençliğin.
Koyma ardında elinden geleni,
Bu gün sabır, yarın yap gerekeni,
Ata'nın: "Vatanını en çok seven, görevini en iyi yapandır."
Dediği gibi.

Muhayyel Gizliay

Can Veren Pervane

Para her şeyi yapar demiş birisi
80 senen var tutsun tutabiliyorsa seni
Bir düşün Süleymana kalmayan bu dünya
Vallahi yanında yöresinde istemez seni

Ne işe yarar ki lüks şatafat pahalılık
3 öğünle doymuyor musun
Hadî diyelim 5 öğün yedin
6. Yı yersen ölmüyor musun?

Boğazdan başına geçiyor onlarca damar
Bir tıkanrsa ölmüyor musun?
Can veren pervaneler söylemiş bize
Yoksa sen hala onları duymuyor musun?

En lüks araçları alsan ikisine birden binemezsin
Bu işte bir gariplik var gibi ama
Boğaza bakan 40 villan olsa
Aynı gece ikisinde yatamazsın

Sağlığın paradan üstün olduğunu
Sağlığını kaybedince anlarsın
Kaybedilen para sağlık varsa kazanılır da
Kaybedilen sağlığı çuval çuval parayla kazanamazsın

Muhayyel Gizliay

Canım Çekiyor

Çocukluk çağlarım boyunca taşıdığım.
Müdür muavinlerinden sakladığım.
Parmaklarımla içten sarıldığım.
Kurt başlı tesbihlerimi çekiyor canım.

Bir bankta on arkadaşla,
Sigara yarıda sohbet koyusunda.
Gözler düşerdi üzerime, memleket konusunda.
Çok bilmiş tavırlarımı çekiyor canım.

Kimsenin bilmediği,
Her yere benimle girdiği,
Cüzdanımın arasında kağıda sardığım.
Ufacık çeliği, çekiyor canım.

Hilal gibi dizilen çocuklardandım, taşa döndüm.
Gece gündüz durmadan yanarken küle döndüm.
Kapınızdan geçerken, boynumu eğer oldum.
İnce çocuğun, dik başlılığını çekiyor canım.

Aralarında olmayıp hep yanlarında olduğum.
Bu günlerinde değil yarınlarında durduğum.
Yaşa dese uğruna yaşayacak olduğum.
Patlayıp sönmüş dağın, bağlılığını çekiyor canım.

Muhayyel Gizliay

Cemaat

Ben başkalarıyla karıştırma hayat
Ben bildiğin kullardan değilim
Arkama durmayın ey cemaat
Ben ak sakallı hocalardan değilim

İssız sokaklara sorun beni
Işıklı caddelerin adamı değilim
Soba başlarında arayın beni
Ben yalı çocuğu değilim

Adam satmayı bilmem
Beni dostlarıma sorun
Kavgadan kaçanı mazur görmem
Ben onlara eteği diken terziyim

Arama beni boşuna buralarda kader
Ben ıssızlar kfilesindeyim
Her zaman apaçık ortada olsam da
İnan bir o kadar herkesten gizliyim

Muhayyel Gizliay

Cesur Dostum

Bunca sıkıntın içinde,
Yanıma geldin can dostum.
Hem gündüzünde hem gecende,
Başımda durdun şifa dostum.

Muhayyel yitirmişti ikiyle üçü,
Olmuştu memlekete göçü,
Kızarmıştı iki gözü,
El verdin cesur dostum.

Ruhumuz tanıdık birbirine.
Mevlam huzur verir bilene.
Elleme, öteye gidene,
Yanımdayım mert dostum.

Muhayyel Gizliay

Cevabı Belirsiz Sorular

Bir olmadığa bağlamışız kendimizi.
Ne ser verir ne sır bu dumanlı dağın sisi.
Bir çocuk hatırlarım heyecanlı, elinde tesbihi.
Ver geri onu bize olmaz mı? Aldığın gibi.

Yarılmış döşümüz orta yerden, can acılı.
Unutulmuş sözümüz haber yok zerresinden.
Bize ufacık umut yeter, laf getirme on dirheminden.
Bir kaç hayal ver yeniden olmaz mı? Kırdığın gibi.

Eksildi masamızda nizam kırılıtları.
Sükunetle karşılıyorz artık yaşanan her olayı.
Kafamızdan silip atamadığımız gecelerde geçen anıları.
Bari sen de hatırla olmaz mı? Unuttuğun gibi.

Öz yitirildi mi sence? Öfkelenemiyoruz hiçbir şeye.
O kadar eğilmişiz ki saygıya karşı, bağrımız degecek.
Bir kutlu kavga çıksa, hala çözüm mü ararız?
Ya da eskiden olduğu gibi, yüreği ortaya mı koyarız?

Biz ki unutulduk mu ey gezgin üstad?
Sahi biz kimdik ki? Değer miydik unutulmaya?
Yürek yangınımız hala ulaşmamış mı Erciyes Dağı'na?
Çocukluk huyumuzdan da olduk,
Çekiniyoruz artık soru sormaya.

Muhayyel Gizliay

Çile

Çile çekmeden adam olunmaz
Sen emeksiz yemek olur mu sandın?
Birden ayağa kalkıp yürünmez
Sen emekleyip düşmeden yürürüm mü sandın?

Gurbeti de çekeceksin yokluğu da
Adam olmak istiyorsan
Adamım diye gezinmeyeyesin sağda solda
Meteliksiz yolda kalmadıysan

Bir tütün yakacak parası olmaz ilim talebesinin
Evinde üç gün dertsiz yatamaz mevlanın onu unuttuğunu düşünür
Ta ki sokakta yürürken takılır düşer
O zaman şükreder bilir adam olanın başına iş geleceğini

Muhayyelim dertsiz başına dert arar
Çünkü bilir ki zilltsiz izzet olmaz
En güzel örneği bize Yusuf vermiştir
Kuyuda mahsur kalınmadan Mısıra sultan olunmaz

Muhayyel Gizliay

Çocuk ile Sohbet

Yumdum gözümü,
Alemden aleme dolaşırım.
Bir yoldaş görürüm belki,
Ona uzaklardan el sallarım.

Yokuş aşağı şeffat bir poşet üstünde,
Karda kayışları anımsarım hüznün içinde.
Mavi önlüğü ve beyaz arabalı yakasıyla,
Köy kahvesinde çay içişimle muhabbetteyiz şimdi.

Ne güzel gülüyor öyle, şimdiden haberi olmamış.
Kırpikleri hala uzun, sonradan uzamamış.
Arkadaşlarından sordum, herkese sataşmış.
Yanakları bayağı tombul, şimdilerde kalmamış.

Ama güzel gülüyor! Parıltılı dişleri,
Tam teçhizat hepsi, eksik değil şimdiki gibi.
Ona söyledim sakın merak etme geleceği.
O hala gelecek hakkında sızlanırmış.

Evlat, bu dünya fazla düşünenlerin yeri değil.
Rahat yaşamak ince düşünenlerin işi değil.
Önüne bak, bu aşk bu yaşın işi değil.
Dinlermiş gibi yaptı ama hala bildiğini okuyacakmış.

Gelecekten geldim desem, güler geçer.
Yahu bu nasıl çocuk? Kavaktan mantar yer.
Evlat dedim "Bak bu zehirler.";
"Tamam." dedi, duyduyum sobada pişirip yermiş.

Mağlup olmayı zillet görüyor kendisine.
Evlat dedim, "Hayat bu mağlup da olunur galipte."
"Ben yenilmeyi sevmem abi." Dedi,
Duydum ki, satrançta onu bir büyükler yenermiş.

Eve gidince köpeği Boncukla oynayacakmış.
"Nasıl bir köpek?" Dedim, kızınca gider dedi.
"Neden o kadar çok sevdin be evlat." Dedim.
"Çünkü sadece dinliyor, konuşmuyor." Dedi.

"Neler anlattın ona?" Dedim.
"Hiç öylesinde" dedi. Geçştiriverdi beni,
"Peki ailene ne faydası var bu köpeğin?" Dedim.
"Babam kuş vurunca ağzında getiriyormuş." Dedi.

Açtım gözlerimi, biraz burkuldum.
Şu an nerede o çocuk? Duruyor mu elinde is kokusu?
Şoru sormayı çok severdi, benim sormama mı bozuldu?
Özledim o çocuğu, en azından o; çocuktu.

Muhayyel Gizliay

Çok Sevilmeyiz

Çok sevilmeyiz,
Çıkarıcılıkla işimiz olmadığından.
Âsilikte meşhuru,
Menfaatçilerin işinde bulunmadığımızdan.
Hepimiz bir bağda kusuruz,
Şireimize bile arı konmadığından.
Hepimiz bir kovanda mahsuruz,
Balımız haram kursağa girmediğinden.
&
Bazı tanımlarda yazı değiliz.
Tozlu kayalardanız
Altı kazılmış değiliz.
Heveslenme yabancı,
Ele avuca sığacak değiliz.
İstedğin kadar sık elinde,
Sevmediğimiz avuçta kırılacak değiliz.

Muhayyel Gizliay

Dar Nefes

Bol keseden vur beni,
Elini korkak alıştırma.
Koyu mürekkeple yaz beni,
Dilini korkak alıştırma.

Dik yamaçtan at beni,
Uçurmamı kınama.
Sırrımızı söyleme bizim.
Ortalığı kızıştırma.

Ben ki sevdiğim kadar seni,
Sevmedim herhangi bir şiiri.
Ben ki bildiğim kadar seni,
Bilmedim herhangi bir dini.

O ki yaratmış, severmiş kusurlarımdan,
Sen ki kaleminden eleştiri et beni.
O ki yaratmış, bağışlarmış en ala günahlarımla,
Sen ki eksiklerimden erit, mum et beni.

Kim ki bizi ayıracak birbirimizden,
Çıkar meydana, Boğaç et beni.
Kim ki sizi üzecek yarınlarınızdan,
Sür namluya, kurşunun et beni.

Mazi ki bir tesadüfün eseri,
Unut ama silme, olur ederi.
Mazi ki bir sevda simgesi,
Hatırla ama aynı yerde bekleme kederi.

Siz ki yanlış anlayın tavrından,
Düşün, bir günde mi değişir kaderin?
Siz ki kınayın her halıman,
Bak, farkedilmiyor mu dar nefesim?

Muhayyel Gizliay

Değmeyin Keyfimize

Değmeyin keyfimize
Size mi tutulacağız?
Hepimiz köy çocuğuyuz
Köpekten mi korkacağız?

Aman bizden uzak durun
Sizsiz mi yaşayamayacağız?
Arabanızı az ileri koyun
Bu şehirde biz Atsız mı kalacağız?

Pahalı ortamlarınız sizin olsun
Biz parasız mı kalacağız?
Varsın şarabınız yıllanmış olsun
Biz sarhoş mu olacağız?

Son sürat hız, çakır kafayla
Hayat mı bu yaşadığınız?
Birde ölmeyecek gibi yaşıyorsunuz
Sizle takılınca ölümsüz mü olacağız?

Gençliğinize çok güveniyorsunuz
Hiç yaş almayacak mısınız?
Her gece farklı evde kalıyorsunuz
Sorguya çıkmayacak mısınız?

Herkes razıysa sorun yok diyorsun
Herkesi vereni nasıl ikna edeceksin?
Muhayyel bir gönülde iki sevda olmaz diyorsun
Ayyıldızı nasıl ikna edeceksin?

Muhayyel Gizliay

Deli Sevdam

Seni özledim yeniden.
Senli olmayı sensizlik ile yaşamak çok zor.
Haber getirdin mi giden kafilenden?
Onlar habersiz giderler, sen yine de bir sor.

Adım adım adımladım Torosların eteğini.
Bir asi poz verdim Binboğa'nın arasında.
Vurdum başımı Siverek'te Halid Bin Velid Camiye.
Özlemin alnımdan bir damla eksilmedi.

Kabristanlar dolaştım yalnız başıma.
Büyüklerimin başucuna çöküp, lafladım biraz.
Fatihalarını okudum hiç bilmediğim ruhların.
Huzur buldum sessizlikte, yatasım geldi yanlarına.

Köyümün yukarı mahlesindeki musalla taşına,
Yatınca diner mi acep özlemin?
Telkin vermeye yaklaşınca imam başıma,
Feryat eder mi acep günahlardan yüreğim?

Kendimle yüzleşmekten yüzüm eskidi sevdam.
Suyum kesildi en lazım günde, bağım kurudu.
Gençliğim eksildi, sırtımda sanki Anadolu.
Kendimle cebelleşmekten, ardımdan gıybet edildi.

Senin beni bıraktığın yerde değilim belki.
Belki başucu kitabının arasında değilim.
Değilim belki gözünden sakındığın kirpiğinde.
Kirpiğine bir gün sahi yaş dğerse,
Bil ki işte tam oradayım, deli sevdam.

Muhayyel Gizliay

Deme!

Yolcunun kabul olur duası
El aç, olmaz deme!
Kör karıncanın doyar karnı
El aç, olmaz deme!
&
Kimler affedildi kim bilir
El aç, bağışlamaz deme!
Ademin cezası, dünyaydı
El aç, bağışlamaz deme!
&
Seni kimlere sevdirdi
El aç, sevmez deme!
İbrahime evlat sevdirdi
El aç, sevmez deme!
&
Nemrud'u hayattan vazgeçirmedi
El aç, vazgeçirir deme!
Fatih'i İstanbul'dan vazgeçirmedi
El aç, vazgeçirir deme!
&
Otuz altı sultana kalmadı
El aç, dünya bana kalır deme!
Uçsa Ahmed uçardı
Kanatlarım var deme!
&
Orhan Bursadayken, Osman hastaydı
Mülküm artmaz deme!
Bayezid yıldırımken, Süleyman sultandı
Neslim önemsiz deme!

Muhayyel Gizliay

Demli ay

Daha kaç pencereden bakmam gerek;
Sizi anlamak için?
Kaç farklı damdan düşmem gerek;
Yaptıklarınızı anlamlandırmak için?

Dilimden düşmeyen isimlerinizi,
Hatırlamaya yüzüm kalmadı.
Kurduğunuz yeni sistemleri,
Anlamlandırmaya akıl kalmadı.

Büyük bildik sizleri, küçüktük.
Hayal kurduk birlikte, ocuktuk.
Anlattıklarınızın aksini yaptınız,
Bizse gizli gizli ciğer çürüttük.

Bir yolu olmalı, dümdüz böyle olamaz.
Bu dehlizde in ık nefesim kalmadı
Yaptıklarınızdan sonra toplumda;
Fikrimizi belirtmeye fikir kalmadı.

Muhayyel büyük bildiklerinin sözlerine,
Sorgulamadan bağlanmıştı hep.
Ocağından alınınca taze ayı,
Bazı bazı maziyi özler gibi.

Köşede bekliyoruz, umutluyuz halen.
Eski bir şarkıda kederleniyoruz,
Sabah 5lere kadar düşünüp;
Sabahı, "hayırlısı olsun" diyerek kapatıyoruz.

Muhayyel Gizliay

Denk Geliş

Bir defa denk geliriz,
İkincisi yok!
Siz pike örtersiniz,
Bizim yorganda yün çok.

&

Paçalarımı sıvar yıkardım,
Damdan dama atlardım,
Soba başında uyuyakalır,
Sabah tıkırtıya uyanırdım...
Bizim gibilerle bir defa denk gelirsin,
Ey! Kendisi yükseklerden takım elbiseli!
Bir ikincisi yok...

&

Yer belli yurt belli,
Samet her daim görülebilir,
Dilim dönmez ikinciye anlatmam Muhayyel'i
Sen hiç damdan düştün mü?
Sen hiç erişte kestin mi?
Sen hiç tövbelerine küstün mü?
Sen hiç çıktığın dalı kestin mi?
Bir defa denk gelirsin Muhayyel ile ömründe,
Sen hiç hasta yatağına düştün mü?

&

Derinden bir karın ağrısı,
Refakatçisi olmayan tek hasta,
O da benim...
Bi' küçük operasyon, rahatım.
Çünkü Allah'a kul olan benim.
Morfin etkisi ile bir Neşet Ertaş şarkısı
Koridorlar bilir, ses benim.
Yangın merdivenlerini aydınlatan,
Çakmak taşları; yakan benim...

&

"Ben" kelimesi çıkmıştı lügatimdan,
Kullanmıyordum epeydir.
Aman sen kalkma tahtından,
Arkama bakmadan yürürüm,
Namım "bey" değil!

&

Var üç beş zerzevat, sengin olan sensin.
Az olan güzeldir.
Yahu ben onmadım ki düşeyim?
Burnum eğiktir,
Büyümedi ki kırayım!
Lüksiyat da vardır kısmen
Ama övünmem! Yokluk görmemiş değilim.

&

İkinci kere denk gelirsen Muhayyel ile
O unutmaz seni birdaha,
Katıp karıştırır sevdiklerine.
Dost seçimi tabidir imtihana.

Muhayyel Gizliay

Derdimi Kimse Anlamaz Benim

Derdimi kimse anlamaz benim
Hep lafın ortasından konuşurum
Kapıma kimse uğramaz benim
Nedeni meteliksiz bulunduğum

Yaramı doktorlar bilmez benim
İçimde ne acılar var uyuttuğum
Yerimi kimse sormaz benim
İnsanlar var dünlerde unuttuğum

Halimi kimse görmez benim
Kafamı ilaçlarla avuttuğum
Atıma kimse binmez benim
Hoyratça kırlarda koşturduğum

Yanımda kimse kalmaz benim
Sebebi çok soru sorduğum
Laf duymadan günüm geçmez benim
Sözlerime kızılır, sessizce konuştuğum

Muhayyel, lafını kimse duymaz senin
Çünkü gözlerinle konuşursun
Derdinde kimse derman olmaz senin
Beladan belaya koşuşursun

Tamam, gamını kimse bilmez de senin
Daha ne diye yazarsın?
İsmi kimse görmez senin
O halde insanlara niçin kızarsın?

Muhayyel Gizliay

Dibine Kadar

Dibine kadar yaşamaktan her duyguyu,
Şiirler yön arar kendine, karıştırır konuyu.
Yüzleştirdim geçen yıllarımla bu günü.
Ayaklarım hala ezbere bilirmiş o yolu.
&
Çekindim, iki damla akıtmaya.
Gözlerim doldu şimdi iki katlı ranzada.
Korktum, güçsüz hissedilmekten.
Belki hala oralarda bir yerdesindir diye.
&
Titredi içim önünden geçerken,
Sahi ne uzun zaman olmuş?
Ben kendimi bile unutmuştum seninle,
Dört sene önce, orada ben mi gülmüştüm?
&
Bıraktın beni bana, umrunda mı halim?
Aklında mı hâla bana söylediğin sözlerin?
İstedigin gibi olamadım, üzgünüm.
Bu günde kavuşamadık, yarına Allah kerim.
&
Gülerek pozlara alışmış bu surat,
Oraya gelince gülemedi, olmadı.
Sen bunu neye yorarsan yor.
Bu kul sensiz çakmak çakmadı.
&
Bağışla, usul erkan bilmediği için.
Geleneksellmiş tavırlar ile hiçbir şeyken,
Kendisini hiçbir şeyden az gördüğü için.
Kadere kapılıp gitmediği için, bu garibi affet.
&
Bana zor bir gündü, sen sıradan bil.
Tökezleyen kediye üzülrüm, umursamaz bil.
Aşık olan sefadan çok çefaya sevdalıdır.
Her cefayı dağa vurduğum bir kasma bil.
&
Zan altında hayallerim, ömürlük tutsak.
Ne pişmanlık var, ne artık olmasak.
Bize rahat yatmak yasak.
Vaktini beklemeyi, erteleme bil.
&
Elimden gelenlerle geldim hep sana,
Gün olur, var olur yok; elim boş nasıl geleyim?
Hep atladım, doğru basamağı şimdi nasıl bileyim?
Bir kalemim var içimi döktüğüm, başka yok.
Bari ona sitem etme, bıraktı seveyim.

Muhayyel Gizliay

Dimdik Garibandık

Eski yıllarım
Zanaati direniş olan bir lise
Gri bir mont ve
Göktürkçe Türk yazan,
Bir şapka ile dört sene...
Evde o donan suyu
Babamdan miras küfrü
Kışları takviye atan aküyü
Ben unutmam,
Siz ne çabuk unuttunuz?

&

Dimdik garibandık işte
On beş kişiden dört tokat,
Yirmi kişi bize geri vites,
Bir eski bıçaktan kaçış,
Korku ölüm değildi de;
Dimdik garibandık işte...
Siz ne çabuk unuttunuz?

&

Sadece kışları açan ufak bakkal
Yanında tek dal sigara satan market
Lükse de kaçardık arada tavuk döner
Okul kantini sorma orası meclisten beter
Sırada hep azılı yalnız ama elli kişi olanlar
O elli kişi de dilini iyi kullananlar
Denk gelmek istemezdim
Ben dili o kadar kullanmam
Elim sarsar
Sonra okuldan uzaklaştırma...
Dimdik garibandık işte...
Siz ne çabuk unuttunuz?

&

Okul tuvalerlerinde sigara
Bi' ufak kabadayı vardı, yakalanmış...
Ağarlarken gördüm idare odasında
Söylemişim ben inkar etmedim yakalanınca
Onun ağlayışına şaştım
Büyük dağlar benim diyordu
Bize racon keserken sesi pek çıkıyordu
Hiç sesim titremedi benim...

Sorma,
Dimdik garibandık işte...

&

Muhayyel anı defteri edindi
O piçle denk gelmeyi çok istedi
Geldi, gelmedi değil de otobüs durağı geçti
Bastım düğmeye yalvardım durmadı
Bi' sonraki durakta indim koştum oraya
Gitmişti...
İyi ki gtmmişti...
Sonra kendime kızdım,
Kin hiç iyi bir şey değildi...

Beş yıl oldu,
Şimdi görsem, bana sıradan biriydi...
&
Şiir yazacaktım oysa
Anı yazmışım farkında değilim
Bunları verdim sanmıştım suya
Suy geri getirmiş de ben orada değilim..
Şimdi o yıllara dönsem,
Baş eğmeyeşimden zalimlere,
Pişman değilim.
Dimdik garibandık işte...
Ben hiç unutmadım
Siz ne çabuk unuttunuz?

Muhayyel Gizliay

Dinamik Suret

Yalan söylemem ben,
Ama cevabım hep farklı doğrular.
Kumu eleyince taşını atmam ben,
Aradıklarım hep oradalar.
&
Istedigin cevabı alamazsın, zorlukla,
Bi' gülümse sana Sokullu'yu anlatırım.
Duymak istediklerini duyamazsın kurnazlıkla,
Bi' sigaraya Cumhuriyet Dönemi'ni aktarırım.
&
Zorla değil güzellik, kötülüğe bile karşıyım.
Seni demleyen sakiye yabancı ama,
O handa bıyıklı hancıyım.
Göz koyduğun her hanede kiracıyım.
&
Doğuda kirli sakallı esmer,
Anadoluda hilal bıyıklıyım.
İstanbulda karıncayken,
Ankara da herkese yabancıyım.
&
Dostlarla kahkahaların doruğuna,
Sanayide bi' dükkanda çırağım,
Memlekette, çarşıda esnaf;
Malatya'nın ötesinde öğrenciyim.
&
İnşaatta duvar kağıdı,
Sokakta Ramazan ağıdı.
Mahallede delidolu yorgan tığı,
Sülalede çapkın delikanlıyım.
&
Maraşta, Mahzuni'nin Türküsü,
Çorum da, Gülabi'nin gurbeti,
Erzurum da Eminoğlu şiiri,
Hayati hocanın, demli çayıyım.
&
Serdar ağabeyin yanına çöktüğü yer,
Nurşani'nin kötü dediği bahtım.
Ben aslında en çok, Manas'ın
"Delikanlıydım ben çöktüm."
Dediği cümleyim...

Muhayyel Gizliay

Dinç

Korku insanı dinç tutar, cesaret kudretli
İnsan korkuyu ters tutar, kudret cesaretli
Bu gün kudretine güvenen yarın yurdundan olur
Yaşam denilen iş bize meşakkatli

Ayak sevene yürür, sevilen kibirli
Seven ayağı ters basar, kibir sevilmemeli
Bu gün kibrine güvenen yarın onurdan olur
Dünya denilen yer bize Süleyman'ın kalemi

Göz, yaşına bakar; yaş gamdan kirli
Yaş göze yakışır; yakar kiri gamdan
Dün kirinden utanmayan yarına varamaz
Kader denilen yazı bize Yusuf gibi

Muhayyel bekçidir kalma geceden
Sıkılma dost iki de sen söyle heceden
Saygım daim, cürretim bakar pencereden
Aşk denilen ezgi bize dünden razı geldi

Muhayyel Gizliay

Doğru mu? Yol.

Sevmeyenin çoksa,
Yol muhtemelen doğrudur.
Çobanlar, yalnız gezen;
Sürüye karışmayan koyunu,
En verimli koyun da olsa;
Keserler.
&
Sevenin çoksa,
İyi bak;
Menfaatten mi, kalpten mi?
Menfaatten ise, anlamıyorsan;
Bak, ev sahibin kirayı geciktirince;
Gününde yatırdığın gibi güler mi?
Halısaha da dümenci,
Parayı eksik verdiğinde,
Sana yeni gün seçer mi?
Bir dost dediğin derdine değil!
Sevincine sırt döndüğünde,
Hasım köyüne tek gider mi?
&
Çok şükür sevenimiz de az,
Sevdiğimizde.
Çok şükür sevmeyenimiz de var,
Çok sevdiğimizden.
Muhayyel ile ben bu sabah,
Efendiliğimiz de var;
Delilik de üstümüzde...

Muhayyel Gizliay

Doğu Rotası

Bir yolculuk başlayacak yeniden
Rota Doğu, Batı zaten pek bilinmez burda
Bir paslı kapı karşılayacak varınca
Üzerinde binbir türlü parmak izi....
İki odalı bir ev ama sağlam durur,
Dokuz çocuk büyötmüş duruyor hala izleri....
&
Biraz dinleniş yol yorgunluğu...
Biraz kederleniş soy buyruğu
Biraz tütün tazesiden yakmalı
İçerideki soğukluk nefes bolluğu....
O hane bir Paşadan kalma
Paşa ise öteyanda Tanrıdan yanda...
&
Şafakta küçük dayımdan telefon.....
Babam enişte, muktedirdir sözü
Fevkaladedir şafakta Kocadağın yüzü
Bir dizel motor tıkırtısı duyulur
Yol alınır, ben arkada; tüfekler omza
Bıldırcın, keklik, tavşan ve bolca barut kokusu....
&
Torosların eteğinde dalgalanıyor umudum
Temiz hava, rüzgar, nefes bol inice sıcak...
Feraha eriyor ruhum, saçlarım salkımsaçak
Bir saatte varır mıyım Öteyüze? Duramam yerimde!
Bir kanat çırpması ile nişan alır gözlerim
Bu akşam güveçte taptaze bıldırcın....

Muhayyel Gizliay

Dost Lazım

Derdimi bir hasım böler
Benimle sevinecek dost lazım
Planlarıma kader güler
Sırt sırta yürüyecek dost lazım

Sığınacak liman bulunur
Güvertede oturacak gemi lazım
Belki iyi bir insan olunur
Kötü huylarına kör dost lazım

Çaldığım kapıda karnım doyar
Doymayacaksa açlığını bildirmem
Ektiğin gülleri sulamazsan solar
Seninle filizlenen dost lazım

Geceyi güneş bitirir, ateşi su
Birlikte gidelim yol uzun
Ne olursa olsun satma dostunu
Sana değer biçmeyen dost lazım

Muhayyel Gizliay

Dost Yine Sarhoş

Eski bir dost geldi,
Yine sarhoş, yine sarhoş...
Sözde hep zevkten içti,
Dertleri bir hoş bir hoş...
Kadeh falan yok,
Kırmızı teneke;
Aman, ne loş ne loş...

&

Evvel lisede iken, beraber
Köpeköldüren içmişliğimiz var.
Okuldan kaçmışlığımız var.
Kavgaya girmişliğimiz var.
Ne oldu da sana düştün buna?
Sordum sormadım değil,
Hep aynı cevaplar;
"Dayı ben iyiyim, sana kurban olurum."
Gocunmam cevaptan, gocunmadan değil.
Sen İsmail olsan, Muhayyel İbrahim değil.
Kayayı keserim bir dostumu kurban etmem,
Arkadaş dediklerim benim dostum değil!

&

Simsiyah ceket, kazak, pantolon...
Suda yürürsem izim de kaldığı kadar.
Alın yazısı değişmez, başka el değmez,
Kabulüm, yaşarım yazıldığı kadar.
Zikredilen isimler, akrabalık bağları;
Emmiler dayılar ve kalabalık soyları,
Sürekli övünülen adam adamcılığı,
Vallahi size yağmurumda tek su döktürmem!

&

Uzak olun,
Yanlarında oturun en güvendiklerinizin.
Mavi ışık, beyaz koridor;
Ben tanıdım sevdiklerimi.
Kırıp kırıp attım o gece,
Mazideki, servet dediklerimi.
İşte o yüzden uykum yok geceye,
O yüzden azalttım heceyi,
O sebepten büktüm belimi.

Muhayyel Gizliay

Dostum

Ne alâ bir servetin var dostum,
Samimi niyet nakış etmiş yüreğine.
Yoksa canıma mı kastın?
Çarpıyor kalbim her deyişine.

Ben ki bulunmaz sanırdım dengimi.
Oysa olur imiş her davulun dengi.
Al eline, vur tele saz et beni.
Ben çalayım sen söyle dostum.

Ruhen bir dostluk, karın altından.
Yeşertmiş bizi durmak karın altında.
Bırak onların olsun akçe de altın da.
Biz seninle kuru ekmeği bölelim dostum.

Hangi katmanda karşılaştık bilinmez.
Hangi kimlikte tokalaştık sezilmez.
Mazi bilir ki iyiler sevilmez.
Sen yeterki sev, iyin de olurum kötünde dostum.

Her şehrin ayrı olurmuş gamı.
Çehresi asık kalmış kurtların.
Yanında diz vurur, bilgeliğini kutlarım.
Okulunda taleben et beni dostum.

Muhayyel Gizliay

Dünya Çilesi

Donakalmış umudum, bir gariplik seziyor.
Zihnimin odalarına yaşlı bir kurt geziyor.
Yozlaşmış toplum, unutulmuş gelenekler.
Modernlik çatısı altında niceler heder oluyor.
Sulanan ne kadar menekşe varsa,
Çok beslemekten solup gidiyor.

&

Nakşetmiş yüreğimeilmekilmek bir sevgi.
İpi gergisinde tutmadan, balık gelir mi?
Diyelim ki geldi, parmalar hisseder mi?
Baş ağrısıyla uyanılan sabahlarda,
Baş eğildikçe sancısı kalbe vuruyor.

&

Bir bıldırcın kalktı firezden, yine ıskaladım.
Tüfek ıskaladım sanır, gönül kıyamadım.
Yine ne kadar boş defter varsa karaladım.
İnsanları memnun edemezsin, Muhayyel.
Oldu bitti, ne başın okşandı ne de yarandın.

&

Tamah etmeden hiçbir kula yaşamak,
Ne kadar zor fani, sen bilir misin?
Kol kolayken binbir yerden parçalanmak,
Kalpteki neşter izlerini sayabilir misin?
Dahilken her şeye, sızlanıyorken her işe her gece
Dene bakalım, zekice uzakta durabilir misin?

&

Elimden bir şey geldikçe, isterse kırılsın;
Esirgemedim taşın altınan.
Dilimden söz geldikçe, esirger oldum;
Çekindim külçe külçe altından.
Sağda solda bulunan onlarca yalandan,
Kaçar oldum, ezbere bildiğim dağlardan.

&

Öz benliğim kimliksiz kaldı.
Kulağımın hatırladığı, duyduğu ezandan.
Bizlere en güzel yerinden yalnızlık yakıştı.
Ruh daralıyor çevredeki onlarca adamdan.
Gel sen de eziyet etme yaralarına.
Vaktini bekle, umut koy yarınlarına.

&

Ne olmuşsa azrail semtin yolunu unuttu.
Köşede beklemekte heyecanla bir avuntu.
Vakte hükmetmek isterdim, vakti gelsin diye.
Ağlayamadan mısra okumaktan gözler yoruldu.
Allah'ım Muhayyel de senin kulundur.
Uzun etme Dünya çilemi benim.

Muhayyel Gizliay

Düşler Alemi

Bitmiyor bilmediğin diyarlara yolculukların
Düşler aleminde sürükleniyorsun bir oraya bir buraya
Soruyorsun ya ne zaman diner kalp sancım
Söyleyeyim; teneşire uzanırsın da taranınca saçın

Doludizgin bir atın sırtındayız iki dağın kucağında
Şu haneye bir uğrayalım dedik duman tüter ocağında
Yiyecek ekmek içecek su çok
Bir de üstüne salllar bizi salıncağında

Dönüş yolları kapanmış at da yok
Gel dediler içerden burada sana at çok
At çok, çok olmasına da
Burası tek kapılı gelişi var dönüşü yok

Korkma dediler misafir değilsin artık
Sorduk bu kadar insanın içinde ev sahibi kim?
O dediler bu evi bize verdi bizi affetti
Sen rahat ol o evsiz kalmaz, ona iki cihanda da ev çok

Muhayyel sualimdir nedir hayalin?
Hayalim o haneye varmaktır
Bir gün mutlak varacağız kolay değil
Çünkü bizim at çoktan kaçmıştır

Muhayyel Gizliay

Düşsüz Alemi

O kara kaşlarım
Çatılınca bir şeye
Kapanmaz göz kapaklarım
Gözümün akı ufak gelir bebeğine
&

Sıcak bir çay, börek kokusu
Sakinleşmek için nikotin
Soğuk balkon Erciyes rüzgarı
Nefes darlığı için bolca karbonmonoksit
&

Memleketin kışı
Yazından gönüllü bana
Kim bu hikayede bilir kişi?
Nazından görünmez bana
&

İnce Memed mi olsam,
Afşin bey mi?
Osman Paşa mı olsam,
Osman Bey mi?
&

Hayal dünyam geniş
İstedğim kimliğe bürünürüm
Dost az, çevre geniş
Hemen her yerde bulunurum
&

Bir peşmerge, biraz kuzeyde
Bir haçlı, kırk gün bayram ettikleri yerde
Diyojen mi olsam, kibirsiz haliyle?
Yıldırım da ol, tam olur hikayeye...
&

Muhayyel başka hayal açma başımda
Saydığın isimler asırdan fazla bu asıra
Vursa da elzem bir kasırga
Ruhum, tempo tutuyor Ağrı dağında

Muhayyel Gizliay

Düşünce

Allah akla sınır koysa benimki dolardı
Neler neler tutmuşum kafamda
Bu halimi görse anam ağlardı
Ne meseleler taşımışım başımda

Fazla düşünme diye bir olay var
Benim yaşımın üstünde yaşım var
Hekime gideyim de ne anlatayım?
Benim yaşantım içinde yaşayan var

Kafama kurşun girse düşüncelerden beyni bulamaz
Bir huzurdur tutturmuşum, ayaklarım aramaktan yorulmaz
Hangi hana gitsem diğerini gösterirler
Zamanla anladım, huzura yürüyerek varılmaz

Dur, düşüncelerin üzerine her gün ekleme yenisini
Dökmem de zaten zor doldurdum içimi
Beni Muhayyel olarak bil sorma artık ismimi
Derdime ağlamadın bari paylaş sevincimi.

Muhayyel Gizliay

Eğitim ile Eğittim

Eğittim kendimi
Yok problemi öfkemin
Attım hırçınlığı fittrattan
Azad ettim kendimi
Bir kendini sonsuz sanan
Çocukluk huyumdan
&
Eğittim kendimi
Özlüyorum yine de
Bize: "Türk'üm, Doğruyum, Çalışkanım!"
Diye verilen eğitimi
Bir kendini yenilmez sanan
O mahluku kovdum hanemden
&
Eğittim kendimi
Ama halen atamadığım huylarım var
Dinlerim duramam tanışsız derdini
Esirgemem halen geceden öfkemi
Yaşıma yanlışlarım yakışır mı?
O şahsiyele uğraştırır derdimi
&
Eğitim ne idi sahi?
Bir anne babanın evladına verdiği mi?
Bir evladın kendine verdiği?
Ya da onun da kendi evlatlarına verdiği mi?
Eğitim hiçbirisi değildi
Eğitim, yönetmekti geleleri
Eğitim, yönetimsizdi bilenleri
Eğitim, dizlerin düşünce ağlamak yerine
Eğitim, o dizlere bakıp kabuğu görmekti
Eğitim, yaraya sızlanmak yerine
Eğitim, "Bir daha düşersen bu olur." Diyebilmekti
Ve bence eğitim;
Kendini kibirsiz sevebilmekti.

Muhayyel Gizliay

Ekim Ayları

Ah bu ekim ayları
Hep bir kadına sevdalar beni
Bahsedemem o kadınlara esas sevdamı
Onu daha çok seviyorsun diye yadırgar beni

Sevemenin ehliyim sevememenin hasmı
Körpe çocuğun kırmızı ışığa lanetiyim
Gidemem artık o yolu ne edeyim?
Varmaz dizlerim o kadına ne diyeyim?

Esiri oldum bi' kere gidilince "git" demenin
Kusuru oldum o El - Aziz memleketin
Karşıtı oldum karşıt düşüncenin
Şimdi? Yeniden mi bir kadın severim?

Yemiştım sıfırını unutmadım hatırlarım
Diz çöktüm ama bir kadına yalvarmadım
Dünyada kimseye boyun eğmem dedim de
Təsirli olmadı başım ile kalkan doğrularım

Memnun edemezsin kadınları Muhayyel
Eştiler yollarımı, yeni yıkandım; onlar için girmem çamura
Senelerin böyle geçti, alırken tufan boran sel
Kelamı yeterdi bu canı almaya,
Tövbe aşk içinde aşk bu cana yakışmaya.

Muhayyel Gizliay

Eksik Edin

Siz eksik edin bizi kitabınızdan,
Bir dizi roman, bizleri anlatmaya yetmez.
Size afiyet olsun, tok kalkın en ala sofranızdan,
Bizi doyurmaya soğan ekmek yeter.

Sizler avunun en sahte muhabbetlerinizle,
Bizlere samimiyet münakaşaları yeter.
Sormayın yerimizi, yer önemsizdir bize;
Birlikteyken, kah soba kah şömine fark etmez.

Rahat koltuklarınızda çayınızı yudumlayın,
Bizim kaldırımımız sizlere dar gelir.
Yüzdüğünüzden sürekli yalanlar içinde,
Duymayın, bizim sözlerimiz size boş gelir.

Uçun yükseklerde, biz korkarız yüksekte.
Küçülün sözlerinizle, biz korkarız alçaktan.
Şehir sizin olsun, leke getirmeyin mahallemize.
Yanınıza istemeyin, biz korkarız Allahtan.

Muhayyel Gizliay

Elçi

Aynı yalnızlığın elçileriyiz
Elimiz bir huzura değmemiş henüz
Aynı şarkının sözleriyiz
Kulağımız selamızı duymamış henüz

Kirli bir mazinin artıklarıyız
Yüzleşecek ne yüz ne hâl kalmış
Ama aynı Allah'ın kullarıyız
Umutsuz olma, kader neler başarmış

Aynı atın nallarıyız
Üstümüzde büyük bir yük
Aynı şehrin ışıklarıyız
Sokaklarında hep başımız çökük

Aynı yolun yolcularıyız
Herkes farklı yürüsed
Sonuçta aynı yere varacağız
Yol herkese başka gözüksede

Temiz yarınların sözcüleriyiz
Ağız yalan söylese bile
Gözleri dinlemeliyiz
Onlar yalan konuşamaz herkese

Muhayyel farklı diyarların mahluklarıyız
Ben burada, sen kim bilir nerde
Sanmayın ki biz onla yan yanayız
Ben hep burada, o farklı alemlerde

Muhayyel Gizliay

Emrinde Yaşayasım Var

Seni düşüme koyup,
Bir ömür uyuyasım var.
Bedeni toprağa gömüp,
Ruhunda durasım var.

Sağanak yağmurda,
Çamura giresim var.
En yasaktır denilen yerde,
Suya dalasım var.

Kırdığın saksına,
Gül ekesim var.
Yoluna çıkan herkesi,
Yolundan edesim var.

Yakılsın istediğine,
Bir kibrit çakasım var.
Kırılmasın dediğini,
Bir ömür saklayasım var.

Cansız yakan lambanı,
Çandan yakasım var.
Uğruna herkes ölmeye sıradayken,
Benim emrinde yaşayasım var.

Muhayyel Gizliay

Enkazdık Ayaklandık

Enkazdık ayaklandık.
Duygularımızdan ayıplandık.
Bir çok kez yaralandık.
En olmaza karar kıldık.

Bir yatak ser yere.
Duralım güneşi seyre.
Biz her gece yanandık.
Biz her meyile varandık.

Açardık kitabı ortasından.
Haberimiz olmazdı konusundan.
Okulanı unutturduk kokusundan.
Biz her çiçeğe varandık.

Muhayyel Gizliay

Erciyes'in Seyri

Erciyes'i seyre daldım bu gün.
Pare pare duman durmuş başına.
Siz aldanmayın karına kışına;
Çok yürek ısıttı, bir o kadar da yaktı.
&
Sorasım geldi,
Nedir derdin, ne bu kasvet?
Bin gece de olmayan, bir gece de olur mu?
Yer göğe sığmayan adamlar,
Tutup da teneşire konur mu?
&
Dertleştik biraz gizliden gizliye.
Ateşim varken ihtiyacım yok başka sezgiye.
Bu yaştan yüzüme konan onca çizgiyle,
Ellerim çizilmeden bu yüz yunur mu?
Ayazın bu denli başka kula vurur mu?
&
Cevapsız sorular silsilesinde
İki taşın üzerinden sohbete daldım.
Bir mavzer kuşanıp,
Kurtlarla düşman avına çıktım.
Nakitim az, hayal dünyam varlıklıydı.
Gözüm pek, yüreğimse yaralıydı.
Sarp kayaların kesikleri acılıydı.
Ya ben yılmadım, ya Erciyes'in bahtı karalıydı.
&
Bir ardıc ağacına sırtını verince,
Yaşamak o an ciğerlere yararlıydı.
Uzaklardan bir davar çanı duydum,
Köpekler sürüyü korumakta kararlıydı.
Kurt eğer istemişse sürüye dalmayı,
Ne köpek ne de çoban sürüye faydalıydı.
&
Buz gibi suyu olan bir çeşme,
Ardında ılık suyla yıkanıp yatanlar.
Ufacık bir köy yaşayan tek hane,
Onların derdi varır mı ola Erciyes'e?
Sımsıcak bir ortam, sarı filtre sigara.
Duman dağılır mı ola, kömür sobaya girince?
Bu kuru meşelerin donattığı dağlar,
Yeşile çalar mı ola, bahar gelince?

Muhayyel Gizliay

Esirge Yalanı

Yalanı esirge dilinden,
Günü gelir çıkar ortaya.
Ortaya çıkmasından korkuyorsan sadece,
O, yücesidir kainatın bilir; söyleme.

Kim vardır ki yalanı ile övünen,
Üç vakte kadar bilinmesin.
O, görür ve tövbe bekler,
Pişmanlık yaşamayan bu yola girmesin.

Dilin damağa değişinden bilinir,
Zannedersin ki herkesten gizlidir.
Gören göz, lafın aslını bilir,
Yüzüne vurmadı diye sevinme.

Muhayyel Gizliay

Eski Beyaz Gömlek

Eski beyaz bir gömlek giydim,
Bu gün içim huzurla doldu.
Ak am oldu eve girdim,
Mahcup bir yorgunluk çöktü.
&
Yorulabiliyormu um! Ne büyük kazanç.
Belki rahat da uyuyabilirim bu gece.
Huzur dolabiliyormu  yeniden kalp.
Olur ya huzurdan kelim edebilirim yine.
&
Bir iz ta ıyorum, farkındayım.
O cenazede, ilk defa gördüğüm kadının,
Beni benzetti i;
Bana her daim destek hocamın,
Soyunda var dediği;
Anamın "benziyon ya ın benzemesin",
Dedi i;
O hiç görmeyip,
Sadece adını duyduğum;
Büyük dayım, A ık Gurbeti'den
Bir emanet ta ıyorum, farkındayım.
&
Kalbi hassas mı ,
Kimsenin ardından konu turmaz;
 st  ba ı temiz mi ,
 t s z kumaş pantolon giymez;
Sakal tıra ı sıfır,
Bıyıksız gezmez.
Av arlık var kanında,
 anını sıkan sazı kırmı ;
Açıklık var ruhunda,
Sonra yeni saz almış;
Parayla içi olmamış,
Sevdiklerine hediye şiir kitabı yazmış.
Küçük dayımın sazlı resmime;
"Tezeneyi yavaş vur, ci erimi yakma; dayısı yapılı."
Dedi i kadar varmış...
&
Üzerimde bir ruhun sessizliği,
Gurbette kalmış adam garipli i,
Bolca kedi köpek hedsizli i,
Birde yarım paket sigara var;
Otur,
Yakarsan içerim.

Muhayyel Gizliay

Etme Abla

Yüreği yanıyor amcama,
Etme abla gideni kim getirebilmiş?
Dil kabul ettim diyor gittiklerini,
Ama alışamadım hala yokluklarına...
İnan bana abla, bakma yaşıma.
Az önce söyleyecektim, içimde tuttum.
Eğer ki ölenlerle ölünebilseydi,
Ben çoktan kabul etmiştim.
Hem de daha önce yüz yüze görmediğim,
İnsanların uzağında peşisıra ölmeyi.
Etme abla...

&

Ne kadar zorsun be ölüm,
Yaşamak istemeyene.
Gel deyince gelmezsin,
Git deyince yüz çevirmezsin.
Sana bir dönem yok yere,
Gel diye habire el eden,
Muhayyeli de görmezden geldin.
Çok zorsun be ölüm.

&

Amcamı kimse kötü anmadı, anamaz.
Çünkü kimseye bir kötülüğü dokunmadı.
Baba tarafımda büyük kalmadı.
Sorarsan abla, aklıma getirmemeye çalışıyorum.
Çünkü gelince kendimden geçip,
Gidip anlık yükselişle,
Yanlarına yatıp gece vakti,
Oracıkta uyuyasım geliyor.
Hemde ikisinin arasına...

&

Yeğenin hiç çocuk olmadı abla.
Amcamın vurduğu tavşanı yediğim,
İçtiği sigara markasını,
Bindiği arabanın plakasını,
Ara ara yaptığı şakaları,
Benimle ettiği sohbetle anlattıklarını,
Ben unutmadım abla.

&

Rahmetlik hasta yatağındayken,
Büyüğe söyleyin evlenmiyorsa,
Ben küçüğü evereceğim demiş.
Kismet olmadı sözü mahşere kaldı.
Aldım kabul ettim.
Hasta yatağındayken içlenip yazmıştım,
Hani bana kız isteyecektin?
Hani bana keklik vurmaya öğretecektin?
Hepsine hala zaman var abla,
Ama ahir zamanda değil.
Mahşer - i zamanda.
Aldık kabul ettik.

Muhayyel Gizliay

Eyvallah

Olur ya bir gün düşersem aklına,
En sevmediğın halimle hatırla.
Olur da bir gün kanaat getirirsen korktuğuma,
En efendilik çağlarımla hatırla.

Yanlış yok! Bildiğın gibi her şey.
Yerin  mr mde hala serdiğın gibi.
Eksik yok! Dizdiğın gibi taşlar.
Çilen hala başımda dolu gibi.

Ne zaman neye etmişim minnet?
Çok kez gülümsedim belalara.
Hangi gün uyumuşum sereserpe?
Hep dahil oldum, susmam gereken konulara.

Bana ne diyemediğım için,
Ya çok sevdilik; ya nefret ettiler.
Cefana dahi vefa gösterdiğim için,
Rec ilinde beni tek kalemde sildiler.

Eyvallah! Olsun yine istediğın gibi.
Eyvallah! Yorumla bu rüyayı Yusuf gibi.
Eyvallah! Bil, doğrudan değil; istediğın gibi.
Eyvallah! Sil sileceksen ama yazdığın gibi.

Muhayyel Gizliay

Ferah Yaşa

Ferah yaşı, unutamadım seni.
Ferah yaşı çünkü;
Senden başka unutamayacağım olmadı.
Senden başka gözlerimi samimi kısan,
Senden başka kalbimin yükseldiği olmadı.
Hepsi birer avuntuydu...
O arkadaşlara verdiğim,
Lanet olası ilişki tavsiyeleri de
Bende bir işe yaramadı...

&

Ferah yaşı gönül dalıma,
Başka kınalı konmadı.
Ferah yaşı çünkü;
Bağıma ekilen güller tutmadı.
Senden başka kimse yükselip onmadı.
Ferah yaşı...

&

Ferah yaşı,
Sen ferah yaşı diye ben,
Tüm nefes darlıklarını misafir ettim.
Tüm kirli atıkları masama dizdim.
Sırf sen ferah yaşı diye,
Senden iki sene kimseye söz etmedim.
Sen ferah olası diye,
Azı dişlerim eğildi, kollarım inceldi...
Lütfen ferah yaşı, bir değeri olsun...

&

Menfaat peşinde değilim ama
Ferah yaşı.
Ferah yaşı çünkü hakettin, tertemizdin.
Sen ferah yaşı çünkü belki de ben hak etmedim.
Ferah yaşı, üç senedir gelmediğin bankı,
Ben terketmedim.
Ferah yaşı, sana ettikleri senin kaderin.
Ferah yaşı bana ettiklerini de ben affettim.
Sereserpe yaşı...

Muhayyel Gizliay

Ferman

Sultana Ferman yakışır
Olmaya devlet içinde devlet
Sevmeyen aklımı karıştırır
Olsun onlar bu dünyada bedbaht

Uyan şifan şiirdedir
Şiirdeki şifa ebedidir
Olmasaydı dediklerim doğru
36 sultanın hepsi olur muydu şair?

Güç, yalnız gecenin karanlığı
İhanet değildir yarının aydınlığı
Bölücülük varsa içinde
Olmasın ömrünün yarenliği

Muhayyel yine anlatıyor, Memleket sevgisi ağırdır
Bize huzur, taşıyamayana beladır
Kendini neden yabancı hissediyorsun ki
Bu memleket birimize değil, hepimize vatandır.

Muhayyel Gizliay

Fırlat Kederlerini

Hangi köşeyi dönünce rastlaşacaksın umutla
Hangi ovada atacaksın atından kederlerini
Ne zaman ellerini açtın da göğ
O sana hatırlatmadı kendini yağmurla

Çılgın arzularını bir yana bırak
Hangi hayırlıyı duanda istedinde vermedi?
Dünya hayatı kumpas, tuzak
Hangi tuzağı sana kitabında göstermedi?

Fırlat kederlerini gülümse biraz
O sana güzel bir yüz verdi
Beni sevmedi o diyorsun, deme
Onun yarattığı kirpi bile yavrusunu pamuğum diye sevdi

Dünya sevgi üzerine kurulmuştur sev!
Denizi sev, ırmağı sev, dağı sev
Benim sevdiklerim beni sevmiyor diyorsun
Karşılıklı sevgi olmaz, karşılığı olmayanı sev

Karşılık bekleyerek mi vereceğiz
Biz kuluz tefeci değil
Sözlerimizi korkarak mı söyleyeceğiz
Muhayyel bir şair, muhabir değil

Korkum yok Dünyanın üzerinde ve gözümün gördüklerinden
Korkum çok her yerde olup gözüme gelmeyenlerden
Karnım tok tuzu çok kaçmış yalanlara
Gözümse pek sürüyle gezen çakallara

Muhayyel Gizliay

Garip Yakup

Bilmiyorum derdin nedir?
Yoksa hayata mı küstün
Bizi vurdu boran yelleri
Yitirme ümidini yakup

Kelimeler anlatamaz garipliğini
Benden başkası çözemez sessizliğini
Ben varım yaşama diye kimsesizliği
Hayatında bahar görmemiş yakup

Kaderin cilvesi karşılaştırdı bizi
Ucuz sigaralar bozdu gözlerimizi
Her sabahın 6.45lerinde duyulan sesleri
Yorgunluktan duymayıp yatan yakup

Seninle görüştük yıllar sonra
Sarıldık şehrin ortasında
Oturduğumuz o ufak çay ocağına
Ciğerimizi dağladın yakup

Hep kendinle konuşuyorsun bizimle değil
Kendi kendine gülüyorsun bize değil
Beni sen yakıyorsun başkası değil
Derdime dert ekleyen yakup

Eli hiç para tutmamış
Sadece para değil kadın da tutmamış
Yaş gelmiş 46 ya dayanmış
Nedir bu kaderden çektiğin yakup

Gücü mü yoktu baban evlendirmede seni
Aklın mı yoktu antidepresanlar bitirdi seni
Vallahi de çok yaraladın sinemi
Sigaraları yakan yakup

Annenin gidişiyle mi koptun hayattan
Ölüm haktır böyle emretmiş yaradan
Bari biraz gülsen olsa da yalandan
Gönlümün kimsesiz adamı yakup

Ey muhayyel bu mudur ahvalin
Çektim en büyüğünü derdin
Gördüm sereserpe şehirleri
Bir de yakup abiyi düşün, darmadağın hayalleri

Muhayyel Gizliay

Garip Yürüyen Çocuk

Köyden şehre göç
Ortaokulda ilk okul günü
Okul çıkışı nerden baksan kırk kişi
Nefes nefes kovalamaca
Gecekondü mahallesi
Köy çocuğu şehirde yakalanır mı?
İlk günden on kişi tanımadım da
Dedim bu kırk kişi bana düşman mı?
&
Ertesi gün sordum o çocuğa
Abisi cinayetden yatıyordu...
Sözde onunla teke tek...
Birisi iftira etmiş,
"Yeni gelen garip yürüyen çocuk"
Tanım bu.
Herkese küfretmiş o çocuk, yani ben...
Teke tek kavga edecek,
Cocukla da arkadaş olduk.
&
Bir çocuk sürekli sınanırdı
Bir iki sınıf ufak
Kovsan gitmez, dövsen gitmez
Sürekli karşısında el pençe
Yürüyüşünde aksaklık olan,
Kilolu bi müdür muavini...
Atarım dedi okuldan
Bir kimseye fiske vurursan!
Eyvallah dedik, özür de diledik tabii.
Meğer iş başkaymış,
O çocuğu üzerime salan,
Hikayenin başında iftirayı eden kişi...
&
Ellerim cebimde okul bahçesinde
Yeni tarz bu.
Şimdilerde ordan kalma.
O iftiracı sürekli dalaşır,
İtekler,
Tabi almış haberi,
"Garip yürüyen çocuk" kavga ederse
Atılacak okuldan,
İşin kötüsü, yakınlarda başka okul yok.
İşin daha kötüsü, hanede metelik;
Ekmekten öteye yok.
&
Oturdum ağladım bir gün evde
Çaresizdim bana kalkın ele
Oturdum ağladım döktüm içimi
Çare gelmiyordu ilk defa akla,
Çünkü elim kalkamıyor,
Çünkü kalkarsa babamın emeği yanacak...
Velim ile gittim okula,
Muavin çok şaşırdı ve sevindi,

Benden yana oldu,
Okulda rahat ettim...
Zeka kaba kuvvetten önde imiş...
O iftiracı köpekle de denk geldik,
Sık gittiğim bir benzinlikte,
Selamlaştık ama hızlı çıktım,
Biraz öfke titremesi,
Sonrasında unuttum gitti...
Efendilik her yaşta hüküm imiş...

Muhayyel Gizliay

Gece Yarısı Bankı

Kitabın ortasından,
Gece yarısı bankı...
Zikrin kuytusundan,
Bir garip zihin fırtınası...
&
Dolu vurmuş hasadıma,
Eskide kalmış anılarım...
Bir yenisini daha ekledim hikayeme,
O arzulu kimsesiz yalanların...
&
Yarım kalmış cümleler,
Dermansız sürülen kederler,
Boşu boşuna geçen seneler,
Elli bin dirheme değişmem hicbirisini...
&
Gevşetilen nefes darlığı,
Umut, yeni günün varlığı,
Emel, gülümsemek kolaylığı,
Bir ömre emanet ederim hepsini...
&
Muhayyel, düşler alemi; düşler aleminden.
Gayreti, çocukluğuna ödül isteğinden.
Yalın kelimelerin arasında sırtan düzenden,
Yorgunluğu; evvelki tepelerin ardını gördüğünden...

Muhayyel Gizliay

Gel

Ayaz indi memlekete,
Gel, baharı arar bulurum.
Kafiye eklendi şiire;
Gel, ben seni kaleminden de korurum.

Bulut dindi mahlede;
Gel, istersen yağmurun olurum.
Fikir verildi hikayeye,
Gel, ben seni kendimden de korurum.

Sen yeter ki gel, bir yol bulunur.
Sevme! Sevmesende senle bir olunur.
Gel sen, gözler sanma bakmaktan yorulur.
Gel, ruhum sevgine soyunur.

Gel, üst düğmem bu sefer vurulur.
Adım at, sen gelmiş kadar olur.
Gelmesen de değişmez kader bir oyundur.
Yine de gel, belki huzurla uyunur.

Gel de gör sana neler sakladım.
Gel, pirinçten taşını ayıkladım.
Gel, bir sigara kaldı bırakamadığım.
Gel sevgisini yıllardır yalnız kaşıkladığım.

Gel, destem yarım oyunun tadı yok.
Gel küsmedim, huyumun o yanı yok.
Gel baş ağır, boyun çökük; yanı boş.
Gel hasretini dağlar boyunca sakladığım.

Gel, hikayesini avuç içimde taşıdığım.
Gel, gençliğimin asi karmaşıklığı.
Gel, yaylaman en taze kaymağı.
Gel, bahçemin gizli zümrüt yaprağı.

Sen bir gelirsen, benden herkes sana gider.
Seversen beni tekrar, benim sevgim sana yeter.
Sarıl! Sarılırsan biliyorum omzumuz hafifler.
Ağla! Ağlarsan aşkı görür o en azılı erenler.

Gel yeniden, söz sana söz yok.
Gir içeri viranemden, yakmaya odun çok.
Gel, böyle yaşamak sandığından zor.
Gel artık! Kelime bilgimin sonu yok.

Bir umut bu, sana ilk çağrı değil.
Sen gel, ben gelmeye yol bulamadım.
Şen de gör, gördüklerimden sonra doğrulamadım.
İstedğin zaman gel, niyetlendiğin an ben ordayım.

Muhayyel Gizliay

Genç Yaşta

Divane olmuşum dost bağında.
Bir baykuş yaralamış sinemi.
Divana durmam düşman otağında.
Geri düzelmez, kırılmış kalemim.

Genç yaşta düşmüşüm aşk derdine.
Hüzünlü kaderim, acı düşmüş sehmine.
Gel sen, gel eyle karışma ötesine.
Düzen tutmaz, karışmış kanıma geçmişim.

Mavi tahta üzerine tebeşir yazmış ismimi.
Pek çok kez yanlış anlaşılmış sözlerim.
Varsın sulh olsun gerekirse pencereden izlerim.
Yaşanları kaldıramamış, yorulmuş dizlerim.

Dahil edilmediğim binbir türlü oyuna.
Yoldaş seçerken bakacaksın soyuna.
Muhayyel, yazık etme artık canına.
Dost istemezse inan yazdığım gibi silerim.

İnadı tuttu öğle vakti Ay'ın parıltısının.
Sesi gür çıkıyor bembeyaz sızısının.
Oynansın artık görelim ömrün son faslı.
Bu diyar bize haram, yanında götür yarınları.

Muhayyel Gizliay

Gençliğim

Yıkık duvarların arasında
Dumanlı ortamların kapısında
Bir dağın yamacında
Kayboluyor gençliğim

Bir aslanın pençesinde
Bir doktor reçetesinde
Bir gezginin heybesinde
Dolaşüyor gençliğim

Bir kırık cam tuttum kanım aktı
Senin sürdüğün cumhuriyet değil saltanatı
Bir avcı tuttu da beni geri denize attı
Okyanus sandığı ırmaklarda yıkanıyor gençliğim

Bu gençlik ömürde bir defa başa gelir
Gençliğin getirdikleri yaşa ağır gelir
Uzun zamandır peronda bekliyorum, belki tren gelir
Eski vagonlarda paslanıyor gençliğim

Gözün altına yaş ağırdır
Yaşı görmeyen hem kör hem sağırdır
Gün çektikçe saçlarım ağarır
Saçındaki aklarla yaşılanıyor gençliğim

Yüksekten süzülen bir kuşun kanadında
Yerde sürünen yılanın yanağında
Bir bahtsız örümceğin ağında
Kendine bir yer arıyor gençliğim.

Ben bu gençliği bir yere sığdıramadım
Gelip geçsin gençlikten medet ummadım
Kaç gece oldu 4 den erken yatmadım
Gözüne uyku arıyor gençliğim

Muhayyel Gizliay

Göster Al Bayrağım

O vakur duruşuna,
Kurban etsin İbrahim dilediğini.
Görünce kalbimin her çarpışına,
Kan versin damarlarım, Al Bayrağım.

Rüzgarda başka, dinmiş havada başka...
Binbir farklı aşığın dilinde başka...
Muhayyel bu aşkı koydu yüreğine çocuk yaştı.
Çöl göster düşsün, Al Bayrağım.

Gölgen huzur, uzağın ruha zarar.
Dalgalanışın, gözlerime değen gurur.
Yarıda bırakılışın, feryadın zordur.
Tepe göster koşup diksin, Al Bayrağım.

Muhayyel Gizliay

Gurbet Olsun Yeter

Gurbet el yine yeniden
Nedir Muhayyel gurbetin çektiği senden?
Dumanım her yerde tüter aniden
Gurbete dostluk pek yaman imiş!
Gurbetin çilesi yavan ekmek imiş!
&
Gurbet baş tacı
Gurbet, bu mayanın harcı
Gurbet bu, bolca acı
Bu gurbet, sakinlik ilacı
Budur gurbet, bu dize de; bu şiirde kiracı!
&
Gurbet ufkumun yamacı
Gurbet, bu yufkanın sacı
Gurbet bu, uykuma aracı
Bu gurbet, çoktur kazancı
Budur gurbet, memleketten de yalancı!
&
Gurbete de dostluk ederim
Gurbetteki dostlara selam ederim
Gurbetin gamı dursun, ben çekerim
Gurbet ki cefasıyla sefa eylerim
Budur gurbet, daha zoruna da giderim!
&
Doğru, var yufka tarafı yüreğimin
Yanaşmaz tilki, sert çünkü kemalim
Gelen herkese açık tahta kapım
Siz kapatın, ben bacadan da girerim
Yeter ki gurbet olsun! Öteye de giderim.

Muhayyel Gizliay

Günah Ahbabı

Damarlarım sertleşmiş, ihanetlere
Dudaklarım gülümsemiş, kehanetlere
Değneğim kırılmış, köpeklerle
Neyse ki ayaklar sağlam basıyor.
&
Ötelerde bir masa,
Anason kokusu ve şalgam...
Gözün gidip durmasın oraya
Bir yanın zaten ordan geldi
&
Ahabıyım tanırım günahı
Bakma, kötü yanı da var hayatın
Etme, o masa bize dar artık
Herkesin masasına oturmak bize zül artık
&
7 dost 8. İle birlikte 9 senedir
Alt üst oldu o kadim şehir
Ehliyetsiz, her şeye sürüklenen çocuktuk
Biz, üstümüze düşmeyen her şeye kurulduk
&
Binboğa'nın üstünden güneş alımda
Çay yarıda, sigara yanmakta
Muhayyel bazı bazı maziye anmaktan
Geleceği az yaşar oldu, bu hâl kara basmaz oldu.
&
Eski bir tabaka, kahverengi
Çeketim hediye, gümüş gri
İhtiyacım iki ölçek huzur
Aşıkardım kendimden saklandığım deliği

Muhayyel Gizliay

Haddini Bil

Her şeyi bildiğini söyleme
Her şeyi kimse bilemez
Hasım çanağından kepçe esirgeme
Aç doyurulur, dost düşman ayırt edilmez

Her gördüğünü söyleme
Sakla, herkes gördüğü kadar yaşasın
Gıybet yapılan mindere diz çökme
Boşver herkese kendi günahı kalsın

Yaşamadan yaşamış gibi anlatma
Yaşanırsa kafanda yer kalsın
Kötü yola sapıp, ana yüreği sızlatma
Günah peşine gitme boşver şeytan dargın kalsın

Çok şey bilmene gerek yok
Tek bir şey bilsen yeter
Bırak yayında kalsın ok
Sen haddini bil yeter

Muhayyel Gizliay

Hak'lı

Muhayyel sabahın dördü
Sen uyanıksın kuşlar uyuyor
Şimdilerde devran tersine döndü
Yasaları haksızlar koyuyor

Haksız olmak, haklılıktan iyidir
Kabahaı kabul edip, özüünü dilersin
Haklılığı hiç hayal etme
Haksız kabul etmiyorsa suçunu, kendi kendini yersin

Bazıları vardır hep haklıdır
Olmamıştır haksızlığa düştükleri
Gözlerinde kibir, boyunlarında oklava vardır
Katiyen kabul etmezler hata ettiklerini

Suçunu kabullenen insan
Kalitelidir azizim ben kumaştan anlarım
Riya etmeye insan
Felakettir, ahbabıyım ben gūnahtan anlarım

Binbir günah içinde
Tek umudumuz onun affediciliğı
Azizim başını secdeden kaldırma, ama
Ya derse şöret için yaptın bu yalancılığı?

Dünyada herkes seni anlattığın gibi bilir de
O, seni senden iyi bilendir
Bu dünyada sana bir anan yanar da
O, sana herkesten iyi gelendir

Muhayyel Gizliay

Haram

Seyrelttim şu sıralar sigaramı,
Dağladım geçmişten kalma yaramı,
İzi duruyor elleme oramı,
Susmak çaresize çare imiş.

&

Yarınım dünüm belirsiz,
Sen okuma ardımdan Kur'an'ı.
Yarenim, gecikmişlik belirsiz,
Hayrım senleyken, şerrim yalandı.

&

Kınardım vazgeçenleri evvelden,
Şimdilerde menzili belirsiz kervana katıldım.
Şaşardım başıma gelenlere cahillikten,
Şimdi hepsi birer şiire ilhamdı.

&

Biraz çöktüm, kırdım döktüm.
Kimseye elletmediğim şiirlerimi gömdüm.
Parmaktan çıkmayan yüzüğü gördüm,
Onu da kendimden öte şehre koydum.

&

Ölümü dilemekten unutmuştum yaşamayı.
Yalnızken kalabalık sanardım her yanıımı.
Şimdi kasvet sardı, gurbet benim yarınım.
Susmak her çareyi bulur imiş.

&

Dilim dönmez oldu sohbetlere,
Kelamı esirgeme sen yine de muhabbetinden,
Yılların benden aldığı o hoyrat gençlikten,
Ne medet umarım? İcazet bize haram imiş.

Muhayyel Gizliay

Haz Vermiyor Güzelliğiniz

Haz vermiyor güzelliğiniz
Yüreğinizle dimdik gelin
Heyecan vermiyor kibriniz
Zekanızla bilgi verin

Güzel nedir iyi bilirim
Bir çirkinle yaşadığımdan
Heyecanı sorma boşver
Yıllardır yanlışa el attığımdan

Ben kilit vurmam bu kapıya
İsteyen herkes girerde çıkarda
Kulak asmadım konuşan ahmağa
Çıkan geri giremez bu kapıdan

Bu Muhayyel Samet'in yalancısı
Samet mi? Yuvasız ocağın karıncası
Yine olmadı isteği, çabası da cabası
İsyansızım yolcu bakma hevesle
Neticede ikimizde bu yalanın kiracısı

Muhayyel Gizliay

Hissizleşsemde

Yorgunluktan yığılıvermiş bedenim.
Kapamış başka sevgilere taş olmuş yürek.
Halimi hiç düşünme sen hakkındır.
Ama arada gülümse gökyüzüne.
Haber bana gelir merak etme.
Hala her şeyin farkındayım.
Hissizleşsemde...

&

Yaralı tırnaklarım, ayaklarım sızlıyor.
Yol bulamadım gidecek kendime.
Bir sevinç arıyorum hala anlık.
Bazen bir kedi, bazen bir bebek;
Gözlerime ilişince istemsiz gülüyor yüzüm.
Hep kaşlarım çatık gördün beni.
Oysa gülüşümde sana sakladığım,
Tonca muhabbet var.
Çocukluğuma ihanet etmedim.
Şükür ki hiçbir şeye ihanet etmedim.
Anımsayamasamda hala gölgene sadığım.
Hissizleşsemde...

&

Nadir olmuştur, sözde kısa hayatımda;
Korkabildiğim anlar.
Şükrederim öyle anlarda.
Hala az da olsa o duyguya,
Sahip bünyem diye şükrederim.
Hızlı tren maceralarını ve yükseği saymazsak.
Çünkü her şeyin azıyla ortası güzel gelir hep,
Yaşayışım da hep çokluktan kaçarak.
Hala sadece gökyüzünde ferah bulurum.
Hissizleşsemde...

&

Tonca hissi taşıdığım dandır belki de.
Bu tarif edilemez hissizlik.
Yanıtım var aslında tedaviye.
Not edilmiş söylediklerim kelime kelime.
Doktor bilmez halimi, değişir sürekli.
Muhayyel doktor sen olacaksın kendine.
Bu şiir de olsun son kalan hissime hediye.
Hala seni hissedebiliyorum.
Boynumdan göğsüme inen,
Büyük damara elim değince.
Hala herkesten çok seni hissedebiliyorum.
Ve sanırım ben sadece seni hissedebiliyorum.
Hissizleşsemde...

Muhayyel Gizliay

Hor Kızılırmak

Çok su kaldırdı bu Kızılırmak
Ağa da yoktu, yaptırsın bir köprü
Karşı dağın eteğinden uzarmış yol
Şimdilerde yokluktan Kızılırmak değil Dicle ünlü

Konup göçmüşler belli bizimkilerin izleri
On Gözlüsü yok ağırlayamadı sizleri
Kıyas hoş değil bilirsiniz siz beni
Fakirlikten yapıldı 98 de viyadüğü

Çok balık ağırlar içinde
Nice devletler peşinde
O da Karadenizin peşinde
Akar gider Kızılırmak

İsmi geçtiği topraklardan almış
Ekinlere evvelden beri su taşımış
Çevresinde nice medeniyet yaşamış
Bu günlerde pek değer kalmamış Kızılırmak

Muhayyel Gizliay

Huzura Kavuşmak

İnsanı sev insan olduğu için
Gel karışma ötesine berisine
Yarını sev dünden olduğu için
Hayal ettiğini söyleme birisine

Yorgunluk diz boyu
Demir tavında dövülür bu gün
Sevdiğim insanın teri gül suyu
Kaderim ters yana döner bu gün

Anımsarım kurt kuş dilini
Muhayyel haramdan sakın elini
Tek gecelik ihtiyaç değil götür merhemi
Yarama çalmadan yatarım bu gün

Ağam he dese duyulsa davul sesi
Pek hoş gelir zurna nefesi
Henüz terbiye edemedim bu nefsi
Olmadı, ölmeden ölmek bu gün

Şafak atacak, bir horoz iştimada
Komutan gökyüzü, ay saklı yanda
Kömbe kokusu dağılsın dört bir yana
Muhayyel huzura kavuşur bu gün

Muhayyel Gizliay

Hücrelenmiş Rüya

Simyası bozulur da kimyası bozulmaz.
Bu topraklardan yiğit eksik olmaz.
Meşe ağacının dibinde biten mantarı,
İnan bizden başka deren olmaz.

&

Herkes gibi ol ama herkesten farklı,
Gözlerim ben gibi kırk kişiyi iyi bilir.
Bu gün dudaklar Allah'ı andı,
Solumaki adam zikrimden irkilir.

&

Bir çocuğun heyecanı var üzerimde,
Şaka yap, elbet gülünür.
Hayattan soyutlama kendini,
Kahrın yirmi metreden görünür.

&

Cemâli gömlekli üç beş adam,
Rüyamda gördüm.
Hatırlamaya çalışınca uyanıp,
Hücrelenmiş, her biri kördüğüm.

&

Ağabey bildiğim o adam,
Ne zamandır girmez oldu rüyama.
Belli ki bir yanlışım var,
Rüzgarı vurmaz oldu hülyama

&

Günlerden kasvet bu gün,
Ağırlık çökmüş gurbete.
Aman sakın olasın,
Erkeklik olmaz güze.

&

Denilen her şeye tamam de,
Olmayan yerde ben yetişirim.
Ben eski, demir kapılı garajda,
O kullanılmayı bekleyen keserim.

&

Biraz müsade et Muhayyell,
Eğitim hayatın bitsin.
Sonrasında ukte mühendis,
Elbet oradan ekmek nasiplenirsin.

Muhayyel Gizliay

Hüküm O'nun

Günahkarım ama,
Pis ellerle dokunmadım sevdama.
Günahkarım ama,
Yalan eklemedim kelimama.

&

Günahkarım ama,
Kibir koymadım boynuma.
Günahkarım ama,
Haram atmadım kursağıma.

&

Günahkarım ama,
Arkasına saklanmadım hatamın.
Günahkarım ama,
Ayıp aramadım noksanımla.

&

Günahkarım ama,
Gariban değilken de gariban ezmedim.
Günahkarım ama,
Haksızlığa susunca kendi kendimi bitirdim.

&

Ben günahkarım arkadaş!
Cennetin en güzel köşeleri sizin olsun.
Tövbemi eder, günahların bedelini öder,
Cennetten tek göz oda bana yeter.

&

Ben günahkarım arkadaş!
Ön saflar sizin olsun, sofilerin ardında.
Namazı kılacaksam kılarım, icazet beklemem.
Camiye gideceksem ufacık yer bana yeter.

&

Ben günahkarım arkadaş!
Günah nedir tanımayanlar cennetlik olanlar.
Onlar da henüz günahı sevabı sayılmayanlar
Bana göre cennetlik adamlar, adam kayırmayanlar
Bu kadar imansız cennet benim derken,
Ben Allah'ın cehennemine de razıyım,
O, ne verirse iyisine de kötüsüne de,
Akla ne gelirse hepsine de her şekilde,
Razıyım. Hüküm O'NUN.

Muhayyel Gizliay

Izdırap

Aklım serden gitti
Samet değildi zamane genci
Duvarlar arasında kırk günüm bitti
Muhayyel Samet'in mayasının harcı

Geçtiğini düşündüm benden
Ben senden önce de sevdalıydım sana
Semtimi tanıyamadım saf kalmadı kan
Neler karıştırdılar, haşaş bilmem bak arkama

Sınama beni eskiden değilim
Sana hiç olmadı öfkem, kini nereden bileyim?
Bizi sevdalayan akçeci şarlatanlardan değilim
Yüze ne çizgiler oturdu, bak eski fotoğraflara

Kavgalarım hep alay edilmen üzereydi
Mehmet Akif'in şiirine uygun dövmediler
Kaygılarım aşıkâr, sevda üzerineydi
Bana senin gölgende çok sövdüler

Bir adamın adamı değilken
Sevdanın delisinden oldum
Misalden taze çiçek gibi yeşerirken
Bağırın hemşire sesi duydum

Statüsüz, sıradan, dümdüz
Karagözlüyken gözü kara, biz o karagözlüyle küssüz
Cürettim yok senden istemeye haşa
Yar koynuna el değdi, aşamadım
Biz Sametle geçen yaz o duvarı aşamadık

Muhayyel Gizliay

İçerde Şimdi

Bi' çocuk vardı,
Hoyrat mi Hoyrat...
Yaşı da ufaktı benden.
Sınandı bir kerede de,
Kapısına kadar kovalamıştım köyde
Hep anlatırdı
İçerde şimdi.
&
Yenilmezdi kimseye!
Herkese kururuldu.
Bir suç vardı soydan gelen,
Ruhsal anlamda hepsini üstlenmişti.
Her onu gördüğümde,
Elimi beline atardım; aradığım oradaydı.
Bir kere bulamadım orada,
"E hani?" Dedim.
"Gardaş" Dedi. "Jandarma hep ilk oraya bakıyor."
Cebinden çıkardı.
Yakalanmazdı katiyen hani?
İçerde şimdi.
&
Güzel gülerdi, öyle sahteden değil.
Salmaz seni kaypak değil.
Ulan oğlum dedim vazgeç bu yol değil.
Bana bir şey olmaz dedi,
Suçu da öyle çok yokmuş aslında
Ama o karagözlü hırçın çocuk
İçerde şimdi.
&
Ben hiç suç işlemedim.
Tadını bilmem haram paranın!
Ben kükredim, uludum ama kişnemedim
Ötesi uzak yalanın.
Bana sınanmazdı o,
Sınansa da severdim onu.
O hoyrat çocuk, içerde şimdi.
Babasını teneşirde son kez bile,
Göremedi.
Son zamanlarda yapmazdı da,
O gözündeki karayla,
Beni de gözükesebilirdi.
O gözüne kara çalan çocuk,
İçerde şimdi.

Muhayyel Gizliay

İhtiyar - 1

İhtiyar - 1

Yeniden birini sevmenin ömür sürdüğünü
Anladın mı Muhayyel gözün gördüğünü
Yıllardır çözülmeven bu kördüğümü
Deneme ihtiyar, çözemezsin bir günde

Ben geri kafalıyım, değilim akıllı selim
Muhayyel benim dostum hem elim hem dilim
Anlamaya çalışmayın tadı kaçtı bu neslin
Boşver ihtiyar bu yaşantı fazla bir ömre

Azı çoğu olmaz hırsızlığın
Acısını sorma yalnızlığın
Gözümü korkutmuyor senin ıssızlığın
Sessiz kalma ihtiyar, şu sazı çal bir günde

Gökyüzünün damının ucu başım
İçinden çıkamadım bu karmaşanın
Ben hayalle gerçeği çoktan karıştırdım
Dur ihtiyar, yeni hayal verme bir günde

Işıklar sizin olsun karanlık benim
Az geliyor doldurduğunuz çayın demi
Mukayese etmeyin beni, o nerenin iti
Sen söyle ihtiyar, çok seviyorlar beni sözde

Muhayyel Gizliay

İhtiyar - 2

Saç ağarttım gençlik çağında
Yorulmazdı dizlerim, kahpelik olsaydı kanımda
Hepiniz burdaydınız, hani yoksunuz yanımda ?
Sen söyle ihtiyar, sen mi gençsin ben mi ihtiyar?

Az bilgiyle çok konuşan adamları
Parayla burnu havaya kalkanları
Söz verip sözünden cayanları
Sen unutma ihtiyar, bunlar susuyor ben konuşunca

Herkesin yükü ağırdır dert küçümsemez
Söylediğiniz dertler heybemde yer etmez
Toroslara kadar tırmanıp başka ele insem
Bilirsin ihtiyar, o dert heybeme zarar vermez

Ben adam küçümsemem yoktur yapımda
Gurbet görmeden dert uğramaz kapına
Sigara uzatmam yokluk görmemiş adama
Varsın olsun ihtiyar, zır cahil anılayım etrafta

Menfaatçi olsaydım, peşkeşler çekip
Onayınızı alsaydım, minnete ekinler biçip
Sadece sizle kalsaydım, dostlara çizgi çekip
O zamanlar en iyi adamdım ihtiyar, kötü olmak iyidir bir bakımdan

Muhayyel Gizliay

İhtiyar - 3

Sana ihtiyar dedim diye darılma Muhayyel
Bende ihtiyar belki olurum bir gün
Bu yola çıktık bir şekilde
Belki bu gün belki yarın dosta varırız bir gün

Sen bir ateşböceğisin zifiri karanlıkta
Karanlık çökünce buradasın da yoksun aydınlıkta
Şeni bir ben bilirim, bizi de beni yaratan
Üren ürsün peşimizden, bakma artık arkaya

Kırdım o kalemi, yaktın o zamanlar
Sen varken kaleme ihtiyacı yok elimin
Çok sert olma benim gibi kırarlar
Sen varken söze ihtiyacı yok dilimin

Muhayyel Gizliay

İnsanoğlu

İki yüzlü olma insanoğlu
Hani görüldüğün gibi olacaktın
Yürüdükte o kadar, ilerleyemedik bir arpa boyu
Hani kusurları örten olacaktın?

Hatasız kul olmaz diyip hatalar yapıyorsun
Hani yanlış yola sapmayacaktın
Beni kimse sevmiyor diyorsun
Hani yaradandan ötürü seviliyor olacaktın?

Kader gayrete bağlı diyorsun
Ama her fırsatta sitem ediyorsun
Başa gelen belaya şükredecektin
Artık bela gelmesin diye verenden de kaçyorsun.

Muhayyel Gizliay

İstanbul Simülasyonu

Gittim, 2 yıl oldu Şehr-i İstanbul'a
Çok severim sandım,
Büyük ümitlerle gittim,
Dedim kendime : "Bu ne kalabalık?"
&
İnsan kendisiyle o şehirde,
Nasıl baş başa kalsın?
Çeri Fatih'in gemisiyle,
Bu kalabalıkta; karaya nasıl çıksın?
&
Bir simülasyon gibi geldi
Her sabah aynı yerde
Aynı oltalar, aynı ışıktaki aynı çiçekçi...
Aynı yerde aynı balık, aynı çarşıda aynı ayna...
Aynı olaylar, aynı ekip, aynı gökdelen...
Bu İstanbul bitirir adamı,
Bu İstanbul unutturur kendisine insanı...
Ah İstanbul, her dizinin meskeni,
O İstanbul her toplumun kökeni,
Yürütmezler takmazsan orada maskeni,
Ben kendime uygun maske bulamadım.
Dolandım durdum bir tenhaya varamadım.
Bir ağacın gölgesinde, rüzgarı tadamadım.
Ben İstanbulu bir kış ayında yanımda dayımla,
Üç günde tamamladım ya da tamamladım sandım...
&
Uzaktan çok hoş oradaki davul sesi,
Şairin de dediği gibi : "Öyle uzaktan seviyorum seni!"
Uzaklık sevdirdi bana o memleketi,
Uzaklık iyi etti o memleketteki sevdiklerimi...

Muhayyel Gizliay

İstediğın Gibi

Olsun istediğın gibi.
Yadırga tüm hisleri.
Olsun dilediğın gibi.
Boş yere koy, çentiklediğın albümleri.

Bir bahar ara.
O da gelsin beklediğın gibi.
Bizleri boşver, yanına çağırma.
Bırak kalalım, delirttiğın gibi.

Işık tutma bu tünele.
Çıksın ucu, bilirim sevdiğın yeri.
Ölür da beğenmediysen gelip geçenleri,
Al eline kalemi, yeniden yaz istediğın gibi.

Küs değiliz seninle biz ama barışmadıkta.
Hiç birlikte belaya bulaşmadıkta.
Bilirsın hiç birlikte köz karıştırmadık ama,
Al eline küreği, yanaştır yakalım istediğın yeri.

Muhayyel Gizliay

İzler Karışmış

Çoktan karışmış izler
Ayırt edilmiyor it ile at
Muhayyel yine hangi diyarı gezer?
Bu gün sakın, sanırım huzuru sezer

Anlat bakalım nerelerdeydin, ne getirdin?
Bir tüccar kesesinden eski bi' pusula
Ne yapacaksın yönünü mu kaybettin?
Dört yönlü değil bu, koydum ortaya

Bu pusula yönü başka gösterir
Yönü burası ama burdan başka gösterir
Gösterdiği yere gidemem vatan özletir
Güzeldir, yine de kendini herkesten gizletir

O yöne gidemem Muhayyel bakma kalbime
Kalbim o yöne delice gitmek istese de
Zorlama, sende oturma bu gece kasvet meyhanesine
Derman yok ayaklarda oraya gitmeye

İcmeyiver bu gece de karamsar şarabından
İnan bana köpeköldüren ondan iyidir
Samet dahil olma dedi dur dedi şiire
Derde sokma gecedeki dert güne bedeldir

Bu günlerde seninle bozuk aramız
Hiç dinletmiyorsun kendini
Veremeyiz, herkese gelmez bizim kanımız
Söz ettirmiyorsun gerçekleri

Bozuk olan tamir edilir, var mühendislik
Niçin sitem ediyorsun sükunetime?
Sen mi verdin ki taşıdığımız kanı bize?
O, isterse gelir hem ite hem serseriye

Muhayyel Gizliay

Kader Yüzleşmesi

Nefesim kesilene kadar
Peşindeyim kader
Yol yoldan edilene kadar
İzindeyim kader
&
Kulaklarım ısınana kadar
Buzundayım kader
Yaralarım deşilene kadar
Pusundayım kader
&
Dışlerim sökülene kadar
Sedyendeyim kader
Düşman af dileyene kadar
Namlundayım kader
&
Tetik çekilene kadar
İğnendeyim kader
Dış, iç çekene kadar
Gizindeyim kader
&
Kar kesilene kadar
Güzündeyim kader
Haydut çevirene kadar
Kesendeyim kader
&
Sözlerim bitene kadar
Sesindeyim kader
Bu işte, ölünceye kadar
Hecendeyim kader
&
Dost delirene kadar
Gündemdeyim kader
Düşman bilenene kadar
Çakındayım kader
&
Asır bitene kadar
Çağındayım kader
Asma yeşerene kadar
Bağındayım kader
&
İssizlik çözülene kadar
İçindeyim kader
Toprak atılana kadar
Yasındayım kader
&
Her yerdeyim kader
Her demdeyim
Her tepedeyim kader
Gördüğünden ilerdeyim

Muhayyel Gizliay

Kaderin Peşinde

Nefesim kesilene kadar
Peşindeyim kader
Yol yoldan edilene kadar
İzindeyim kader
&
Kulaklarım ısınana kadar
Buzundayım kader
Yaralarım deşilene kadar
Pusundayım kader
&
Dışlerim sökülene kadar
Sedyendeyim kader
Düşman af dileyene kadar
Namlundayım kader
&
Tetik çekilene kadar
İğnendeyim kader
Dış, iç çekene kadar
Gizindeyim kader
&
Kar kesilene kadar
Güzündeyim kader
Haydut çevirene kadar
Kesendeyim kader
&
Sözlerim bitene kadar
Sesindeyim kader
Bu işte, ölünceye kadar
Hecendeyim kader
&
Dost delirene kadar
Gündemdeyim kader
Düşman bilenene kadar
Çakındayım kader
&
Asır bitene kadar
Çağındayım kader
Asma yeşerene kadar
Bağındayım kader
&
İssizlik çözülene kadar
İçindeyim kader
Toprak atılana kadar
Yasındayım kader
&
Her yerdeyim kader
Her demdeyim
Her tepedeyim kader
Gördüğünden ilerdeyim

Muhayyel Gizliay

Kalem

Yarım kalmış şiiri tamamlayamam
Beyhude yere zorlama kalem
Tastamam bir yere mısra yazamam
Boşver öyle kalsın madem

Seni bir sinirle kıramam
Yine de kızdırma beni kalem
İstedigimi yazmadın diye, fırlatıp atamam
Bu seferlik senin istediğin gibi olsun madem

Kaç kadının elinde kırıldın
Kaç yiğidin ahı var üzerinde kalem
Kaç elde kaç kez dolaştın
Söyleme sende kalsın madem

Muhayyel senin kalemin başka ele vardı mı?
Varamaz acımam kırarım
Peki başka kulun derdini yazdı mı?
Onu yazmadığı vakit, yolumdan ayırırım

Muhayyel Gizliay

Kardeniz de Bir Vapur????

Karadeniz de bir vapur

Laiklik yönetim rejimidir, din düşmanlığı değil.
Şeriatta kadınlar yeni yeni sokakta
Laiklik sana göre alkol almaksa
Bana göre de şeriat kadın düşmanlığı
&
Hangi camide namaz yasaklanmış?
Ezan Türkçe okunmuşta halk anlamına varmış
Benim atalarım mezarlıklara silah gömmüş
Senin imrendiklerin kızlarını diri diri gömmüş
&
Arap puta taparken, biz göğe bakıyorduk
Peygamber azıtmış toplumlara gelir
Alp Arslan, Kürt ve Zazalarla Anadoluyu alırken
Imrendiklerin şeyh olma yarışında can atıyordu
&
Arap kirli gezerken, biz vey ırmağında yıkanıyorduk
İslamı kabul edince huşu ile namaz kılıyorduk
Mustafa Kemal Samsun'a varmasaydı
Yedi devlet kanımızda dolanıyordu
&
Eyyubi Mezopotamya'da savaşırken
Osman söğütte cirit atıyordu
Melikşah soydan geleni kabul ederken
Bayezid'i dünya Yıldırım olarak tanıyordu
&
Devletler on senelik plan yapmaz
Seni Kemal Paşa Latin alfabesine geçirmeseydi
Ticaretin Avrupa'da olmaz
Namin alemde duyulmazdı
&
Son Sultan, Vahdettin'in eli kolu bağılyken
Mustafa Kemal harekete geçti
15 temmuzda herkes ekmek derdindeyken
Muhayyel ön dört yaşında, vatan derdine düştü
&
Laiklik dediğin yönetimde, herkes istediğine inanır.
Osmanlı da çok uluslu bir devlet değil miydi?
Buraların hepsi kanla alınmış
Benim ilim de evvelin Roma'nın değil miydi?
&
Seni parçalanmaktan alıkoyan birisine yakarıyorsun
Osmanlı'yı sevince laik olmuyor muyum?
Hala öfkeyle mi okuyorsun?
Yoksa taşları yerine koyuyor muyum?
&
Devletin köklerini atan birisinin ismi verilmişti de
Bu devleti bir arada tutanın büstü mü ağır geldi?
Sultan Fatih Viyana'ya girmişti de
Mustafa Kemal'in ruhu mu daraldı?
&

Hepsi benim, hepsi bizim; yok ayrıştırma
Azınlık olarak gözüüp sivrilme hevesi bunlar
Kemal Paşa'nın devlet akli olmasaydı
45 sene önce başka devletindi buralar

Muhayyel Gizliay

Kavuşamadık Aşk Oldu

Kavuşamadık ki aşık olduk ebediyen.
Kavuşunca aşk olmaz üstadlar öyle derler.
Çok sevip yalnız kalan bir adam tanıdım.
Bırak diyordu "Yegenim gitsin gidenler."

Elbette ki çekilir bunun acısı kaçamazsın.
Dosta düşmana beni bu yaraladı diyemezsin.
İmkanın olsa dahi, hiçbir yere gidemezsin.
İsim arama, aşktır işte apaçık bunun adı.

Yeni bir otobüsle, eski bir otogarda.
Vardığın yer seni her varışında rahatsız edecek.
Eskimiş yüzünle yeni kıyafetleri giyip.
Kuşandığın umursamazlığı anılar berbat edecek.

Dünya küçük, belki rastlaşırsın sen.
Çok yol uzattım ben karşılaşmak için.
Şakin ha bekleme öyle havalı bir karşılama.
Kırılmasın umudun, biraz bırak yarına.

Muhayyel Gizliay

Kayseri Matemi

Kış gelmiş kapıya,
Karlı Erciyes'in başı.
Hevesli konu komşu,
Kalkar bir kaç güne mevsimin naaşı.

&

Kibar yazları herkes sever,
Ben kışına tutkunum.
Memleket ağılına herkes girer,
Ben gurbet kurduyum.

&

Tersine okunan şiirin,
Arkadan prangayı tutan zincirin,
Bir umutlu ilkokul talebesinin,
Yüreğindeki kuşkuyum.

&

Kayseri'nin surunun içinden,
Safrantı'nın yelinden,
Ali Dağı'nın eteğinden,
Herkesleşmiş gözcüyüm.

&

Sitemkâr bestekârın sazından,
Unutulmuş, Zamantı Irmağından,
Kapalıçarşıdaki esnafın yalanına,
El pençe duran, izciyim.

&

Yenimahalle parkında bir banktan,
At çifliğindeki kısraktan,
Hikayedeki eksik taslaktan,
Başı dik, gözü yerde; sözcüyüm.

&

Develi'den taze pide,
İncesu'da bağda dede.
Dağın yüzüne kurulan,
Silahtar da; mevsimlik üzümçüyüm.

&

Ey Muhayyel, sevdin ki sevildin.
Yalan olmadığından sözün güvenilir.
Yüze üç beş çizik daha gerek yoldaşım.
Belki o zaman anlatın önemsenir.

Muhayyel Gizliay

Kınalı Çiçek

Değiştim, demiştin.
Gözümde hala aynıydın.
Başkasına da gönlüm düşmedi dedin,
Sen yalan söylemezsin.
Sen desen ki: "ben yalan söylüyorum."
Yine de inanmam!
Mutlaka benim iyiliğim içindir.
&
Mutlu olmayı en hakedenlerdensin.
Mutlu ol!
"Biraz kilo al." Dedin bana son konuşmamızda.
Bilmiyordun, kahrın beni eritmişti.
Bilmiyordun, başkasının soy isminin yanına;
Attığın imza beni sallamıştı.
Bilmiyordun, ismine herhangi bir yerde denk gelince
Kulaklarımı kaçırıyordum.
Bilmiyordun o gece haber versen,
Ölüm gözüme gelmiyordu.
Ve sen hiçbir şey bilmiyordun...
&
Benim diyen alimler şaştı ruhuma.
Vazgeçmiyordu senden.
Sen unutursun diyordun, ısrarla ama
Sen de unutamiyordun.
Sevmeyen ama sevilen kız rolü yaptın da
O da kısa sürdü, benim gibiydin;
Duygularını gizleyemiyordun.
&
Denedim! Denemedim değil.
Hemen hemen herkese,
Sana davrandığım gibi davrandım!
Ama onlar benimle, verdiğim değerle;
Alay ettiler.
Bu nesilde nadir iki çiçektik,
Seni soldurdular.
Benimse ne köküm kaldı,
Ne bağım ne bahçem...

Muhayyel Gizliay

Kırgın Sevdam

Çok düşündüm de vuramadım kendimi
Kimseye açamadım meçhul derimi
Unutmadım o girdiğim kabristanı
Unutmamı bekleme benden sevdamı

Sensiz de ümit var ümitsiz değil yarınlarım
Hep seninle yan yanaydı aslında kavgalarım
Ayıpladığın o günahlarım altında ezme beni
Sen vazgeçtin benden, bekleme benden; atmam sevdamı

Delidolu bir çocuktum ya hani gözünde
Delilik gitti de doluluk işe yaramaz mı?
Yalvarmaya gitmez dilim bıraktıysan omzuma atma elini
Samet o gün yardımcı da Muhayyel bu gün yaramaz mı?

Gözlerimin altı güneşten önceki karanlık
Yeterdi bana seninle bi' ateş bi' çaydanlık
Ser o günlerden beri şer kadar ağırken
Sana dil uzatanlar var, hani nerede o karanlık?

Çayı içerken suyu yutarım
Millet uyanırken ben yatarım
Zayıfladım yine kalmadı yanağım
Ben hatalıyım, geçmez mi bu kırgınlık?

Muhayyel Gizliay

Kırık Fincan

Nabi'nin eline tutuşturulan kırık fincan
Vermeyin elime ben dökerim
Gençlikte dört bir yanım heyecan
Şiir demeyin kalemsiz söylerim

Yaşamaya değer bu hayatta
Küsmemek de lazım geçmişe
Muhayyel derdime derman
Zeval olur mu hiç elçiye?

Kocadağın ardındayım
Bir dadal oğlunun dalındayım
Daldan düşmek olgunlaştırır
Pek çok fikrin yanındayım

Düşman olduğum birisi olmayacak
Kişiler dünyaya hizmet içindir
Şövsen de sesim çıkmayacak
Öfkelenmek hoyrat işidir

Bir kalem kırdım 17 yaşımda
O gün bu gündür kağıda yazmam
Yazın herkes durur manzarada
Kışın soğunundan ben kaçmam

Üç tane koyun güdemem olsun
Yayan o pınara varamam olsun
Muhayyel cahil bilemez olsun
Susarım tek sohbet açmam

Muhayyel Gizliay

Kimdi?

Kimdi?

Kıyıya vurmuş umutların yanında,
Hevesli baharların kapısında,
Hırsın, heyecanın doruğunda,
Bayrak sallayan da kimdi?
&
Dumanlı dağların tepesinde,
Gurbet ehlinin sevda hikayesinde,
Eski dijital fotoğraf karesinde,
Yaşayan da kimdi?
&
Yargıların infazcı tetiğinde,
Mızrapın değdiği ince telinde,
Bilinmeden, ellî alemin dilinde,
Yorulan da kimdi?
&
Günahı uluorta, tövbesinden habersiz,
Yarını zannederken dünden kedersiz,
Kalem eksik mi yazmış? Oldu kadersiz,
Anadolu'nun mayasında yoğrulan da kimdi?

Muhayyel Gizliay

Kimdir Aşık?

Aşkta kazanmak yok demiş üstadlar
Ben kazandım bu aşk mıdır?
Gam, çile, dert verir demişler
Bunları çeken aşık mıdır?

İhaneti de tattım ayrılığı da
Kaldı mı görmediğim
Sakin böyle demeyesin insanoğlu
Mevlam gösterir görmediğini

Aşığın kavuşma hayali olamaz
Çünkü aşık ondan başka hayal kurmaz
Kavuşma hayaliyle yanan kurnaz
Kavuşunca vazgeçer bence bu imtiyaz

Delidolu bir yola çıksa aşık
Dağ görünse dağı del seninim dese maşuk
Dağı delerken ölüm haberini işitse bile aşık
Yine de vazgeçmez o dağı delmekten

Aşkı yanlış yerlerde anıyorsunuz aşk yürekte
Bu yüzden aşkı her andığımızda el yürekte
Aşığa deseniz sağında maşuk solunda dağlar yürümekte
Vallahi aşık sağına bakar dağlardan kime ne?

Kapıyı aşk çaldıysa muhakkak aç
Açmazsan zaten bulur girecek bir delik
Kaçamazsın aşktan zaten, başına gelmemişse vay haline
Muhayyel der ki aşkın verdiği dert hediyedir, gamı da baş üstüne

Muhayyel Gizliay

Kimse Kavga Etmiyor

Eskisi gibi değil sokak
Çizik kaş, dövmele, küçük dağ sahipleri...
Yumruklar konuşmuyor artık
Bıçaklar her bakışa çekilirken
Bireysel silahlanma kibri aşıladı
Artık sokakta kimse kavga etmiyor...
&
Biz şikayetçi değildik hiçbir şeyden
Siren sesiyle koşmaya başlar
Bir kuytuda sakinlik arar
Gün sonunda köşemizde yatar
Ertesi gün hayat devam ederdi
&
Bir suçumuz da yoktu aslında
Ben de bir şeye rapor vermezdim o da...
Birbirimizi yerdik de
Yan mahallenin en iyisine yedirmezdik...
Tüm herkesin işine yeterdik de
Kendi cebimizi bilmezdik...
&
Bizde çocuk oldum erenler
Ama bir kimseyi zehirli aletle yaralamadık...
Bizde dibi gördük sevenler
Ama dipten çıkmaya omuz aramadık...
&
Hoyratlık da vardı tabi yok değil
Ama olmayana dilde yok olmadı
Hakkettiğinden fazlası verildi dosta da
Hasım hatasını bilerek gelince
Günah mütevazilikle bizde kalırdı
Gece sonunda eski bir kamelya da tek söz,
"Lan aslında o da iyi adamdı"

Muhayyel Gizliay

Kin İle Kibir

Duvarlarda konuşur mu?
Bilmiyorum hiç sinamadım
Atası düşman iki çocuk gülüşür mü?
Ben hiç yakalamadım

Düşmanlık çekişme
Sebeplerin tamam da
Küs kalmayı düşünme
Çok gördüm, ölüm var yanında

Bayram gelir, barışmayı düşün
Ailede huzur olmaz mı?
Çocukları öpmeyi düşün
O çocuklar aynını yapmaz mı?

Kin gütme sakın ha
Kibrin hasmı Allahtır
Kibirle kin birbirinden asla ayrılmaz
Kibirli olmayan kin köyünde yatar mı?

Hepimizi aynı yer gönderdi
Bak bakayım, noksanlık var da üstünlük var mı?
İncil de sev, Tevrat da yaşat, Kuran da oku dedi
Allah kitabına kötüyü koyar mı?

Sen kibirli olmayı seçtiysen ezelden
Ben döndüremem, çarpacağın yere kadar gidersin
Yükseklerden suya yüz üstü atlamak gibidir bu
Vallahi her yerin kırılır, Allah bile diyemezsin

Muhayyel Gizliay

Komedi Dükkanı

Bir komedi dükkanı;
Günahımı bile aldatmazken,
Aldatılmış ilan edildim.
Tam bir komedi dükkanı!
&
Öylesine konuştuğum herkesi,
O kendisiyle bir sandı.
Bu yaptığım bilinmez bir zandı.
Tam bir komedi dükkanı!
&
Hep gülümsediğim kediyi,
Sırt verdiğim direği,
Köşede oturduğum duvarı;
Aldatmazken, o bana aldattın dedi.
Tam bir komedi dükkanı!
Belirsiz ölçüyle yazılmış şiirin,
Konusu bir niyet karmaşası...
&
Büyük dağları yaratmışçasına,
Bir yapısı vardı karamsarca,
Çalıştım düzelmedi haftalarca,
Bende gittim ondan;
Yine racon kesmeye başlayınca.
E tabi yedirmemiş birden gidişimi,
Bu denk geliş bir koz oldu vicdanına,
Çünkü polemik yaparken bana,
Gözlerim, hastane koridorundaydı.
Aslından şaşarcasına...
&
Vicdanımla bir kez oynandı,
Yerle bir oldum olmadım değil.
Defalarca kez gidildi benden,
Şimdiki gitmelerim öylesine değil.
Aslı astarı sıradan oldu
Bu han her asırda zehroldu
Parmaklarım, kendime düşmanken;
Senden yana oldu,
Aslı astarı kalp aldatmış oldu...
&
Taş değerse ayağıma,
Ondan bilecekmişim!
Ben beddua sevmem,
Ah edecek kışı da geçtim.
O tepkiye sızlanacak,
Yaşı da geçtim.
Şimdi git, aldatmış say beni.
Seni renkli çiçeklerle kandıran,
Bir serserinin hayatının;
Mezesi ol!
Muhayyel treni senden geçti.
Muhayyel, oyun oynayacak;
Boş seslere kulak asacak,

Siz üzüldünüz diye;
Kendisini asacak,
Yaşı çoktan geçti.
Sağlıcakla.

Muhayyel Gizliay

Köpek Sürüsü

Bir köpek sürüsü dolaşırdı etrafta, lisedeyken.
Köpekler sürüyle dolaşır mıymış?
Dolaşmış işte.

&

Erken fark ettim,
Çalıyı dolandım bir süre ite dalanacağıma.
Bir kere diş gösterdiler üç dört köpek,
Bir baktım ki yirmi tane birden hırlıyor;
Yerden taş aldım, yeniden üç kalıp,
Uzaklaştılar.

&

Taşa gezmeye başladım, cebimde;
Geçti böyle iki sene.
Üçüncü sene bir gafletle,
Taş yoktu cebimde ve sürüyle denk geldim.
Aralarından ufaklardan birisi,
Kolumdan ısırdı.

İntikam hissi ağır bastı,
Okulun bitmesini bekler oldum.
Taş, değil sopayla git gel yaparken,
Denk gelmeyi umuyordum fütursuzca.

&

Sonra duydum ki eski kurtlardan birisi,
Perişan etmiş sürüyü.
Anlık gülümsedim,
O eski kurt ile beraber bir zamanlar;
Birlikte kovalamışlığımız vardı o köpekleri.

&

Okul erken kapandı, köpekler yalnız kaldı.
Köpekler; bitkin, uyuz, hayatsız kalırken,
O kurtlar hep beraberiz halen
Ve övgülerle anarız hala o eski kurdu.

Muhayyel Gizliay

Köşklü Kuşkusu

Seneler önce yorgun düştüm
Hiçbir mısra derdimi anlatmadı
Uyudum, bol bol uyudum
Bu yorgunluk ömrümden akmadı
&
Pınarbaşı'nın ötesi
Güründen önceye kadar...
Bu güne bakıp durma
Hayatta dünden ötesi de var...
&
Nazlı bir yâr, çay sıcak
Ceketim iliklenmiş, ruhum kaçak
Tasvir kilitlenmiş, teşbih giderse hoşuna;
Yazarım, sen yeter ki gülümse;
Çizerim, sen yeter ki özümse...
&
Etrafta onlarca insan,
Birisi güler, diğeri gözlerini kaçırır.
Ayaz diz boyu, kar bekler gökyüzü.
Bulutlar seyre durur eski köşkümüzü.
Silahlar susmuş, tutuklu diller,
Bir mebus atmalı, o halde çöpümüzü...
&
Hissim kuvvetli, elim boş.
Sazım cilalı, nota hoş.
O kız belalı, çal sazı; iç kımızı coş!
Bir kendimi çözemedim,
Bir benliği ipe dizemedim,
Tesbihimin imamesini;
Çok denedim de zikirle çekemedim...
&
Yapma Muhayyel!
Bu ne anlam yoğunluğu?
Bu yoğunluk,
Bir uykusuz yorgunluğu...
O çok sevilen şöhret,
Bir gece de gider elinden
Duy benden kuşkuyu.
O tapılan karizman
Anlık alınır elinden,
Hor görme, bu köşklüyü...

Muhayyel Gizliay

Köy Halkındanım

Bir yaz gecesi dama uzanmış bedenim
Huzurla yıldızları izliyor gözlerim
Hayallerim hükümsüzdür onları iyi tanıyın
Ben hayalini kurduğum her yerdeyim

Bizim köyden bir başka gözüdür yıldızlar
Karşımda çocukluğumda çıktığım ağaçlar
Siz çuvaldızı bana iğneyi kendinize batırın
Yapılan her şeyin hesabını bir gün soracaklar

Kaçarak yaşanmaz ben başladığım yerdeyim
Kaderle tanıştığım, el sıkıştığım evdeyim
Yolum hep aynı, ne oldu? Neden değişeyim
Ben neden zoru görünce başka yola evrileyim

Doğduğum hanede sıcak soba başında
Islanmış çoraplarım o senenin kışında
Bu hikayeye bir de tütün yakışırda
Bırak Muhayyel biraz daha büyüyeyim

Gözlerimi açtım, biraz üşümüş kollarım
İçerde beni bekliyor yün yorganım
Sabahın ezanında horoz sesiyle kalkarım
Aslımı inkar etmem ben köy halkındanım

Muhayyel Gizliay

Kulum Kulluğa gelmeyin

Kolaydır bana hasımlık, insan isen
Bir tenhadan denk gelir karaltımız
Kapıdan dönmem o kahvede isen
Bir çayın deminde karşılaşır laflarımız

Vurursun belki beni, vurulmaz değilim
Olur ya öldürürsün, fani bir bireyim
Haklıysan susarım, cahil değilim
Ama eğemezsin karşımda, yirmi yıldır elif gibiyim

Olurya vurmaya kalkarsan, deli dediğinden deliyim
İş öldürmeye kalacaksa, mücade et çakımı bileyim
Haksızsan konuşma, sabırımın taşı çatlamamış değil
Ama eğmem karşımda; kulum, kulluğa gelmeyin

Zordur bana dostluk, hasetlik var ise
Hep kendinden yana olup, varlığa tamah ederse
Olur ya, dara düşünce; gününü gün edersen
Hiç kalkışmayın dostluğa, gülen yüzüm üzer sizi

Köpekli köyde değneksiz dolaşmaya benzer
Tenhalarında gölgesinde huzuru sezer
Bir habere tereddütsüz o elden oraya iner
Muhayyel'e dostluk zordur etme heves

Hasmı hasmımdır, dostumun hısmı hısmım değil
İsteddiğinden yana olsun, onlar bizle bir değil
Arkasında dağ, yanında ova, önünde mevzi olurum
Bize büyük bildiğiniz emmi, dayı, yeğen; gözümüzde değil.

Muhayyel Gizliay

Kür Şad ile Raslantı

Yaş on beş,
Bir roman, en kalınından.
İsmine bakarak aldım,
İçeriğinden haberim yok.
BOZKURLAR, Nihal Atsız...
&
Yahu on beş yaşındasın,
Git mafyatik internet dizileri izle,
Spesifik müzikler dinle,
Ya da bir alanda kendini geliştir,
600 küsur sayfa roman,
Yapma bunu kendine!
Derdim, o zamana dönebilseydim.
Lakin birisi o zaman bunları söylese
Yine de yapardım.
&
Heyecanlı okuyuş,
Aşkından ölüyorum Türkçü düşüncenin!
Batı ve Doğu kağanlıkları,
Düzenlenen olimpiyatları,
"Taş yerinde ağırdır" sözünü halen anımsarım.
Yahu ne romandın!
&
Soy soylandı kitapta, boy boylandı.
Güreş tutuldu, Çin yağmalandı, kış geldi.
Soğuktan ölenler oldu, Orta Asya'da,
Ve bir yiğit, bir alimin otağında uyuykaldı...
Alim ona dedi ki: "Seni kırk kişiyle birlikte görüyorum,
Bir ırmağın kenarında,
öleceksiniz ama yenilmeyeceksiniz,
Budun kurtulacak; adınız asla unutulmayacak!"
Orada kapattım kitabı işte.
Bizde Kür Şad, kitaplardan öğrenilmez.
Birdaha da açmadım.

Muhayyel Gizliay

Küsme

Gecenin en karanlık zamanı
Sabaha en yakın anı imiş
Bazı hasretler çekilmeli
Bazı acılar tadılmalı
Bazı erikler çalınmalı
O hikaye yarımından fazla imiş
Şüphesiz her zorlukla beraber bir kolaylık,
Var imiş.....

Muhayyel Gizliay

Mahlas ile Direniş

Elimin titremesine,
Bir kırmızı yarım hap;
Yuttum mu geçiyor.
Ama beynim uyuşuyor,
Gözlerim kısılıyor
Ve uyuklayıveriyorum...

&

Koca koca adamları, dünyaya sığmayan,
İki metre bir yere sığdırıyorlary hani
Bu meret de beni, uykuya hapsetmek istiyor.
Bu illet de beni, hayallerimden azad etmek istiyor.
Direniyorum.

&

Hep bir direniş öyküsü...
Uykuya direnmekten,
Acı doldu gözlerim.
Susmaya direnmekten,
Arada peltekler dilim.
Ne yılarım ne de vazgeçerim.
Geçen yılların acısını,
İşte böyle çekerim.

&

Muhayyel mahlasım,
Düşüşlerde düşler alemine seyahatlerim,
Kapıyı çalmadan gidişlerim.
Muhayyel mahlasım,
Bir düşsel varlığın içinde,
Prangalı elleri ismimin
Yeri yurdu belli değil şimdi,
O özendiğim cismimin...

&

Muhayyel mahlasım,
İsmim de doksan dokuz isimden biri.
Zincire vurdum kinimi.
Nerede?

Görürseniz asayım kibrimi.
Orada mı?
Bilirseniz asayım öfkemi.
Tanımayın, boşverin eski halimi...

&

Muhayyel işte mahlas,
Ne yapacaksın?
Kulağıma bu ezanı ben okumadım.
Oturduğum kılımı ben dokumadım.
Dur! Diyen bir kimseye dokunmadım
Yılan sıcak diye, yuvasına sokulmadım...

&

Muhayyel mahlasım,
Düşler aleminin, garip varlığı...

Muhayyel Gizliay

Mahlukat

Bir köşe göster, en kuytusundan.
Delice yaşamak isterken, ölümün çabasında.
Yaz hikayemi ey kader, en baştan.
Ver emrini bir lider niyazında.

Korkusuz tedirgin bir mahlukat.
Sinmiş içine yaşanmamışlıklar.
Seyre durmuş kuşlar şehrin zilletine.
Biz ki düşmüşüz bir belirsizlik derdine.

Kadere iman sukut ettirse de.
Her belanın ondan geldiği bilinse de.
Dertlenir durur gücünün yetmediğine.
Bir cehalet menzili belirir ileride.

Ne olmuş biraz yaşadıysak,
Küsmüş müdür ölüm bize?
Ters mi düşmüşüz kuşatıldıysak,
Anlık heveslerle hayat tebessümüne?

Elbet ki açacaktır bu gonca çiçek.
Gülümüz küsmez, bülbülü yok diye.
Olur da belirir ansızın paslı bir bıçak.
Seslenir Azrail: "Ey Samet gel!" Diye.

Gönlünden tuttuğum onca insan,
Omzunda taşır mı bu yükü?
Sevgimi verdiğim bu lisan,
Anlatır mı bir gün ferahça hüznü?

Muhayyel, muhakkak karşılaşır sevdiğiyle.
Zikredip ömürlerce dost bildiğiyle.
Ne zaman aklına gelse, boşluğa güldüğüyle
O zaman ki bilinir, sakındığı şiirleriyle.

Muhayyel Gizliay

Mahzun Dostlarım

Başımın yorgun taçları
Ey benim mahzun dostlarım
Kılıcımın keskin uçları
Ey benim sadık dostlarım

Yarınlarımın gülen suratları
Ey benim hayırlı dostlarım
Yaralarımın gizli sargıları
Ey benim hekim dostlarım

Cüzdanımın delinmeyen köşeleri
Ey benim cömert dostlarım
Vicdanımın başkatipleri
Ey benim fedakar dostlarım

Şiir sevmezler bilirim
Ey benim gelenekçi dostlarım
Bu şiirin onlara olduğunu bilmezler
Ey benim sırtımı verdiğim dostlarım

Ey Muhayyel dost mu yar mı?
Dost elli dirhem ağır gelir
Ey Muhayyel bu dediklerin hayır mı?
Yar yaren olunca işler değişir

Muhayyel Gizliay

Maluma Son Şiir

Sar başa yaşadım tekrar yaşayamadıklarımızı.
Artık olmaz, söyletme aşamadıklarımızı.
İçim durulmaz, viran etme kör odalarımı.
Hayat seni mutlu etsin, beni yanında istemedi.
&
Kırdılar dalımı fermanınla yirmi yaşında.
Ödettiler bedelini bakmadılar gözüm yaşına.
Yutkunamadım, can istemedi ekmeği de aşı da.
Beni benden eden kader, seni sen etsin; yaşa.
&
Donuk gözlere çok gelmek istedim karşına.
Karışmadım, karışmam pazarına çarşına.
Bulma bahane, elin itini yar diye koynuna alışına.
Gelin oldun diye bir düğünde, bakma gözlerime;
Şahit olma her düğünde gözümün doluşuna.
&
Muhayyel bunu dert bildi ahbap edindi.
Sandı ki o da kendisi gibi delirdi.
Duydukları sözler net bir delildi.
Uzaklaşamadığı yerden, tek gecede gidiverdi.
&
Ölçüsü belirsiz şiirin usulü kayıp bu gece.
Bu gece kederin ruhuna inmiş pençe.
Şaşırlar, gitmez sanılan yerleri terk edince.
Bu da sana olabildiğince son şiir,
Oku sakince ve hece hece.

Muhayyel Gizliay

Maraşta bir gül

Göksun'un içinden geçtim,
Az da olsa yaklaştım Berçenek'e
Seyreyledim Mahzuni'nin anlattığı dağları,
Kahrettim kendime, önceden gelmediğme...

&

Ben gezmeye gitmem bir yere,
Ama kader savurursa bi kazık çıkarım.
Her zaman varmam el edilen yere
Ama el tanıdıksa bi el atarım.

&

Maraş'ın merkezi, rüzgarlı hava.
Güneş yarıda, sigara dudakta.
İki elim cebimde,
Nikotin çoktan karıştırdı kana.
Maraş'ın yeri ayrıdır bana
Bir Maraş'ın Gülü ile
Sırt sırta verdiğimiz
O günden yana...

&

Onunla denk geldik,
Bir okul yurdunda.
Tertemiz bir yüz, ince bilek...
Hiç çıkarmadığı parlayan bir bileklik...
Çarşafa sardığı, yeşil bir ot,
İsmi de maraş otu imiş,
Araştırdım, legal; uyuşturucu değil.
"Bol koy ede" dedim bu ne yapar bana?

&

İlkinde bir şey olmadı,
Biraz erkeklik yaptım.
İkinciye kağıt zor kapandı,
Avize gibi sallandım.
Kahkaha atıyordu, Maraş'ın gülü.
Ne yaman imiş ilkinde bu Maraş'ın otu...

&

Kaderde gülümseyerek yazmak da varmış.
Kader, bizi oradan oraya atmış.
Yakınma değil bu, noktalanmış elif.
Kaderde o Gül ile peş peşe solmak da varmış...

&

"Gevezelik etme!" Der biraz konuşunca.
"Dayı niye hiç konuşmuyon?" Der azıcık susunca.
şimdi Mahzuniyi daha iyi anlıyorum,
O kadar türkü yazılır elbet orada,
şiire değer insan bol olunca.

Maraş'ın Gülü'ne armağan...
21.10.25-

Muhayyel Gizliay

Memnuniyet Koması

Ne demek ölünce bitecek?
Yaşarken bitmeyen ne vardır ki,
Ölünce bitsin.
&
Kalbin durması dersin,
Dursa ne fark edecek?
Ha var ha yoksun dünya gezisinde.
&
Dilin susması dersin.
Konuşsa ne fark edecek?
Ha bilgesin ha boşsun ilmin gerisinde.
&
Sonsuz varlığa emanet ettim,
Hayallerime o sahip çıkıyor.
Bu dünyayı ben kısmen terk ettim.
Muhayyel ile ruhum koridorlarda,
Saklambaç oynuyor.
&
Dinse ne fark edecek acılarım?
Huzurlu uykuyu unutalı sekiz sene oluyor.
Varsın mülk dolsun yarınlarım.
Genliğime bu yaşantı ağır geliyor.
&
Solumdaki melek, başsavcı katipi sanki,
Soluksuz; ne var ne yok yazarken,
Sağımdaki melek, üniversite hocası sanki,
Keyifle; sadece okuyor.
&
Parmaklarım şiire gelince,
Sanki o eski duvarlarda asılı olan,
Kilimden dokuyor.
Gözlerim doğruları bir kenara koyup,
Heyecanlı eleştirmen misali,
Nerede yanlış var onu fırına sürüyor.
&
Ölçüsü belirsiz şiirin, memnuniyet koması.
Bu yaşanan bir tür,
Kovandan kraliçe arı çalınması.
O tesadüf sanki bana,
Hayallerimin bir yansıması.
Hala gerçek mi serap mı bilemediğim,
Kafamda döndürüp durup, tekrar tekrar
Yaşadığım olaylar, sanki birer;
Zihin yanılgısı.
Çünkü hiçbir gerçek o kadar güzel değil,
Hiçbir yalan o kadar gerçek değil,
Hiçbir güzel ise o kadar huzurlu değildi.

Muhayyel Gizliay

Milim Oynamadı

Yeri geldi dünya düze
Yeri geldi harlanan ateş köze döndü
Oldu şehrim köye
Şanım deliye
Bilgelik çok bilmişliğe
Baharım güze döndü
Ama sen milim sapmadın kalbimden
&
Yeminler ettim sevmemeye
Sıradan insan gibi yaşamaya
Bu sevdayı kimseye belli etmemeye
Bi' sohbetle gözlerim yaşa döndü
Başka sevdaya kalp taşa
Yaz kışa
Beden naaşa
El maşaya döndü
Muhayyel herkesin sırt döndüğü
Masaya döndü
&
Öyle sağlam oturtmuşum ki
Cesedimi alıp çıkamadım sarayından
Labirent içi labirent
Vazgeçtim dedim ben varsa payımdan
Üzerimde vurulan "Ülkücü" yaftasından
El dizi dövdü
Baş eli övdü
Değerler yalan oldu
Büyük bildiklerim maaş gördü
Fırat ağabeyim rüyama girdi
Deprem oldu
Sarsıldı memleket
Aklım zaten kötü
Unutmak istediklerim yüzünü döndü
Rot ayarı bozuk
Balans bitik
Şaft, diferansiyel, aks yamuk
Yine de her şeye rağmen
Bu sevda milim oynamadı yüreğimden
Bu sevda milim kaymadı yüreğimden
Ben hiç terk etmedim ettiğim yemini
Biz hiç terketmedik ülkü bildiğimizi

Muhayyel Gizliay

Muhannet

Sabah 5 sokaklarda ıssızlık
Güneş tepedeyken zaten şiir yazılmaz
Her şey olsun kanınızda da olmasın kansızlık
Uç hikaye bilmeyle de şair olunmaz

Zerre kadar gözün olmayacak dünya malında
Ama senin olanı paylaşmasını bil
Birde verirsen olmayanı çok sınıpta
O zaman varlık yaşar senden sonraki nesil

Eline saz almayla ozan olunmaz
Tele herkes vurur derde vurmasını bil
Çula vurmaya zarar verilmez
Tozu gider temizlenir yeter ki ilmini bil

İlimi isteyene demiş parayı istediğime
Sen ümidini kesme istemesini bil
Bülbül güle aşıktır gül gülümseyene
Sayfa kirliyse de silmesini bil

Kaderin cilvesi ayırır sevenleri
Belki de sevenler sevsin diye sevgiyi vereni
Yol kısa diye bilinmeyen yola girilmez
Yolunda gidersen yemezsin kader sillesini

Muhayyelim padişah değilsin zaten yok da tacın
Vallahî iki cihan bir araya gelse yok muhannate muhtacım
Gençlik durgunlaştırdı biliyorum çünkü
Ne zamandır kınından çıkmadı kılıcın

Muhayyel Gizliay

Muhatap

Şiire muhatap mı gerekir?
Parıldayan Ay'ın şavkıyım ben
Şiir yazmaya ders mi gerekir?
Büyük dayımın diliyim ben

Kelime geldiyse yazacaksın
Kalemi kağıttan esirgersen durur
Birine kızdıysan susacaksın
Köpek hırlarken kurt ulur

Yarında ne var bilemem
Dünde bi' gece kalmadan gelemem
Merak etme aşkı aşığa söylemem
Dizlerim üç senedir yorgundur

Muhayyel ne o tok mu karnın?
Tokken yorgunluğun gelir senin
Benim tokluğum gamma kârdır
Tokken tütün yakarım nefes durur

Muhayyel Gizliay

Muhayyel misin? Samet mi?

Neler aldılar benden
Unuttum bir çoğunu yok zihnimde
Aklıma gelmiyor kırdığım kalemler
Belim büküldü bu yüklerle
&
Derdimi başka anlattım tanıkduk yüzlere
Zarf gitmiş o küskün hanelere
Aklımı kaybettim yıldızsız gecelerde
Gözüm kanlandı ama her haberde
&
Eskidikçe değerlenir mi heceler?
Artık gelmiyor aklıma keşkeler
Sokakta olmadı katiyen kuşkular
Ama dizlerim titredi o haberle
&
İsyansızım! Bir o kadarda mutlu
Duman yakıştırdım gülüşlerime
Artık umursamazım rastgeldiğim itlere
Sevdam benimle ihtiyacım yok sevgiye
&
Bir kemence sesi rahatlatırken ruhumu
Bir bebek kokusu feraha erdirir
İki sigara kanı yavaşlatırken
Uç ilaç donduruyor gözlerimi
&
Samet misin? Muhayyel mi?
Hayalken Muhayyel sahiyken Samet.
Aşık mısın? Maşuk mu?
Sametken maşuk, Muhayyelken aşık.

Muhayyel Gizliay

Münazara

Tam yirmi yaş,
Ev arkadaşları ile münakaşa.
Geceleri umutla baş başa münazara.
Ben solcu o sağcı...
Ben kontrgerilla o baştacı...
Ben altmış altılık delikanlı,
O gelinlik kız...
&
Bir cadde, gazilik ünvanı verilmiş.
Köşebaşında bir çorbacı,
Her gece açık, mercimeği taze...
Göbekli bir satıcı, gösterişsiz bir salata;
Üstüne, kapıda çay sigara...
Eve git, dört saat uyu,
Sonrasında fakültede sınavda kaydırma...
&
Ahmet vardı ev arkadaşım,
Bir gece gelmedi münazaraya.
Kapısını tıklatınca gördüm,
Masasında dolmuş bir tabla
Otuz üçlük efes ve sarı tuborg ile baş başa...
"Hayırdır?" Dedim dayı ne oldu?
Dayı dedi hiç konuşma, otur şuraya.
Uzattığı sigara özel gün sigarası,
Sarı filtre Winston, derdi döküldü masaya...
&
Ne söylediğini net hatırlasamda
Kendime bile anlatmak istemem
O masada kaldı.
O döktüğü derdin peşinden gitti de
Yası o masaya aktı.
Yıllar sonra memlekette görüşünce,
Kendini anlatmadı, bana anlattırdı.
O Ahmet varya o Ahmet,
Aşkı tutmaya değil maşa,
Eldiven kullanmadı...

Muhayyel Gizliay

Mütevazı

Fazla mütevazılık,
Tilkiden nasihat dinletir.
Dağ, bayır coşkunkluk;
Ovaları inletir.
&
Fazla efendilik,
Korkaklık zannedilir.
Cadde, sokak kuşkuculuk;
Şehri seyrettirir.
&
Fazla insan sevmek,
Yandaş olarak bilinir.
Ofis, büro, daire gezintisi;
Kişileri sezdirir.
&
Fazla gülümsemek,
Bizim burda hor görülür.
Kadın, erkek, sohbetleri,
Toplum, iç yüzünden görünür.
&
Fazla kalabalık,
Bizi ziyadesiyle güldürür.
Güç gösterisi, hikayeleri,
Yalanlarını gördürür.
&
Yıldızlı geceler,
Muhayyel'in ilhamı.
Milyar farklı parıltı,
İhtiyarın kırık asası.
&
Kırağı düşmüş sabahlar,
Samet'in ortamı.
Gözün aldığı kadar sis,
Uktelerin pusulası.
&
Puslu vuslat penceresi,
Her aşığın isteği.
Buğusuna yazılan isim,
Sadakatin simgesi.

Muhayyel Gizliay

Nasihat

Sakin ha ihanet etmeyi aklından geçirme
Bir düşün kim ne kazanmış ihanetle
Hiddetle büyüttüğün o hırsı
Sakin sakın göm ellerinle

Hazıra güvenme, asırlarca dayanmadı bu dağ
Tavşana sorsan belki haklıydı küsmekte
Gözünü aç hikayeler hep yanlış taraftan anlatılır
O tavşanı bir avcı kovalıyordu belki de hiddetle

Bilemezsin kimin ne derdi vardır
Bilemezsin hastalığı sayrılığı vardır
Bilemezsin aşk içinde aşkı vardır
Muhayyelim sen deneme memleket aşkından başka aşk yakışmıyor yüreğine

Sabah oluyor birazdan güneş doğar
Güneşin doğuşuna hayrandır tüm hayvanlar
Biz buralarda hayvanları sabahtan otlatırlar
Güneşin doğuşuna şahit olan insanlar, o kudrete neden inanmazlar?

Yorgun düşeceksin, hayat bu alış
İnsanoğlu çokta kötü düşünme,
Bu dünyada olacak zaten toprağın
Lakin sen burada değilken, o da bir karış.

Muhayyel Gizliay

Ne Sayarsan Say

Ne sayarsan say,
Yaşamak lazım.
Bazı dert ile,
Bazı dost ile,
Bazı it ile.

&

Ne duyarsan duy,
Sormak lazım.
Bak halime,
Gör halimi,
Tat rengimi.

&

Ne düşlersen düşle,
Sahilik lazım.
Sor kaleme,
Konuş kediyle,
Fısılda gülümsemeyle.

&

Ne düşünürsen düşün,
Konuşmak lazım.
Yol dönmedi,
Roman bitmedi,
Kul ölmedi.

&

Ne istemezsen söyle,
Uymak lazım.
Herhangi biri,
Herkes gibi,
Umursamaz deli.

Muhayyel Gizliay

Nerede

Nerede delice heveslerin
Sokaklarda koşuşların
Nerde şehrin her yerini adımlaman
Nerede huzura kavuşuşların

Bir çok şeyi yitirmişsin sen
Bulmak da istemiyor gibisin
Bir kısmını kaybetmişsin umutlarının
Gerisini de kendine saklamış gibisin

Genliğinin baharındasın
Huzur veren nadir şeyler var: birisi de sigara
Nikotine anlattığın şeyleri anlatmadın kimseye
Öldürüyormuş sigara, boşver ne belalar geldi başa

Muhayyel, hala umut var kalp atıyor
Kalp atıyorsa umutsuzluğa yer bırakma
Umutsuzluk ağır basarsa Güler Duman'ı hatırla
O da ne diyordu şarkıda: Sarılsam da dikenlere küsmedim güle.

Muhayyel Gizliay

Nereye Gidiyorsunuz?

Neyinize yetmedi Ankara rüzgarı
Nereye gidiyorsunuz?
Neyinize yetmedi İstanbul'un boğazı
Nereye gidiyorsunuz?
&
Neyinize yetmedi Bursa'nın Uludağ'ı
Nereye gidiyorsunuz?
Neyinize yetmedi Maraş'ın Binboğa dağları
Nereye gidiyorsunuz?
&
Neyinize yetmedi Kayseri'nin Erciyes'i
Nereye gidiyorsunuz?
Neyinize yetmedi Ege'nin İncisi
Nereye gidiyorsunuz?
&
Neyinize yetmedi Diyarbakır'ın kalesi
Neyinize yetmedi Urfa'nın Balıklıgölü
Neyinize yetmedi Mardin'in Midyat'ı
Nereye gidiyorsunuz?
&
Konyadan Mevlananız, Nasreddininiz var
Üç yanında deniz, bir de boğazınız var
Karadenizden teklemes on dörtlünüz var
Nereye gidiyorsunuz?
&
Adanadan kebabınız, pamuğunuz var
Güneyde Antalyanız, Mersininiz var
Sizin bodrum gibi bir tatil yeriniz var
Yahu nereye gidiyorsunuz?
&
Balkandan göçenleriniz var,
Aleviniz var, Kürtünüz var Zazanız var
Çerkesiniz var, Türkünüz var Türkmeniniz var
Selçukludan var Osmanlıdan var Eyyubilerden var
Tekrar düşün, gittiğin yerde ne var?

Muhayyel Gizliay

Neşe ki ne Neşe - 1

Gözlerin bir şey söylesin Neşe.
Kal de kalayım, git de giderim.
Atma beni ateşe.

&

Gözlerin bir yol tarif etsin Neşe.
Yalınayak yürümeye alışkınım.
Gerisin geri giderim.
Belki tökezler düşerim.
Bizler acıya alışkınız Neşe.
Susma, sadece bir şeyler söyle.

&

Hep dinler hiç konuşmaz.
Neşe ki ne Neşe!
Geçmişim düşmüş peşime.
Sakla beni gülüşlerinde.
Olamayız eskisi gibi bilirim.
Çok takılma sen serzenişime.
Ağlarken görünür,
Gülerken saklar kendisini.
Neşe ki ne Neşe!

&

Hani hatırla,
Bolca ayaz vardı.
Mevsim sonbahar...
Hani hatırla,
Bolca cazip gelen,
Günah vardı aramızda.
Onlarca samimiyetsiz insanın arasından,
Sivrilmıştik hatırla.
Hiç mi hatrında kalmadım Neşe?
Acısına divana durduğum.
Huzurunu bilmediğim.
Neşe ki ne Neşe!

&

Avuç içimde duran sanki bir çivi.
Sıkınca yumruğumu yanıyor avcumun içi.
Kanlı bileklerim prangalı.
Neşe bizi hep sevmez bildi.
Neşe bizi hep neşesiz bildi.
Soğuk bir neşter yarası,
Saat gecenin yarısı.
Acının tadı gecenin cabası.
Gömlek ilikli.
Sakladığın hayati bir sır mı?
Neşe bizi hep Neşe'siz bildi.
Neşe ki ne Neşe!

&

İki iki daha dört,
21 Diyarbakır, 63 Urfa, 27 Antep, 46 Maraş.
Her yeri gezdi de uğramadı memlekete.
Ezberlediği tonca plaka kodu yaramadı işe.
Neşe ki ne Neşe!

Sözüm çok, çok bilmişliğe.
Bil Neşe.
Seni gördüğüm kadar rüyada,
Rüya görmedim.
Sende gördüğüm siyah kadar,
Ben karanlık görmedim.
İstersen sen görme Neşe.
Ben huzurunda bilge gördüğüm kadar.
Masamda çizik görmedim.
Seni sevdiğim kadar, bir kul sevmedim.
Neşe ki ne Neşe!
Senden başka Neşe de,
Senin neşen kadar, kendini sevdirmedim.
Senin neşen kadar, hüznülendirmedi.
Neşe ki ne Neşe!
Muhayyel düşmüş bir Neşe peşine.

Muhayyel Gizliay

Neşe ki ne Neşe - 2

Bir tütün yaktım, tazeledim çayı
Seni benden hangi neşe aldı, Neşe?
Yeni hevesler serpiştirdim,
Masamın üzerine; fena mı?
Sırf sen neşemi küçümseme diye.
Hangi büyük neşenin peşine takıldın Neşe?
Neşe ki ne Neşe!

&

Bizler kıdemli neşesizlerdeniz.
Onların narından kaçtığı ateşlerdeniz.
Sen kimin ocağında piştin Neşe?
Ben elimi ocaktan çekince.
Kim seni kül etti veda ettirdi ateşine?
Ben elimi senden esirgemem deyince.
Neşe ki ne Neşe!

&

Neşe dikbaşı, Neşe eğilmez.
Neşe onurludur, Neşe sarsılmaz.
Bize öğrettikleri yadırganmaz.
Kimleri taleben kıldın Neşe?
Birileri kulağına Muhayyel çok bilmiş deyince.
Neşe ki ne Neşe!

&

Başımın tacısın, yokluğunda bile.
Gel desen gelirim, iki elim kan görse.
Sen hangi temiz elliye vuruldun Neşe?
Benim ellerim tütün kokuyor diye?
Neşe ki ne Neşe!
İsyansızım, sakince ve hala peşinde.
Kulak ver arada bir deyişe.
Neşe ki her şeyden Neşe!

Muhayyel Gizliay

Neyime Yeter Oralar?

Gittiğiniz yeri Timur gitmemiş
Gittiğiniz yeri Osman istememiş
Fatih ilk İstanbul demiş, Viyana dememiş
Avrupa'daki bir çok şeyi Allah değil kul inşa etmiş
&
Monoton fabrika verisi insanlık
Katı kurallar yapılan her şey kasıtlı
Alım gücü bu gün azsa burada
Yarın üretimde ruhunuz vatanda çadırsız
&
Atatürksüz para giriyor cebine
Atam diye nasıl yakıştırıyorsun diline?
Geçim değil hırs, açlıktan ölen görmedim
Ama mecburi gurbete saygımdan eğildim.
&
Dört mevsim sürekli yaşanmaz
Semaver her yerde yakılmaz
Gördüğüm gölete olta atılmaz
Neyime yeter oralar?
&
Lüks araç, sevdiklerim binmeden olmaz
Plakasında Türkiye yazmadan olmaz
Evimde Türkçe konuşmadan olmaz
Neyime yeter oralar?
&
Mecburiyetten gidilmiş zamanında
Sonra tatlı gelmiş para
Çok sevdiğim insan var orada
Ama Muhayyel'e dar gelir koca Avrupa

Muhayyel Gizliay

Okuyan Bilir

Okuyan bilir bizi.
Okuma yazma bilmeden,
Tarihi dikizleyen bilir.
Soba başında soy ismi değişene kadar,
Her kış ayrı halı dokuyan bilir.
Renk renk çiçekler arasından,
Kendi çiçeğini koklayan bilir.
&
Bizi okuyan bilir.
Gözleri yaş dökmekten acışan,
Gözlerimize bakmaktan,
Çekinmeyen bilir.
Kendinden yana konuşturan değil,
Doğruları duymayı kulağına,
Farz ettirmiş olan bilir.
&
Bilir bizi okuyan.
İsmi yazdırmadan,
Çeşme yaptıran bilir.
Hayrın gizlisinin hayrını bilen,
Bizi günahını bilen bilir.
Bizi tövbesiyle,
Vicdan kanatan herkes bilir.
Başkasının tövbesinden haberi olup,
Günahını görmezden gelen bilir.
Bizi hayatı,
Yaşamaktan korkmayan bilir.

Muhayyel Gizliay

Olmayan Yalnızlık

Kirli bir yol, kire bulaşmak istemiyorsan gözlerini kapat
Normalleştirdikleri şu gıybet, duyma kulağını kapat
İş var diyorsun işin içinde
Bulaşma ellerini secdeye kapat

Günah işlememek vallahi öldürmez seni
Sanıyor musun ki onlar rahat uyku uyuyabiliyor
Doğru uyanıkken uyurlar da
Gözler açılınca hesaba çekerler, neden böyle kullandın bu ruhu

Dünya yolu taşlı dikenli
Bu gün rahatım diyen dün defnedildi
Anlatsınlar öğren yalanım yok
İlk eline küreği alan, en sevdiği

Sıkıntı çekeceksin çekmiyorsan sıkıntı
Allah deyip paraya tapıyorsan sıkıntı
Ramazanda sağlıkla oruç değilsen sıkıntı
Keyifçiler kısa yaşar birde uzun ölür o sıkıntı

Kapılma dünyanın büyüüne
Eksik et parayı sevgi koy heybene
Bakıp durma yalnızlığın resmine
Yeniden söyler muhayyel yalnızlık yok bu sırrı duyur herkese

Muhayyel Gizliay

On Beş Yaşında Bir Çocuk

Esirgedim sigarayı bu gün
On beş yaşında bir çocuktan
Anam dedi: "Sen içmedin mi o yaşta?"
Herkes haklıydı, ben haksız
Ama ne yapayım?
İçim el vermedi...
&
Kızmış mıdır bana?
Ne düşünmüştür?
Bizde istedik o yaşlarda
Vermeyene bizde sövmüştük
On yedi olsa kabuldüm
Ama on beş küçük
Bizde içmiştik o yaşta
Sizce bana sövmüş müdür?
Ama ne yapayım?
İçim el vermedi...
&
Günde beş lira harçlık
Üç yoldaş üçer liradan
Bî paket monte slender
İki liraya yavan ekmek ve meyve suyu....
O yaşta bu meret uğruna çok aç kaldık
Kaldık da onun, günde beş lirası var mıydı?
Ama ne yapayım?
İçim el vermedi...
Derinden bir "Eyvallah" dedi
O yakarış hiç on beş yaşında gibi değildi...

Muhayyel Gizliay

Ödün Verme

Yanlış olabilir yürünen yol.
Sen adımından ödün verme.
Gönlüne düşmüşse zalim bir kor,
Kendi ateşinden ödün verme.

Maddecilik ve imgecilik değer görse de;
Maneviyatın gizli kalsın, kimselere söyleme.
Hayallerin ayrı ayrı yerlere hapsedilse de.
Sen ruhunun özgürlüğünden ödün verme.

Münafık göze mülayim söze bakar.
Yüzündeki çizgileri yargıarlarsa feryat etme.
Her kul kaderinde yazılanı yaşar.
Leke sürdürüp, alnından ödün verme.

Bol bol emek ver yaşamaya, ödüllendir kendini.
Derdin çoksa, her benim diyene deme.
Yaptığın işi eline yakıştır, en iyi şekilde yap.
Alnının terinden ödün verme.

Düşmemişsen eğer aşk eteğine;
Tarif edemezsin, kalbinin yeri nerede?
Seviyorsan eğer sahiden çıkarsızca.
Samimiyetinden ödün verme.

Muhayyel Gizliay

Özgür Ruh

Gururumu attım ve yeniden buldum seni
Ama sen küçümsedin Samet'i
Sadıktım ama köpek değildim
Keşke yapmasaydın, hor gördün Muhayyel'i

Sevilmedi senin kadar o anlatılan efsaneler
Cebinde gördün sen, garip Samet'i
Anlatılmayacak bizim hikayemiz
Bu çocuk alışkındı da ezmeyecektin Muhayyel'i

Yalnız sandın değildim hiçte olmadım
Senin olduğun yolu aramaktan yol bulamadım
Yaşadıkların zordu da bana toz kondurmadın
Boşaymış çabam, kalbinden aşk aldırmadın

Hani yüzlerce kez yürüdüm bi' kez gidemedim
Hani gözüme başka göz değince akı kara ederdim
Vicdanımı seni sevmediğime bir türlü ikna edemezdin
Şükür kurtuldu bu kalp, krizinden. Hor gördün iyi ki emeğimi

Geçmişimden de kaçtım, geçmeyenimden de
Ondan da vazgeçtim, onun getirdiklerinden de
Özgür bıraktım ruhumu, aldım tekrar ellerinden
Sende git güle güle, yer bırakma gece bile gölgemde

Muhayyel Gizliay

Özlemişim Memleketi

Keyifle serdim minderi.
Demledim kahvemi.
Şeyreyledim Erciyes'i.
Özlemişim memleketi.

Hala aynı Sivas caddesi.
Değişmemiş kasveti.
Bu mevsimde meşhurdur sisi.
Özlemişim memleketi.

Ah bu memleket sevdası,
Nakşetmiş yüreğime.
Dar sokaklarda çocukluk kavgası,
İşlenmiş her bir zerreme.

Duvarda akortu bozulmuş sazım,
Masamda imrendiğim cancağazım,
Tozlu kitaplarımı sıraladım,
Özlemişim Memleketi.

Otogardan alan can yoldaşım,
Arayan komutan dezzeoğlum,
Görüştüğüm Kafkasya'nın gülü,
Özlemişim Memleketi.

Memleket, her hesabın ötesi.
Gençliğim, gözlerimin neşesi.
Geçtiğim Pınarbaşı, Başbuğ'un ilçesi.
Özlemişim Memleketi.

Muhayyel Gizliay

Rahatsız-ım

Bu gün rahatsızım.
Çok konuştum, çok döndü dilim...
Yalan olmadığından söylediklerim,
Bu gün çok rahatsızım.
Her gönülde,
Ayrı bir mahkemede yüreğim.
Her nesilde,
Ayrı bir sahada yeteneğim.
&
Susamadım, söyledim bildiklerimi!
Yaşım küçük,
En ufak da benim halbuki!
Şiir yazmaya ayırmadım bu vaktimi,
Birden önümde mısralar dizildi,
Dizlerimin titremesi,
O kırık haptan kesildi.
&
Yakışmaz mı, yaşıma cümlelerim?
Haddini bil!
İş değil büyüklerin yanında konuşmak.
Kibir midir acaba bildiğini konuşmak?
Ya da sevdiğini herkesten, her şeyden;
Savunmak...
Haddini bil! Muhayyel.
Bedenin konuştuklarının yanında,
Çok ufak...
&
Bir yayla gerek şimdi bana,
Ferahlamak için.
Közde kaynamış sıcak çay gerek,
Demlemek için rahatsızlığı.
Bir de dost gerek,
Bölmek için kararsızlığı.
Bir de iz gerek,
Bulmak için aydınlığı.

Muhayyel Gizliay

Sabır Gerek

Sakallarımda seyreklik azaldı
Fırat kadar asi mi hala bıyık?
Biz kaybettik onlar kazandı
Fırat kadar cesur mu hala yürek?

Babası belirsiz sayın diyemem
Kör olan hiçbir şeyden geri gidemem
Bu söyleyiş değil kederden
Kapüşon çekmeden koşu da yürüyemem

Saat öğle vakti, memlekette yine olay
Bu yaşta kargaşa iyidir kefilim
Dönerken frene bastılar, virajda kayar
Aydınlık günler diyor ki : "sabret gelirim."

Sabretmek merhem ince şarkıya
Bir handayız hepimiz, gerek yok dışarıya
Binboğa yolları hep dolan dolana
El değme aman, alnımdaki yazıya

Muhayyel Gizliay

Sabret Vakti Var

Eli bele atmak kolay,
Hırçınken beynin konuşsun.
Namertten sıcak intikam kolay,
Sabret, gün geceye dönsün.
&
Güneş bizim için de doğacak.
Garibanın hakkı ortaya çıkacak.
Kutlu dava, sarraf elinde parlayacak.
Sabret, geceden şafak söksün.
&
Olur olmadık yerde konuşma.
Her işi üstlenip karışma.
Çöker, üstesinden gelmeye kalkışma.
Sabret, heceden ilim gülsün.
&
Şimdilik haksızlığa sus!
Şeytan dilsiz de olsa şeytandır.
Zamanı gelecek döner havada pus!
Sabret, karanlıkta ışığın sönsün.
&
Yaslan arkana, seyret alemi
Ayırt et dost ile yâreni
Esirgeme ama sevdiklerinden kelamı
Sabret, üstüne yüklenenlere yüksün.

Muhayyel Gizliay

Sana Emanet Ettim

Nerden tutacağımı karıştırdım,
Bir yol göster Rabbim.
Geride bıraktık kibirli günleri,
Bir iz göster Rabbim.

Herkes güler gözükürken,
İçten herkeste bir kasvet...
Bizde biliyoruz olmayacağını,
Lakin onu beklemesi bile güzel.

Darmadağın, yine de yolundayız.
Nerede, ayakta dosta alkışlarımız?
Kimde kaldı, vazgeçtiğimiz alacaklarımız?
Aklımızı koy da can feda Rabbim.

Bir bahar bekler gözlerim,
Onun elasından gayrı güzel görmedi.
Bize öğretilen, gaybı sadece O görürdü.
Yanımızda cahil kalsın da, çok bilmiş al Rabbim.

Geçtik onların yanlış bileceği yeri,
Gömdük öfke ile kini,
Eridikçe sıcakımız arttı mum misali,
Bedenimizden ruhu al da, onur kalsın rabbim

Gülün dikenli yerinden tuttuk hep,
Vaadettiğimiz yerin acısını kendimize sakladık.
Samet'i Samet'ten, Samed isminle iyi bilensin Rabbim.
Bilip, kimseye bildirmediğinden, hepsini sana emanet ettik.

Muhayyel Gizliay

Saymazsak

Gecenin bir vakti, açtım sana içimi.
Kibar birisi oldum, hiç aklına gelir miydi?
Doğrusu benim gelmezdi.
Bolca alttan alır oldum garipçe.
Kısık ses tonuyla konuşur oldum,
Bağırmayı unuttum.
Sesimin tok ve kalın olduğunu,
Saymazsak...
&
Gülümsemeye çalışıyorum.
Kızgın duruyormuşum öyle diyorlar.
Oysa dümdüz, sıradan, öylesine...
Meğer tebessüm etmediğim her durumda.
Sert bakıyormuşum herkese.
Amansız öfkelenip, gözlerimin büyüdüğünü.
Saymazsak...
&
Bıraktım tüm kötü alışkanlıkları.
Olabildiğince erken uyuyorum.
Bıraktım eleştirmiyorum yanlışları,
En azından başka insanların yanında,
Tergedim yargılamıyorum kusurları.
Herkese yıllarıdır anlattığım konuları,
Bahsi geçince kapatıveriyorum.
Kalmadı kötü alışkanlığım.
Tabi sigarayı,
Saymazsak...
&
Ailem ve yıllardır mecburi veya kadersel.
Tanışık olduğumuz insanlar haricinde.
Öyle eskisi kadar;
Her insana hemen, ısınamıyorum.
Kusurlarıyla kabul ettim çevremi,
Her şeyi düzeltmeye çalışmıyorum.
Kendime yakın sandığım insana karşı,
Beklentiye girip,
Onun fikirsizliğiyle savaşmıyorum.
Dümdüz yaşıyorum işte.
Belki biraz sevgisiz ve bolca aşksız.
Seni saymazsak...

Muhayyel Gizliay

Secde

Yar senden kelim görse de bir evvele bürünse.
Göz secde edip ilmine göklerde görölse.
Onların umut dedikleri bellerde bilinse.
Vazgeçmem yine de ruhum göklerde süzölse.
&
İlham yerine geceleri hanlar da gezinsem.
Dost bağından gül dererken ayaklarım gömölse.
Kulak kapasam, yaşasam ömrümü sezgisel.
Yorulmam, olsa da çözüm ilerde birikse.
&
Sen ki şah-ı gönlümün, önünde her hece.
Niyet ki, gazab-ı kalemdendir endişem.
Ola ki duyarsam olmazı, peşinden her gelişte.
Yüksünmem, mutlu eder beni her bir gelişme.
&
Gizliden okunan şiirlerin de sonuna gelince.
Her cümle kendi içinde birer bilmece.
Sen çıktın karşıma gurur sevgiden arayı kesince.
Yaralamam, sararım yararı sen acıya gülünce.

Muhayyel Gizliay

Seher Vakti

Pişman olunmadan tövbe edilmez
Göz yaşı dökülmeden duaya durulmaz
Sabahsız namaz olmaz kılınmaz
Yoksa sen sabah kuşlarla selamlaşmayacak mısın?

Sakin yüz çevirme o senden çevirmedi
Her şeyle gel kul hakkıyla gelme dedi
Kullarının arasındaki adaleti tam sağladı
Üstünlük takvada olur lüksde olmaz

Sabahın seheri gözyaşlarıyla edilen dua
Kabul olmazsa eğer ya hayırsız ya bela
40 gece bir şeyi duanda iste
O şey olmazsa iyi ki vermemiş diye şükret yaradana

Bakış açını değiştir nasıl bakıyorsun hayata?
Dün tövbelerle dolu şükür koy yarınlara
Umut götür yanan hayatlara
Muhayyel sana kefil gözyaşı serpiştir kabul olacak dualara

Muhayyel Gizliay

Sen Eğilme

Darlanıyor nefesim ama içim rahat
İstedığınız gibi olamadım, et feryat!
"Sen niye karışıyon?" Denilen her şeye karıştım.
Belki de ben bana bile karşıttım.
&
Babamdan gençlik saati parlıyor.
Sağ bilekten sarkıyor.
Şu sıralar gözüm seğiriyor
Belki de ben sana bile yandaştım.
&
Bir azınlık kalbim dünya imparatorluğunda.
Devşirmeye niyetlenmedi o koca imparatorlar.
Bir kazandı sizin kaldırdığınız, kulluğuma.
Bu kul gibi yeşermeyen nergis bu cihanda kalmadı.
&
Sordum hocama: "Ben dedim böyleyim, kibir mi?"
Hayır. Dedi "Daha iyisini yapabileceğin için."
Ben yüzme bilmem, daha iyisi bir okyanus.
Ben küsme bilmem, daha kötüsü başka husus.
&
Güneşi selamlayarak uykuya daldığım sabahlar,
Ayın parıltısıyla zikredilen sancılar,
Kışın güneşinde uyuklayan çocuklar,
Her şiir üç tel ağarttı, de ki: "Muhayyel bu yine abarttı."
&
Kasırga kopmuş hane virane.
Bir yiğit vurulmuş ana harabe.
Gelin düşman olmayın siz benliğime.
Her olay üç çizgi attı yüzüme, de ki: "Boşver sen üzülme."
&
Bir gelin gelmiş, at üstünde.
Damadın heybeti siyah kostümde
Haber salın o en delilere
Her delil üç eğim ekledi belime, de ki: "Boşver sen eğilme."

Muhayyel Gizliay

Seneler Geçti Üstümüzden

Seneler geçti üstümüzden.
Sırılsıklam ellerimizle duaya dururduk hani?
Hani hatırla vefasız Samet,
İyiyle kötüyü yan yana götürmeye çalışıp,
Tepetaklak olmuştu tüm planlarımız?
&
Baştepe sokak, sarsılmaz dostuklar.
Birsi evlendi şimdi,
Birisi yolunu kaybetti, patavatsızdı.
İkisi babasının işinden devam etti.
Birisi de askerde...
Bir sen kaldın geriye,
Bir sen kaldın hala anıların ışığında,
Depresif geceler yaşayan.
&
Heves ettiğimiz küçük telefonlar.
Gizlice girilen bilgisayar oyun salonları.
İddiasına oynayan onca oyun.
Duvarlara yazılan yazılar, lakaplar.
Hala duruyor bir kaç, mahallede...
Semt hep tiryakiydi de,
Biz hiç göz göze gelemedik onunla...
&
Kışları yoğun kar yağışı etkisinde,
Arabalara atılan kartopları...
Hiç çocuk olmamış insanların ani frenleriyle,
Unutmadım yüzü kızarmış kaçan çocukları.
&
Özümüzü kaybettik, ne kalmış geriye?
Sokakta oynayan çocuk neden yok?
Görsem vermez miyim gülüşümden hediye?
Tedirgin olmakta haklılar, ne diyeceksin ailelere?
Çok değişti artık her şey...
Fazla modernlik samimiyeti öldürdü.
Hemde öyle zamanla değil;
Aniden, tek kurşunla tek gecede.

Muhayyel Gizliay

Seneler Öncesi

Bir Gazapizm şarkısı,
Yağmur çiselemekte,
Konum yenimahalle;
İlk defa geldi o tedirginlik
&
7 sene geçti,
Semt değişti ben değiştim.
5 sene geçti,
Söz değişti, şiir değişti.
&
Derdim bir değildi,
Öyle olsa hallederdim.
Derdim memleketti,
Her yere yazdığım meselemdi.
&
Üç sene de sokak edebiyatı,
Dokuz senede o şairin şarkıları,
Şükür ki ciğerler diri ydi;
Dört ayda hepsine öfkem bitti.
&
70 kişiyken de, 7 kişiyken de,
Sloganlar değişmedi.
20 kişiye de 2 kişiye de,
Tavır hiç değişmedi.
&
Peşisıra park kavgaları,
Art arda uykusuz geceler.
Biz uğruna kavgalardayken,
Sıcak yataklarındaydı o reisler.
&
Muhayyel'in fikri de zikri de değişmedi.
Emek verdiği, sevdası sabit kaldı.
Samet'in gözleri süzüldü, kanlandı;
Saçına aklar düştü de o sevda düşmedi kalbinden.

Muhayyel Gizliay

Sensiz de olur

Tarz farklı, tavır aynı.
Önüme koydum,
İçimde tuttuğum vurdumduymaz yanı.

&

Şehir farklı, güneş aynı.
Altında durdum,
Ayıpladığım sıcakların.

&

Yaş farklı, baş aynı.
Gerisinde kaldım,
İleri atıldığım sokakların.

&

Hareket az, fikir fazla.
Gecesinde uyudum,
En parlak dolunayların.

&

Sahte güler, hakikat ağlar.
Cebime koydum,
En güzel doğruları.

&

Hakikat ağır, sahte basit.
Masama koydum,
En kolay yalanları.

&

Öfke kolay, gülmek zor.
Kahkahalar saçtım,
Şaşırttım dostlarımı.

&

Sinir genetik, sükunet mesele.
Alttan aldım,
Şaşırttım doktorları.

&

İçim yas, dışım menekşe.
Tohum attım,
Yağdırdım yeni umutları.

&

Dışım durgun, içim durulmaz.
Demir attım,
Keşfettim yeni limanları.

&

Konum değişken, kalp stabil.
Bolca gülümsedim,
Tanıdım yeni insanları.

&

Bir bardak çay, gece sessizliği.
Çokça dışıma attım,
Yazdım mısraları.

&

Alnım kırıksık, gömlek ütülü.
Bayağı sohbet ettim.
Gördüm hikayelerin o yanlarını.

&

Yalnızdım, bir kaç kişiyle.
İcazet beklemedim, doğru bildim.
Yaptım, keyifle hasatımı.
&
Yalnızdım, bazen hiç kimseyle.
Yaşadım, mecbur kıldım.
Nefes aldım, başka ciğerlerden.
&
Yalnızdım, bazen herkesle.
Güldüm, kendime hak tanıdım.
Mutlu oldum, başka kalplerde.
&
Sensizdim, sensiz de olur.
Yukarı baktım,
Konuştum en bilinenle.
&
Sensizdim, sensiz de olur.
Gökyüzüm alındı,
Dertleştım kalbimle.
&
Sensizdim, sensiz de olur.
Gözlerim dondu,
Üç beş tabletle.
&
Sensizdim ama daima seninle.
Haberin olmasa da olur,
Cefa seyrolunur, masamdaki resimle.

Muhayyel Gizliay

Sensiz Nasıl Olsun?

Kendimle elişirim,
Seninle asla.
Sensiz nasıl olsun?
&
Başkasının yanına yakışırım,
Omzuna asla.
Sensiz nasıl olsun?
&
Onlara gülümserken,
Sana kırılırım.
Sensiz nasıl olsun?
&
Hem sever hem okurken,
Kendimi yaşatırım.
Sensiz nasıl olsun?
&
Hem mapus hem yoklukla,
Rüyamı yorumlarım.
Sensiz nasıl olsun?
&
Körken bile umutla,
Cananı ararım.
Sensiz nasıl olsun?
&
Herkes hevesle içindeyken,
Ben kapını gözlerim.
Sensiz nasıl olsun?
&
Herkes hevesle içimdeyken,
Bir fiil içimi sana ayırdım.
Sensiz nasıl olsun?
&
Çocukluktan sevdalanan kalbime,
Dikiş attım, vazgeçmedi.
Sensiz nasıl olsun?
&
Toyluktan sıkılan dişimi,
Kırdım, vazgeçmedi.
Sensiz nasıl olsun?
&
Dağa taşa vurdum dizlerimi,
Orada da sana rastladım.
Sensiz nasıl olsun?
&
Gurbete sürgün ettim kendimi,
Orada da yanımdaydın.
Sensiz nasıl olsun?
&
Daima seninle, belki sensizken bile,
Kalemimin yetmediğı sana dokunan ele,
"şunları yazma her yere." Diyen çevremden,
Habersiz; bir düşsel varlıkla tanıştım.

Sensiz nasıl olsun?

Muhayyel Gizliay

Sersem

Sersemlikle geçirdiğim senelerden sonra
Meftun bir seyyaha denk geldim hayat yolunda
Bir kelebeğin kanat çırpışı kadar ömrüm var mı yok mu bilemem
Ama bekleyeceğim bir gün elbet o güneş doğacak batıdan
Ve gülümseyeceğiz karanlık bir masadan aydınlık yarınlara

Biz bir neslin asi çocuklarıyız
Biz iki çocuğun paylaşamadığı o son gofret
İki kızın ilk aşklarıyız
Neticede biz hiç ortalarda yokken
Herkesten fazla, herkesten devasa; apaçık ortayız

Muhayyel Gizliay

Sessiz Kal

Şimdilik sessiz kal,
Düşman korktuk sansın.
Bu gün arkada kal,
Dost bile davadan vazgeçtik sansın.
&
Yol belli, sakın kal,
Öfken aklını gölgelemesin.
Yapılan yanlış olsa da,
Yanında dur, niyetin belli olmasın.
&
Devranı hep zekiler çevirir.
Zekan sakinken belirir.
Yumrukların bir yere kadar,
Aklın her daim seninledir.
&
Dimdik dur ama sarsılmış.
Herkes desin bu yıkılmış.
Görüyorum, bıyığın tütünden sararmış.
Varsın kahrın, sinmiş olsun.

Muhayyel Gizliay

Sevdalım

Ben cahilim ser geçmez dertten
Bana mı içerlenmiş SEVDALIM?
Atışmaya arama sebep benden
Başım sana kalkmaz SEVDALIM.

Tecrübe gerek doğru, toyluğa
Dur de o zaman malum koyunluğa
Var kat ne olur gariban yokluğuna
Ben faniyim sana ölümsüz SEVDALI.

Her şeyi bilmek hakkın işi
Eğdim iki yanda da azı dîşi
Ben ölçüşmem boy o "benim" işi
Vur da tozum gitsin SEVDALIM

Akan nehrin suyundan
Oynanan az bilindik oyundan
Sınavda cübbeli hile soyundan
Eyleme beni ey SEVDALIM

Kaç geceye anlattım seni
Torosun ötesi şah'ın ili
Sen bilirsin atam nereli
Ne dedin de olmadı SEVDALIM

Bu yaşantıya bir de yaş gerek
Sevdalım içerlenmiş cilbir aş gerek
Sizin oralardan dürüst dost gerek
Sevdam usanmaz, can uslanmaz SEVDALIM

Muhayyel Gizliay

Sevgiye Pişmanlık

Farklı bir yönünden baktık,
Belli oldu dost ile düşman.
Pişmanlık duygusunu yine çektik,
Dil keşkelerle yan yana.

Ne yapalım, çok sevmiştik?
İkna edemiyorduk kendimizi?
"Ya bunu da yapar mı?"
Dediğimiz herkes, yaptı her şeyi.

Elde kaldı sıfır, ne yapmak gerek şimdi?
Şokakta nasıl yürürüz artık?
İç çekmekten, düşünmemekten;
Yedik bitirdik birbirimizi.

Siniri hapsetmekten, sinir uçlarımız titredi.
Dile dur demekten, parmaklar inledi.
Evveli çok sevmekten, kalem "acaba?" Dedi.
Olacak oldu, yine makul bir yer bulamadık.

Duydu durumu dinamik, ordan oraya.
Kaygı hatsafa, hayrım yok nefes almaya.
Tükettik kendimizi, kör maşuka.
Aklımın yerini sorma, kuşkuyla yoğun bakımda.

Sahipsiz kaldık ustam, çayın demi kalsın.
Umutlar yarına, heves çaylak kalsın.
Varsın hikayemiz kötü anılsın.
Duyulacak duyuldu ustam, şimdilik gizli kalsın.

Muhayyel Gizliay

Siverekte Güneşli Bir Gün

Siverekte güneşli gün.
Büyükler şalvarlı;
Eski iskemle, mor poşi.
Kapalı çarşıda kaçak çay kokusu.
Eski çakı satan,
Seyyar satıcılar.
Berberde çaka satan
Yol yemez dayılar.
Siverekte güneşli bir gün
Neler gördüm?
Oysa sadece biraz yürüyecektim...
&
Bir tiyatro,
Ben hiç ateşböceği görmemiştim.
Oradan bir büyük,
Ben hiç yeni tanışığa böyle gülmemiştim.
Üzerimde masmavi bir gömlek
Sakal tıraşım yeni,
Hilal bıyık gür,
Ben hiçbir yerde böyle görülmemiştim.
&
Zazaca da bilmem Kürtçe de
Ama dillerine aşına kulağım
Şahte samimiyetleri yok!
Özlerine aşık o kulların.
Gülümseyen marketteki kasiyerin,
Kargocu abideki suretin,
O ilk apartmandaki yöneticinin,
Samimi niyeti büyüledi yargılarımı,
Dostluk ebedi affet yargılarımı...
Siverekte güneşli bir gün,
Ben hiç bir gurbette,
böylesine sevilmemiştim...
Ben kendi memleketimde bile,
hiç böyle değer görmemiştim...

Muhayyel Gizliay

Siyah Poşet

Dile düştüm,
Siyah poşeti arka koltuğa koy
Dara da düşmüştüm.
Yattığım yatak sanki vip koltuk.
&
Bir kaç iğne, bir avuç ilaç.
Akşam dokuz, narin hemşire sesi,
Zikredilir ismim; onlarca insan arasından,
Bilirsin; sivrilir dilim.
&
Siyah poşetteki, uktelerimdi.
Dardayken yattığım yer serindi.
Şorulan suallere verilen cevaplar serde değil.
Önüme getirdiler, hayal dünyam ne genişmiş!
&
Mahallede, oyunlarda; Kefenci.
Amatör futbolda; santrfor.
Şiir yazarken; Muhayyel.
Kaldığım yurtlarda; Dayı...
&
Bir dönem; Reis
Part time; Deli
Dostların yanında; Aslan Gardaş
Ne çok sıfat var? Sahi ismim neydi?
&
Dümdüz yaşadık, şöyle bakılınca.
Çok üzüldük, inandıklarımız kandırınca.
Şureyi yanlış okuduklarını farkettiler, arkalarına varınca
Ne çok bey var? Sahi Osman da bey miydi?
&
Ne kadar pismiş bu para!
Ne kadar önemliymiş lanet olası statü!
İsmim zikredilmesin istemem uluorta.
Ne kadar güzelmış bir dost tebessümü...
&
Peşindeyim hala saf duyguların.
Enşesindeyim, elbet yakalarım temiz kalpleri.
Yağlı eli tutarım da, tutmam kirli elleri.
Muhayyel soruyorum sana: "Derdinin dermanı neydi?"

Muhayyel Gizliay

Sonbahar Silsilesi

Yüce dağların silsilesi dumanlar
Kar yağdı mı ola Erciyes'e?
İçlerine gömülen onca kupalar
Hayallerim vuruldu mu ola zincire?
&
Matemi keyif, fazlası zehir sonbahar
Niyetin yok mu ola gitmeye?
Kahve, çay; kitap mı okumalı?
Saadetin yok mu ola kar vermeye?
&
Ciğerleri temizleyen gündüz, dolduran gece
Baharım yetmez mi ola sır vermeye?
Avucuma dökülen rengarenk umutlar
Gökyüzün yetmez mi ola çizmeye?
&
Kesemin sivri zıpkını, bulutlar
Dualarım yetmez mi ola yağmur vermeye?
Kesimin birbirine benzeri olan kullar
Gönül razı mı ola herkesle sarılmaya?

Muhayyel Gizliay

Sözde Emekli

Eski bir ağabey,
Uzaktan tanışıklık ama kalpten bağdaşmıştık.
"Bir daha sevmem" diyordu,
Emekliliğini istemişti kalbinden.
Oysa ne hikayeler anlatırdı bize gençliğinden.
&
"Etme ağabey!" Diyemedim,
İnsan sevmeden nasıl yaşar?
"Yaşadığım mı zannediyorsun?" Dedi.
Seziyordum, çok severdi yaşamayı bile.
Biliyordum, çok iyi tanıyordu hayatı bile.
&
Umutsuzdu,
Telefon bile çekmeyen eski bir köye kendisini;
Hapsetmişti ve kitap okuyordu.
Bol bol kitap okuyordu, en zevkli anlar ise;
Komando olarak yaptığı askerlik anılarını dinlemektir.
&
İyi şair, öyle normal değil.
Bir kaç şiirini seslendirmiştim iznini isteyerek.
"Ağabey benden haberin var mı? Mühendis olacağım."
Demiştim, bikeresinde hadsizce!
"Duyuyoruz gardaşım seviniyoruz." Demişti, mütevazice...
&
O gün anlaşma yaptım kendimle,
Sevmekten asla emekli olmayacağım.
Sevecek hiçbir şey bulamazsam,
Gözlerim kapansa açılmasa bile;
Karanlığın o eşsiz ihtişamını seveceğim.
&
Çünkü o adam hiç vazgeçmedi sevmekten,
Hala da emekli edemedi sevgi dolu kalbini.
O kalp çalışmaya devam ediyor.
Prim çoktan dolmuş da, gün yetmiyor.
Gördüm cahil aklımla,
Sevda ehli insanların, sevgisi ömrü kadarmış...

Muhayyel Gizliay

Sükunet - 1

Muhayyel adını anmak bir yük
Bu yükü taşıdım yıllarca
Mahcup etme beni derdime
Eyleme başımı haneme çökük

Koynumda yatırmadım bir yılan
Yanımda gelmeye korkarsan ardımdan dolan
Soran olursa ismini korkma
Bende çok birisini kullan

Kulağıma okunmuş ezan "Samet" diye
Çok insana sarıldım ilmi var diye
İlim kibir getirmiş geç fark ettim dillerine
Bende hüzün çok heves edersen birisiyle oyalan

Sahici olun öteden belli yalanınız
Muhayyel mahkemelerinizde neden hep sanıyorsunuz?
Beni bana bırakın, değilim sandığınız
İlgilenmem, bir mi ayrı mı sapla samanınız

Sayrı düşmüştüm yirmi yaşında
Gıybet edilmiş o garibin başında
Benim yazımda bir kışım
Banane halınızdan tütüyorsa ocağınız

Gözlerim donmuş bir kul neticesinde
Varım yok olmuş, o senenin zemherisinde
Başımda anam kuzusunun derdinde
Ağama ses etmeyin o geçimin peşinde

Zordayken yamacımda olan insanlarla
Zirvede keklik avındayım bu sene
Düşüşte vurmaya kalkanlarla
Tenhada denk gelmek istemem gecelerde

Ben Muhayyel et ve kemiğimdir Samet
Ya birisini sev ya ikisini terket
Herkese gerek aslında bir sağlam tokat
Ben Muhayyel yumuşak yanımdandır Samet

Muhayyel Gizliay

Sükunet - 2

Ey benimle secdeye giden Allahın kulları
Ben arka safa geçince siz önde kaldınız
Sizin olsun memleketin asfalt yolları
Toprak yol bilmediğinizden, yolda kaldınız

Birle birin üç ettiğine menfaat uğruna inandınız
Biz iki olur dedik çıkarınız yoktu inanmadınız
Aman sizin olsun öylesi kazancınız
Tasıma banmayın benim aşım zehirler sizi

Yalanın vergisi yok yukardan attınız
Beni bana sorun, boşa haset hırsınız
Yılları sokaklarda geçmiş, gençliğinde dayak yer mi?
Hakkımda söylediğiniz her şey asılsız

Yumuşak başımı bilirsiniz gördüğünüz o
Ters düşmem sizle, siz atadan soy
Amma basarsanız sol kolumdaki kan verdiğim damara
Tanışırınız sakladığım kimlikle asi bir kul o

Padişahı da korkmam elçisinden de
Sadrazamından da korkmam kamçısından da
Dar ağacına da dururum namlunun önünde de
Sinamayın beni sonra yaptıklarımı ayıplarsınız

Velhasılı öfke iyi değil şiirin uzununu da sevilmez
Öldüğümde kabrimde dua edenler sizin yana gelmez
İyi anılmak için çektiğim bu sükunet çilesini
Bozdurmayın, ben suça sürüklenen bir çocuktum evvelden

Muhayyel Gizliay

Süleyman ile Muhayyel

Bir Süleyman vardı,
Hayali arkadaşım.
Onunla bir kale nasıl fethedilir,
Onu konuşuyorduk.
&
Süleyman ordu getirdi,
Ordu toplanmaya başlayınca;
Haber çoktan kale kumandanına,
Gitmişti...
Kale alındı, Süleyman iyi komutan.
Ama zayıat fazlaydı,
Kan oldukça dökülmüştü.
&
"Sen neredeydin?" Diye sordu bana Süleyman.
"İçerideydim." Dedim.
"Nasıl girdin?" Dedi.
"O an işime ne gelirse, o kılıkta."
Ben kale kumandanının yanına,
Kuşatmadan korkmuş,
Bir aciz gibi sığındığımda;
Süleyman ordusuyla harp ediyordu.
Benimse kumandanı düşürmem,
Saniyelik işe bakıyordu.
&
Süleyman şaşırdı tabi,
Açıklama yaptım;
"Ben, bizi futbol sahasına almayan,
Büyüklerin arasında faul yapıp;
Çok saha boşalttım Süleyman."
Süleyman o gün anlamıştı,
Kale en rahat içten fetholurdu.
&
Muhayyel düşler aleminde,
Süleymanla yine bir hikayede.
Uydurmaca hayaller ile,
Yine başka bir alemde.

Muhayyel Gizliay

Süleyman ile Muhayyel - 2

Yanımda bir gün,
Süleyman bir şiir açmıştı,
Eski bir şiir.
"Kapat!" Dedim.
"Bir daha da benim yanımda bu adamı açma!"
Süleyman şaşırdı.
Sesim yüksek çıkmış olsa gerek,
Nedenini sormuyordu...
&
Elimi omzuna koydum.
"Süleyman" dedim.
"Beni bu sevdaya düşüren adam,
İşte bizzat bu!"
Öyle bir sevdirdi ki bu sevdayı,
Öyle bir sevdaladı ki bizi buraya,
Kendisi başka yola gidince bile,
Vazgeçemedik, Süleyman.
Kapat, eksik kalsın.
Kapat Süleyman!
Ne bittiği için üzülüyorum,
O şaire olan ilgim, alakam, tutkunluğum.
Ne yaşadığı için sevinebiliyorum.
Kapat, boşver gizli kalsın.
Çünkü delice ezberlemişim.
O eski, ismi bile nutuk olan,
Başa sarıp sarıp dinlediğim albümü,
Her zerresinden süzmüşüm Süleyman.
Boşver benim yanımda dinleme.
&
Ondan nefret ediyorum Süleyman.
Ben kimseden nefret etmezdim değil mi?
Evet, ondan nefret ediyorum.
Çünkü, onu çok sevmiştim.

Muhayyel Gizliay

Sürgün

Kafamı kessen de çıkmazsın içinden diyordum
Bir gece yarısı azat ettim bu gönülden seni
Senden başkası olmaz diyordum
Ferman geldi elimden, dilimden sürgün ettim seni

O şehre bir daha varamam diyordum
Sokağındaki izlerini viran ettim senin
Birdaha oraya yaklaşamam diyordum
Mevlam orada huzurla yatırdı beni

Ümidini bırakma artık diyordun
Ümit, bağ kalmadı kestim hepsini
Memleketine bile gelmeyi düşünüyordum
Neresiydi unuttum inan ismini

Sevemem olmaz diyordum
Mevlam sevdirdi yeni birisini
Savaştaymış gibi zaferini kutluyordun
Artık bu kadar küçültme kendini

Rahat bir nefes al, artık sana olan sevgim kalmadı
Beni rahatsız ettin ama biliyorum ahım yarına kalmadı
Bana ettiklerin de yanına kalmadı
Şimdi bir başına avut kendini parayla, yanında seni sevenin kalmadı

Muhayyel Gizliay

Şefa

Güneş doğdu kısıldı gözlerim
Büyükler uyandı azaldı sözlerim
Yıllardır her mezarda su gezelerim
Anlamam nasıl insanım ben beni
Anlarım candan ötedir sevdiklerim
Anımsarım, o; öte odada severdi sesimi
&
İncelemiş bilek...
Bir kemer daha sıktım
İsyanım yok hiçbir işe
Kırgın değilim hiçbir deyişe
Özlemim dağdaki kızıl yemişe
Ağlarım, o; öte duyardı selimi
&
Bir esmer melek bozdu arayı
İyi bildi vicdanla oynamayı
Yapamadım, ne yapayım?
Vidansız olmayı...
Yerdekine hiç ikiden fazla vurmadım
Gariban değilken de gariban ezene uymadım
&
Tanrı tek değil midir?
Tengri Türkçe Allah arapça...
Her kitap ekseri doğru değil midir?
Ve ben çok sonra anladım
Ve ben çok, çok sonra farkına vardım.
Benim onlarla inandığım..
Tanrı da, Tengri de, Allah da,
Bir değildi..
Çünkü;
Benim Tanrımın, benim Allahımın
Parası yoktu; şefaati vardı, şefkati vardı..

Muhayyel Gizliay

Şehir Tilkisi

Bir tilki gördüm dün gece
Hemde şehrin merkezinde...
Kahverengi, gözleri kapkara
Gecenin zifirisinde
Hem de şehrin merkezinde...
&
"Ne yapıyorsun?" Dedim.
"Sen mi kurnazsın yoksa ben mi?"
Kayboldu gözlerimden birden.
O ezbere birdiğim sokaklara gitti
Peşinden gittim bi süre,
İzini kaybetmezdim belki ama;
Yakalayamayacağımı anlayınca vazgeçtim,
Takip etmekten.
&
Hayat da bazen böyledir dostlar,
İnsan hisseder o işin olup olmayacağını.
Bile bile yaparsan, yorulduğunla kalırsın,
Ve önceki şiirde anlattığım gibi;
Dilediğin kadar uyu, alamazsın uykuyu...
&
O gördüğüm tilki,
Kayboluverdi,
Gecenin zifirisinde;
Hem de şehrin merkezinde...

Muhayyel Gizliay

Şuuruna Saklanan

Ne mutlu bana yüzüme baktıysan.
Ne mutlu bana muhatap aldıysan.
Ne mutlu bana kızıp darıldıysan.
Ne mutlu bana hala aşkımın yanındaysan.

Ne hoş bana hala yanımdaysan.
Ne hoş bana yanındakilerden ayırdıysan.
Ne hoş bana beni bir kez kayırdıysan.
Ne hoş bana bizim için yorulduysan.

Ne can bana canım olduysan.
Ne can bana canına vardıysam.
Ne can bana cenkinde vurduysam.
Ne can bana cemalinde nur olduysam.

Ne gün bana bahçende bittiysem.
Ne gün bana emrine uyduysam.
Ne gün bana gülerken gördüysem.
Ne gün bana alnından öptüysem.

Ne huzur bana huzuruna geldiysem.
Ne huzur bana hazzına eriştiysem.
Ne huzur bana hanene girdiysem.
Ne huzur bana hakikatine iliştiysem.

Ne zordu bana sensiz günler.
Ne zordu bana ıssız geceler.
Ne zordu bana bizziz secdeler.
Ne zordu bana kesiksiz cümleler.

Ne güzel şimdi bana uykular.
Ne güzel şuurunda saklanan kuytular.
Ne güzel şanında oturan yavrular.
Ne güzel şerbetinde yapılan tatlılar.

Muhayyel Gizliay

Tastamam

Ben ben değilim
Bir sigara verin belki sakinleşirim
Ben paslı bir bıçak değilim
Bilemeyin beni keskinleşirim

Ne acılar geçti başımdan
Sizde gidin, bununda üstesinden gelirim
Ne ölümler geçti yamacımdan
Vallahi Azraile ben sadece gülümserim

Ufak bir defterim, birde eskimiş kalem
Temizliğini yazamam gökyüzünün kirli mürekkeple
Biraz hazırlanıp, çalışmak lazım
Yuva kuramam bu talebelikle

Ben bu diyarın insanı değilim
Bir tutmayın beni kültürle
Ben it ağızına atılacak taş değilim
Sınamayın beni öfkemle

Muhayyel sebebi nedir hırçın mısralarının
Kalem kendi yazar ahvali, ben sadece elimde tutarım
Kırdılar mı hevesle sildiğin camlarını yarınlarının
Kaldığımız yerden devam, eksik olsam da tastamamım

Muhayyel Gizliay

Tayyare

Ey tayyare selam götür ona çok özledim
Belki seni görür de el sallar selamımı alır
Ey dört duvar şahitsiniz
Selamım alınsın diye yollamadım

Kimsesiz değilim burada vardır elbet birileri
O değil midir zaten kimsesizin herkesi
Dosdoğru bir yolda yürüyemeyesen de
O değil miydi Muhayyel, koruyan hep seni

Binlerce kusur ve günah içinde
Bir dost sırrımı duydu, duydum dostu da duymuş
Günahım var günah içinde o hepsini bilirken
Bilirim o saklar, dostlar duyurmuş.

Yapayalnız değilsin anla artık bunu
Güneşin batışı, doğuşu, kuşlar ve kelebekler
Hepsi bir nizamda anla artık onu
O dur ki piyonken şah eder kulu

Bir garip aşıksın, memleket aşığı
Bu memlekettten başka yerde bu kadar görmedim ağlayanı
Başımıza ne belalar geldi azizim
Ne zaman bıraktık o zaman ağlamayı.

Muhayyel Gizliay

Teneşir

Bir kurşun sesi duydum bu gece uzaklardan
Gönlümdeki yaralı ceylan vurulmuş
Bakma bana öyle azizim ben acizim
İçimdeki hevesler çoktan durulmuş

Bir kırık kalemim var
Yazıyor yazdığı yere kadar
Gam, keder onlar zaten bu ateşe har
Yanacak bu liman gittiği yere kadar

Karanlık geçmişin, aydınlık yarınlarındayım
Ben bir gencin uzanamadığı daldayım
Yıkık virane binaların içinde
Ben insanların girmeye çekindiği sokaklardayım

Bıraktım artık, bakmıyorum arkama
Kırk hekim derman olamaz bendeki yaraya
Yoruldum, akmayı bırak hayrım yok damlamaya
Ben insanların yapmaz dediği günahlardayım

Muhayyel belli artık bir teneşir paklar seni
Saçların dağılmış yüzünde morluk izleri
Korkmuyorum ölmekten hiç korkmadım da
Ya çok üzersem annemi?

Hikaye başından belli, yaşa ve öl
Ben bu hikayenin sonlarındayım
Önümde dursada upuzun bir yol
Ben hep diğer yollardayım

Anlamaya çalışmayın beni, beni hiç anlamadım
O kadar yokuş çıktım bir yaylaya varamadım
Çırpındım durdum bir mil yukarı uçamadım
Ama zaman hızlandıkça ben bir hayli yavaşladım

Muhayyel Gizliay

Tepkisiz

40 kat yorgan örttüm üstüme
Ne soğuk geliyor ne sıcak
Hislerim alınmış gibi, tepkisizim
Ağzımı ne bir kul açabiliyor ne bıçak

Duymazdan geliyorum yaşananları
10 sene anlattıp işe yaramadığından
Vazgeçmiş gibi gözükürken uzaktan
İçin için vicdanımı yiyor sert kışlar

Bağışlayın, bu kadar sevdiğim için
Pireler için yorganımı yakmadığım için
Hicbir şey olmamış gibi yaşadığım için
Bağışlayın cemaat, çok sustuğum için

İşe yararız belki bir gün ümitliyim
Belki bir gün bir muhatap buluruz hayallere
Biledim sükunetimi, kılıcımı kınıyla gömdüm
Kandırdım kendimi, gömdüğüm yeri unuttum

Çare yok, çekeceğiz şimdilik
Biliyorum güneş bizim içinde doğacak
İşime yarıyor rolünü yaptığım delilik
Bir kanat bir gün hepimizi kollayacak

Vakti varsa, vakti ne zaman?
Daha kaç sigara sonra aydınlanacağız?
Daha kaç dişi kasmaktan kıracağız?
Muhakkak bir gün dallanıp, budaklanacağız

Muhayyel Gizliay

Tıp Fakültesi

Sabah saat yedi,
Soğuk bir şafak,
Öyküleyici anlatım,
Betimlemelerle destekleyici,
Konum, araştırma hastanesi...
&
Burada geçen mesailerim
Acıdan çok şükrü öğretti.
Başa gelmezse,
Adam olmaz dedirtti.
Bu fakülte varya bana,
Burayı bile cennet ettirdi.
&
Saat ilerledikçe insan çoğalıyor.
Koltuklarda bolca uyuyan var.
Keder çoğaldıkça, saf sıklaşıyor.
Solumdaki iki adam hararetli,
Devlet ve din konuşurken;
Sağımdaki adam,
Sakince sırasını bekliyor.
&
Yaşlı kadınlar, genç kızlar,
Genç erkek bir benim herhalde...
Yüzü gülen yok,
Acıya gülen bir benim herhalde...
&
Muhayyel ile bir üniversite hastanesi,
Aşınayım, bu duvarları çok süzdüm.
Bu koridorlarda çok sel sürdüm.
Tetkit için beklerken,
Kanımda azalan nikotine yenik düştüm
Muhayyel ile bu fakülte de,
Solumdaki hararetli adam gibi,
Çok adam gördüm.
Gördüklerimi unutma uktesi için geldim.
Ben bu aşkın, ateşinin;
Üstesinden az da olsa geldim.

24.10.25 / Tıp Fakültesi

Muhayyel Gizliay

Tüten Bir Ocak

Ne mutlu sana tütüyorsa ocağın
Çayını karıştırıyorsa kaşığı
Mevlam göstermesin kimseye, zordur hayat
Çocuk görmemişse kucağın

Evlilik zor ıştır, sevgisiz olmaz
Olur olmasına da kalbin dolmaz
Şevdiğini alan kafanın
Üstünde ak saç bulunmaz

Kurulunca düğün dernek sofralar donatılır
Karşıdaysa düğün balkondan sarkılır
Okuntu verilmeyenler gelmemekte haklıdır
Davetsiz yere it gider azizim kul uğramaz

Çok oldu bir düğün görmeyeli
Şağdıçı kandırıp damadı vermeyeli
Gece sonunda çorbacıya gitmeyeli
Hesap yoktur içene kimse elini cebine atmaz

Ne o muhayyel evlenesin mi geldi?
Elbette gelecek bu Allahın emri
Başkasını sevemez dediğin gönül
Bak nasılda seviverdi

Muhayyel Gizliay

Ufak Türkmen Çocuğu - 1

Faşist dedi eşim dostum akrabam
İtin biri oluverdim bir anda
Ufak çaplı bir reis
On beş yaş esintisi
Sana "itin biri" diyecekler diyen şaire
Çok sevmekten sevgim öfke oldu
Memleketin en büyük şairlerinden olan
O adam,
Çocukluk aşkımdı,
Mazim oldu.

&

Ezbere bilirim halen şiirlerini
Silinmiyor hafızadan
"Vatana, bayrağa yemin olsun!"
Dediğim ayazlar,
Kül etti emeğimi.
O eski şairin eski hali,
Hala titretir yüreğimi.

&

O ufak Türkmen çocuğu
Onunla sevdalanmış,
Yüzü onunla şekil almış,
Parmakları onun dediği hale gelmiş
Haberini alınca gözlerine kan oturmuştu

&

O ufak Türkmen çocuğu
Vazgeçer gibi görünürken o sevdadan
O sevdıyla mum gibi,
Erirken aydınlatmış
Eridiğini değil yandığını unutmuş
Sonra tek tek herkesle konuşmuş
Yok demiş alakam, yok demiş artık o sevdam!
Ta ki,
Bir yeni tanışıklık Ergani uşağı
"Bak mesela sen Ülkücüsün"
Diyene kadar...

Muhayyel Gizliay

Ufak Türkmen Çocuğu - 2

Bendim o ufak Türkmen çocuğu!
Üstlendim kutlu bildiğim davamı
Götürdüm alakalı alakasız, o yere eş dost akrabamı
Hepsi "Hiç anlattığın gibi bir yer değil." Dediler
Hepsi, bunlar sadece sigara iciyor,
Sadece kavga ediyor,
Bide sessizce küfrediyor,
Bunlar ne böyle dediler.

&

Benim onlara anlattığım
Dursun idi, Fırat idi, Muhsin idi
Dostlarım,
Ben şimdi size böyle adamları nereden bulayım?
Affedin dostlarım
Muhayyel şimdi size,
Böyle zamanda,
Böyle adamları nereden arasın?

&

Kırılmadık üç beş heves daha var
Heybemin en saklı yerinde
Sorsan söylerim onu da
Bir soğuk kış gecesi
Köşe başında yapılan gbt de
Sorsan soylerim ama sorma,
Bırak avunduğum son heveslerim bana kalsın
Bırak o gri eski arabaya yüklediğim
Yüz elli kilometre boyunca bitmeyen
Konuşan, söyleyen, o meşhur şair
Bende yeri eski kalsın.
Bırak babamın,

-

"Değiştirmedim de, bitmedi de."
Cümlesi, trajedik bir anı kalsın.

&

Muhayyel kurdun yine kafanda
Düşer alemi nasıl? Hava nasıl orada
Yat yat bitiremedim gezmeyi
Hayallerim arasında bir kartal misali süzölmeyi
Bırakma sen ağabey rüyama girmeyi...
Muhayyel atamadın yine kafandan
Düşer alemi nasıl? Var mı oradan sevdiğin?
Hayalimdeki herkes olduğu gibidir,
Olmak istediği gibi değil.
Yaradılanı yaradandan ötürü severken,
Kin, nefret, söz konusu bile değil.

Muhayyel Gizliay

Usta ile Çırak

Ne kaldı geriye ustam?

Ben bir garip çırak...

Diyardan diyara savuruyor,

Dert yelleri.

Aramadım değil, aradım;

Köşebucak umuda rastlamayı,

Ya ben köreldim,

Ya da sen sildin terini ustam.

&

Yapı, yerinde duramaz.

Böyle bahşetmiş yaradan.

Lakin Bayezid değilim ki,

Yıldırım olayım.

Her ışıltıyı benlik ışığımdan,

Çok umursadığımdan,

Varsın olsun kaleminde,

Umursamaz olayım.

Gözümdeki karanlığı,

Bir sen yazarsın,

Birde Atîd yazar ustam.

&

Akrabalar Samet çok yangılı der,

Yangılı bizim yörede,

Büyük ile küçüğü sayıp sevene denir.

Bilmeyen Muhayyel çok yargılı der,

Yargıyı bu dile sevgi pırıltısı koyar.

Ben saki değilim ustam,

Bıraktım tüm sarhoşları,

Yıkıldığı yere gitsinler.

Ama ben senin,

Kurşun kalem, atölyenin tozuyum ustam,

Yaşayabilmeye çalışma tarzım,

Teşbihime kurbandır.

&

Ne olmuş,

Biraz saç ağartıp, bel büktüysek?

Değmez miydi sevmemeye?

Ne olmuş,

Gençlikte bu sevdaya düştüysek,

Yanlış mıydı,

Doğru öğretilen yanlış gördüysek?

Ya da suç muydu şiirlerime,

Biraz yaşayıp bolca güldüysek?

Kalp kanaması,

Gerçek anlamda olsaydı,

Çoktan köyünümün yukarisına,

Gömülmüştüm ustam.

&

Muhayyelim yolcudur geceden,

Yolculuk mesken edindiği gurbete,

Riyakarlık yok bizim dekorsuz sahnede,

İlim öğrenmeye çok iskemlede oturduk ustam.

Muhayyel Gizliay

Uzakta Arama Beni

Çok ışıklı bir şehrin, yıldızlı sokağında
Uzaklarda arama beni, diz çok soba başına
Sevda yelleri eserken 20li yaşımda
Korkma, boğulmam deniz kıyısında

Tanıştırayım, ben Muhayyel kederin elçisiyim
Kara gözlerinin korkusuz tetikçisi
Eğitimimle ilgilenme ben bu çağın esiriyim
Bu sevdanın da en gizli seyircisi

Beş kelime az geldi iki kıtaya
Yakışırım yanına, hani çay gibi sigaraya
Gülmeyi unuttuysan dert etme hatırlarız
Aklındakileri sor, kalbinde merak kalmaya

Tatlı şeyleri seymem, ilacımdır acı
Gel al da yüreğimden başına tak tacı
Ben tutarsam elini, başkası dokunmaz tenine
Memlekette bilirler, Samet burada kiracı

Yarınlar umut dolu, dün de kaldı kederler
Göz göze gelem gelir bence gidenler
Geçmişte dönmeyi istediğin hikaye varsa da
Cevap verme bu şiire kaybolur kelimeler

Muhayyel Gizliay

Ümit Bitti Yakup

Ben ümidimi kestim artık senden
Boşver telefonlarımı açma Yakup
Dostluğumuz meğer bitmiş ezelden
Sen çıkmamış bir can değilsin, ümit kalmadı Yakup

İnan bahsettim herkese senden
Bir çok insanın duasını aldım
Memleketin memleketime yakın olsaydı
İki gecede bir yanına varırdım

Benim elimden bir şey gelmiyor
Sen bir dal bul tutacak düşme Yakup
Boğaz büyük doymuyor, baş büyük sığmıyor
Kendine hayırlı bir eş bul Yakup

Az sigara iç diyemem sana
Biliyorum tek haz aldığın şey
Kendi kendine konuşma diyemem sana
Bilmiyorum bize anlatmayıp kendine anlattığın ne?

Yakup, yolun yokta; olursa açık olsun senin
Hikayemdeki en hüzünlü insansın
Şöyle bakınca ne kibrin var ne kinin
Kanaat getirdim sen, sana sınavsın

Muhayyel Gizliay

Üniversite de bir Diyarbakırlı

Universite de bir Diyarbakırlı
Esmer, ince, uzun...
İsmi de bir peygamber ismi...
Elinde bir tabaka, üzerinde Che Guavera...
"Bana da sar" dedim şu tütünden
"Al kendin sar" dedi uzattı tabakayı
Ben bilmem dedim sarmasını,
Sararsan içerim...
"Valla Samed kimseye sarmiyem normalde
ama sana saram"
O gün arkadaş olduk...
Dediği doğru kimseye sarmadı benden başka
Onun parmaklarının değdiği çarşaf,
İçindeki kıyma tütün...
Lezzeti bambaşka...
Geçenlerde sordum "hani oğlum o tütünden yok mu?"
"Valla bulamıyorum ondan ha
Ama bu da güzeldir Samed."
Onun parmaklarının değdiği her tütün içilir.
Onun,
"Samed normalde Kayserilileri sevmem ama
Sen başkasın." Deyişi bir sahte gülüşe bedel.
Bizi ayıranlar rahat yatarken,
Doğudaki samimiyet lezzeti,
Toramanın yarısında bedel...

Muhayyel Gizliay

Üzme Artık Kenini

Yıllanmış acıları ortaya seripte
Üzme artık kendini
Çayın yanına tütünü meze edipte
Yakma geceleri kendini

Eski çilelerden konuşarak
Dertsiz başını ağrıtmı
Mazideki hatalarla atışarak
Yorgun gözlerini ağlatma

Toplanmış sofraları sererek
Artıklarını ayıklama
Günahlarını candan severek
Sevaplarını yabana atma

Muhayyel geçmişini düşünmekten
Yaşayamamıştın geleceğini
Sabit yerde durmaktan
Unutmuştun göçebeliğini

Ey akıllı olan mahlukat
Vazgeç artık şu değiştirilmeyen geçmişten
Ben doğru yola getirdim kanaat
Geçmişini unut, bu günü yaşa; zaman ayır gelecekten

Muhayyel Gizliay

Vakit Yanlış

Karlar yağdı sağlarıma
Yağmur doldu gözlerim
Genç yaşta büküldü belim
Her şey doğru da vakit yanlış

Ümitler dün de kaldı
Keder besliyor yarınlar
Artık gizlendi bazı yaralar
Her şey tamam da vakit yanlış

Gençliğin sefasını süremedim
Bu cefayı beğenmedim çekmem demedim
Heba oldum amma iti kurdu dinlemedim
İt kurt haksız da vakit yanlış

Kapıma geleni boş çevirmedi
Hiç bir kimseye öte git demedim
Ben kader gibi gaddar elçi görmedim
Kader doğru da vakti yanlış

Morardı gözlerim uyku bilmedim
Yoruldu dizlerim yol uzun gelmedi
şarardı benzim ölüm ırak yere gitmedi
Ölüm hak da gençliğe yanlış

Muhayyel doyasıya gençlik görmedi
Dünyaya birdaha gelmeyi de zaten istemezdi
Gözlerindeki yorgunluk uzaktan izlenirdi
Bunları yaşarken daha yaşın 25 bile demedi

Muhayyel Gizliay

Vay ki ne Vay

Senide mi korkuttum,
Adam gibi sevişimle?
Sende mi çekinir oldun benden?

&

Seni de mi tedirgin etti,
Bu süngülü bakışlar?
Sende mi kaçır oldun geçmişimden?

&

Vay ki ne vay...
Sıcak bir soba başı;
Dört arkadaş, çay demini almış.
Herkesin hatrında kalan bir isim.
Sen herkes olamayacak kadar,
Gizlisin...

&

Uğruna şiir yazıldığını bilsen,
Belki küçümserdin.
Oysa sen şiirleri çok severdin.
Bilirim, içten gülerdin.
Bunca elimde solan gülden sonra,
Seni elime almaya niyetlenemedim.
Vay ki ne vay...

&

Biraz aksak bakıyorum sana.
Sivrice dikenler üzerinde,
Yıllarca yürümüşken,
Nasıl sana dümdüz gelmemi beklerdin?
Oysa sen her şeyi yıllardır bilirken.
Bir gün geleceğini bilsem,
İnan yorulmam beklerken...
Hiç gelmeyeceğini bilsem,
İnan beklemek de acıtmazdı,
Bir meyil görsem.
Vay ki ne vay...

&

Buz gibiydi ikimizin de eli,
Aldanıp oturmuştuk; kışın güneşine.
Az buçuk anlattırdım sana kendini;
Saatlerce dinledim, tatlıydı dilin.
Bunların sana yazıldığını bilsen,
Belki küçümserdin,
Belki arkadaşlığımızdan bile vazgeçerdin.
Sen El - Aziz memlektin seheri,
Ben Toraman'dan zemheri.
Belki hiç olmazdı ama,
Neden olacak gibiydi?
Vay ki ne vay...

Muhayyel Gizliay

Vazgeçtim O Yardan

Vazgeçtim o yardan,
Döndüm arkamı.
Esas aşkım sanmasın ondan,
O varken yar mı vardı?

Vazgeçtim, dedim olmaz!
Buldum bir bahane, en sağlamından.
Tersmişiz dedim birbirimize,
Ben diledim, sen de af dile heba olan bunca yıldan.

Her yönünden çektim acısını,
Kalmadı geriye sevginin yalancısı,
Samet, çok oldu o yarin kiracısı,
Mesken tutan, meğer girmiş kanına...

Dokunmaya kıyamadığıma,
El, eli değmiş üstadım elleme bana.
Değişivermiş soy ismi, soyuma çalma kara.
Kalmadı yolu, gömdüm yıllarımı; amansızmış çabam.

Muhayyel Gizliay

Yâdigar

Bir sazım oldu yadigâr
Titrerken ellerim parmaklar vurur mu tele?
Bu canım oldu bahtiyar
Kısılrken gözlerim kirpikler değer mi yâre?

Başımın tacısın ey yâr
Hastalığımın ilacı
Sen de bu şehirde kiracısın
Bize bizden başkası yabancı

Aldım gönderdiğin armağanı
Maziyi sorma, kalmadı tutunacak yanı
Âşık mâşuğu yanı yanayken de özler
Halâ bilmedin mi sevdamı?

Duygusallığı uzatmadan işe bakmak gerek
Talebelelik bitsin yaşa eş gerek
Soy soylanıp, boy boylanınca
Sonrasında bize her yer memleket

Kalp kırıldıysa düzelir
Bel büküldüyse ağaç yaşken eğilir
Dil dikenliyse yalan söylemeye seğirir
Muhayyel der ki; derman tabipde değil
Kalptedir.

Muhayyel Gizliay

Yakınma Yanma ile

Gazı bitmiş çakmaklarla doldu çekmecem,
Bir hikayede binbir türlü ah çekince.
Gözlerim kısıldıkça arttı endişem,
Bir Muhayyel bir Samet, kimlikler değişince.

Yargısız infazların tam ortası.
Tedirgin etmiyor dostun yargısı.
Muhayyelin bu sıkıntı değil ilk göze aldığı.
Sağda solda, gençlik; kaçamak algısı.

Her şeyin farkındayken herkesten farksız.
Sevdiklerimin bildikleri üç senedir asılsız.
Yalan söyledığım sanılır, olduğumdan yalansız.
Çağın hastalığı, güvensizlik yay gibi; pervasız.

Yakınmalar yanmalardan değil yalandan sanılır.
Kamera karşısında neslim, kasılır.
Pahalı kıyafetler ucuz ortamlara saklanır.
Dışında olunan her şeyin zihin farkındadır.

Sürekli pahalı arabalarla çekilen fotoğraflar.
Boldur yol yemez Nazmi ve Seyfo dayılar.
Modern gayrimeşru, sözde sokaktan şarkılar.
Bu devirde daha çok inan Al Capone'lar

Yaratılan, suç havalı algısı.
Unutmadım, o öldürülen efendi çocukları.
Duyasın gelmez, denk gelmezse çocukların.
Ben dert bölücüsüyüm, gözü yaşlı anaların.

Muhayyel Gizliay

Yalnızlık İsteme

Bırakma kendini bir başına kendi kendine
Dünya bu sağı solu belli olmaz
Yalnızlık onun sıfatı, sen edinme
Yalnız taş duvar olmaz

İki kişinin bildiği sır değildir
Arkadaş olur, ondan başka dost olmaz
Dünya hali garanti değildir
Bu günün iyi olur, yarın dünyada yerin olmaz

Yıpratma kendini anlık heveslerle
Günah, günahdır azı çoğu olmaz
İnanma çok söz söyleyenlere
Çok laf yalansız olmaz

Vazgeç deli hırslarından
Başına felaketten gelecek felaket geri durmaz
Kötülüğün dokunmuşsa da insanlara
Başına baykuş yuva yapar, keklik bulunmaz

Muhayyel nedir beklentin dünyadan?
Sağlıklı yaşam, kısa ölüm
Kısa ölüm nimettir, herkese verilmez
Bu dünyadan öyle, arkana bakmadan da gidilmez

Muhayyel Gizliay

Yan Yana Yattılar

Yan yana yattılar,
Eşşeköldürenin yamacına.
Ben bile kabul edemedim hala,
Babam, birinin omzunda büyümüş;
Birinin sırtında, nasıl kabul etsin?
&
Ailenin büyüğüdü ikisi.
Biri diğeri olmadan yapamazdı, yanına aldı.
Vakit çok geçmeden,
Gece amcaoğlumla bir ateş daha yakıldı.
Tekrar Sübhaneke de "ve celle senâuk" okundu.
&
Atlatamadık hala, geçer mi bilmem.
Köye varınca kapanan kapı açılır mı?
Sönen soba yanar, baca tüter mi?
Beyaz şahin kapının önünde durur mu?
O iki el tekrardan öpülür mü?

Muhayyel Gizliay

Yare Giden Mektup

Al bu mektubu, tez götür.
Yare iki sayfa söz götür.
Beğenir, gülerek götür.
Aman! Yare bolca selam götür.
&
Dereden iki testi su götür.
Kirpiğimden ıslak tel götür.
Cebimden parlak yıldız götür.
Aman! Yare çokça benden götür.
&
Bahçemden taze gül götür.
Mezarlıktan al, karanfil götür.
Gömleğimden iki düğme götür.
Aman! Yare her türden armağan götür.
&
Gecemden siyah götür.
Geçmeden, köprüden taş götür.
Atımın ayağından dört nal götür.
Aman! Yare hızla sevinç götür.
&
Kutumdan saat götür.
Çulun altından çıkmak götür.
Çölümde taze toprak götür.
Aman! Yari üzmeden götür.
&
Tarlamdan pamuk götür.
Tavandan kitap götür.
Tavadan demli pilav götür.
Aman! Yare demeden götür.
&
Unumdan ekmek götür.
Uykumdan pay götür.
Uzağımdan yakın götür.
Aman! Yari görmeden götür.

Muhayyel Gizliay

Yarım Kalan Kilim

Muhayyel derdi dünya olanın,
Dünya kadar derdi olur demişler.
Peki derdi derde olanı,
Niçin söylememişler?

&

Puslu bir hava,
En sevdiğim yerinden mevsimin.
Umut bir yere olmaz,
Sinyalini verdim cahilliğin.

&

Muhayyel bizde biliyoruz,
Bir günde düzelmeyeceğini her şeyin.
O zaman hesabını nasıl vereceksin,
Çürüttüğün ciğerlerin?

&

Şehrin en tepesinden seyri,
Hep bir hoş gelir bana.
Gündüz vakti matem seyri,
Hep bir loş gelir bana.

&

İçin neden doldu Muhayyel?
Utanmasan yaşından, ağlayacaksın.
Neden kızardı alnındaki iz,
Utanmasan bu kışından, yanacaksın.

&

Şifa bekleyerek, yemem.
Zaten ben bal da sevmem.
Ağzımızın tadını düzeltmeye,
Acı kahve ver, kaymağa gelmem.

&

Yasaklayalı çok oldu, haber okumam,
İçim rahata ermeden,
Eskittiğim seccademe dokunmam,
Yüz bulmadan gelen haberden,
Ben oturupta, yorgun gözlerle;
O kilimi dokumam.

Muhayyel Gizliay

Yasal Olmuş

Yasak olmuş, ezbere bildiklerimizi söylemek.
Bu gün ite it demek yasak olmuş.
Yasal olmuş, menfaat için insan sevmek.
Adama adam demek yasak olmuş.

Savunan kalmadı yalın emellerimizi.
Soran yok, uykusu seyrek gecelerimizi.
Ah yığidim, yasal olmuş riyakarlık.
Kaldırılmışlar yasağını, meşhur olmuş yalancılık.

Eksik bırak doldurma, demsiz kalsın çay.
Biz suya karışan her şeyi güzel bildik.
Yalnız bırak beni, gülümseyip inandırma.
Biz, bu gün bizi vuranları; eskiden hep büyük bildik.

Delil deşik sırtımız, yara bere içindeyiz.
Belki bir ışık görsek, onun sevincindeyiz.
Çok şükür Allahım, biz sadece senin secdendeyiz.
Doğrular önümüzde, biz hep bir adım gerideyiz.

Muhayyel Gizliay

Yazları Küçüktoraman

Kışlarını severim köyümün.
Yazları pek samimi gelmiyor.
Yılları yoklukla geçmiş Küçüktoraman'ın,
Sonradan görme yabancılaşmış çocukları,
Hiç bizim oradan çıkmışa benzemiyor.
&
Ben istisna göremedim akranlarım arasında.
Sanki Türklük kalmamış mayasında.
Çeker yalnız otururum gitmem yanlarına.
Patavatsız çok bilmişliğe sabrım yetmiyor.
Atalardan miras öfke, sabırla bazen geçmiyor.
&
Hepsi birisinin Torunu, dedelerinin ismi.
Onlarda muzdarip, töre adet bilmemelerinden.
Bizim çocuklar kovalar kızlarını, kurtuluş umudu.
Ne yapsınlar? Gariban, adam yerine konulmuyor.
Euro her zaman TL den tatlı geliyor.
&
Ben hiç dönüp bakmadım o kızlara.
Kapalı bir kutu içinde geçirdikleri yaşam,
Sohbet etmeye elverişsizdi, keyifsizdi.
Sadece zevk - ü sefa için yaklaşıncı,
Hayvandan fark ne kalıyordu?
&
Lüks arabalarda geçirilen ruhsuz gençlik.
Bir tane oturup konuşabileceğe denk gelmedim.
Yüksek gördüklerinde kendilerini,
Sopa atmaktan geri gitmedim.
Para ve sözde rahat yaşam uğruna,
Girilen aşk görünümlü mantık ilişkisi,
Rollerine hiç girmedim.
&
Kendi akrabalarımın da bir çoğunu sevmem,
Ayrımcılık yapmadım.
İnsan her yerde insan, istisna adam zor yaşar.
Birisine sormuş bulunduk, uzaktan akraba.
"Değdi mi?" Dedim. Onca yıl Avrupa da.
"Değdi, şimdi bak şu kocaman yer hep benim."
"Hangisini götürebileceksin?" Diyemedim.
Ya da "Sen gidince buralarda kim oturur?"
Hepsi bir avuntu...

Muhayyel Gizliay

Yeni

Seneler sonra gittim semtime
İsmine yeni derlerdi tam yeni olmuş
Tanıyamadım baktım geceye
Oradaki gece öte semtin gecesiyle bir olmuş
Soğuktan suların donduğu...
Baştan sona karbonmonoksit koktuğu...
Siren seslerinin çok olduğu....
Kaderin ise bize güldüğü
O ismine yeni dedikleri mahalle
Tam yeni olmuş
Çıkamaz sokaklarımıza gelirsek
Kentsel dönüşümlerle dolmuş....
&
Herkes yerini bilir
Mahalle maçlarına gidilir
Özlenen,
Kaybedenin nizam çıkarması olsa gerek...
Kaybedilen,
Beyaz şahinlerin atmosferik sesi mi yoksa?
Yenilenen ve yeni inşa edilen,
Yüksek apartmanlar, taze yollar, modern kullar...
Benim özlediğim soba tütmesiydi
Benim özlediğim ayak donmasıydı
Benim özlediğim dost sarılmasıydı
Benim özlediğim takviye atılması,
Benim özlediğim top oynanması,
Benim özlediğim bilye çalınması
Ve galiba benim özlediğim,
Mazide bırakılan masumiyet,
Mazide bırakılan sadakat
Mazide bırakılan dürüstlük
Mazide bırakılan gösterişsizlikti
Benim istediğim eski hayallerle
Yeni hayatı harmanlayıp
İkisi bir arada bir kahveydi.....
&
Keşke semtimin eski halini hiç görmeseydim..
Keşke semtimin yeni halini,
Eski ben ile görmeseydim...

Muhayyel Gizliay

Yeniden

Yeniden rastlaşalım, herhangi yerlerde.
Mesela sadece müdavimlerinin bildiği,
Yol üstü çay ocaklarında,
Selamlayalım güneşi.

Yeniden değsin gözlerimiz birbirine.
Sanki ilk defa görmüş gibi,
Köpürsün yürek ırmağımız.
Yıkansın tüm sevenler içinde.

Yeniden doğalım biz seninle.
Parçalansın ay orta yerinden.
Varsın Muhayyel yaralansın en derinden.
Vurulsun tüm avareler en sevdikleri yerinden.

Muhayyel Gizliay

Yetmez Mi Artık?

Üstüme gelmeyin dostlarım
Biliyorum tergeyemedim hatalarımı
Ben içimi çeke çeke ağlarım
Konuşmayın, Allah'a bırakın günahlarımı

Sizler gibi olamadım, üzgünüm
Ben eğri sandığınız oktan daha düzgünüm
Kader denilen kardeşe dünden küskünüm
Hep açtınız, biraz örtün ayıplarımı

Temiz yol bulamadım ki gideyim
Dikenlere basa basa yürüdüm gık demedim
Kendimden köşe bucak kaçtım bir yere gelemedim
Herkes duyurdunuz, bırakın bana kalsın son hatalarım

Daha kaç vilayet kaçayım sizden
Medet umacak adam değilim hocadan azizden
Bir farkımı bırakmadınız zaten acizden
Bari yaramı tuzlamayın durun, onu da kendim sarayım

Muhayyel Gizliay

Yoklama

Şöyle geçen seneleri yokladım
Ne çok güvenmişim herkese
Belki hala öyledir güven meselesi
Ama düzeltemeyeceğimi anladım her şeyi
&
Bir köşe bulur otururum
Bir dosta sarılır, bağı dererim
Uç dört kendinibilmezi seyrederim
Ne güzel, bazı korkmuş zikredilirim
&
Korkuyu Deniz gibi kerbelada atmadım
Ötükenin yokuşunda Çinli katuna kanmadım
Cengiz Han gibi köy bağ bahçe yakmadım
Düşmanım yok, ben kin tutmadım
&
Korku göz gördüğünden beri yok
Fazla özgüven çok sille vurdu
Yanaklarımda sıkılacak yer kalmadı
Öfkeli mizaç yerini iyimser hale bıraktı
&
Işıklı caddeler, karanlık sokaklar...
Dağ, bayır, kurt ve kuş sesi...
Lüks arabalar, kara motor doğan...
Hepsi birdi bana, samimi bir sesin kaderiyle...
&
Beraber açlığı gördüklerimle,
Kuruldu hep leziz sofralar.
Beraber acıyı yaşadığım adamlarla,
İşlendi hep en kötü günahlar...
&
Muhayyel talebeliğin bitmez
Dizlerin, istemedikçe izini belli etmez
Zanaatkar sarrafa götürün o yermez
Biz bu dünyaya hakim olsak,
İnan iki gün yetmez.

Muhayyel Gizliay

Yorucu Bir Günün Gecesi

Yorucu bir günün gecesi...
Gözlerim pek iyi görmüyor zayıf betimlemerim
Etrafımda yine "biz" diyen şahsiyetler....
Kalbim pek iyi görüyor net hislerim
Daha yorucu günlerde geçirdik
Bir huzur için bin ah işittik
Kederi bir kenara koyup
Kaderle yüzleşmek midir gerekli?
Biz bu oyunun neresindeyiz?
Muhayyel ile biz uzun zamandır kimliksiz
&
Ne olur bir sabahta uyandırılmasak?
Bir kaç soru ile uykudan uyansak.....
Olmaz mı bir gece de er uyusak
Bir renkli fişek ile günü kapatıp
İki kır at tımarlayıp
Karşı büfeden üç simit kapıp
Ciğerleri yasa boğsak....
&
Çok mu geliyor isteklerim
Paslı vagonlardaki serzenişlerim
Yıllardır o dost ile küskün gezdim
Ama o bir dağ ben yaralı tavşan
Bu topal ayakla nereye giderim?
Belki bir yılanla kış gecesi denk düşer
Belki iki köpekle köşebaşında ters düşer
Olur ya bir haksızlığa çene kasım yenik düşer
Kaldırımda kapatıp bilinmez yerde açarsam gözlerimi
İki çay söyleyin bize, Samet'in ki açık Muhayyel'in ki demli

Muhayyel Gizliay

Yufka Kırıntısı

Eskiden köyde kadınlar yufka yapardı.
Tandırda yuvarlak sacda pişer,
Kuru kalır; yeneceği zaman sulanır,
Yumuşar ve pek lezzetli olurdu.

&

Bizim Anadolu halkı fakirlikten,
Bir yemek yaparlardı eskiden;
Sanırım o yemeği yiyen son neslim.
O yemeğin adına biz: "Doğramaç" derdik.

&

Doğramaç, yufka kuruyken kırılınca;
Yani tabiri caizse ufanınca ortaya çıkan,
Kırıntılardı; ayranın içine ufalayıp yenince;
Anlardım, lüks restoranlar değil;
Sevdiğim kırıntılar, karnımı zevkle doyurandı.

&

Bırakın onların olsun büyük yemekler,
Gelin ben sizlere ayranın içerisine ufalanmış;
Yufka kırıntısı ikram edeyim.
Ne dersiniz?

Muhayyel Gizliay

Zanlı

Muhayyel bir gece yarısı
Titriyor ellerin
Elinde gecenin zanlısı
Buğulanıyor gözlerin

Gece katranın siyahı
Ayakucunda yürüyor dizlerin
Bu sesler sabahın yankısı
Ardı sırtı gelmiyor kelimelerin

Kafamda binbir türlü tilki
Hiçbirisinin kuyruğu da değmiyor birbirine
Bu iş öyle bir iş ki
Al birisini vur ötekine

Bu düşünceler bitmiyor
Yok mudur bir yolu düşünmemenin
Zihnim benle kalmıyor
Başka yerlerde hiç düşünmeksizin

Hangi alemlerdesin şu an da
Hangi renkte, hangi kimlikte?
Hangi bozkırlardasın şu an da
Hangi ovada hangi dağın tepesinde?

Gez gez bitiremedim Anadoluyu yattığım yerden
Bakma öyle doktor medet ummam senden
Ben vallahi olamadım hiç bu nesilden
Beni benden sor üstadım ne anlar el sessizlikten

Muhayyel Gizliay

Zorlama Beni

Şiir yazacak halde değilim
Ey aşk zorlama beni
Ben bu diyarın şairi değilim
Kitaplara yazmayın beni

Ağlayacak halim yok
Göz yaşımı görmeyin benim
Sızlayacak yaram çok
Hekimlere sormayın beni

Yerde eşim çok
Daldımdan koparmayın beni
Utanacak yanım çok
Mazimi sormayın benim

Daha yeni yıkandım
Kirli bezle silmeyin beni
Kaç derede kaç gece paklandım
Üstüme çamur atmayın benim

Muhayyel yazmayacak halin yok
Kalemin durmaz senin
Anlatmaya dert çok da
Anlamaya dostun yok senin

Muhayyel Gizliay